

Ivan Pravdić
OPUS SABRANI
PRAVDIĆ
PETOKNJIŽJE
DVA MILENIJUMA
POEZIJE
1991-2001.

MAGNET FALUS REVOLUCIJA

PETOKNJIŽJE Ivan Pravdić

DAYTON Ostoja Kisić

ANARCHY Miroslav Nune Popović

Severni Bunker, Kikinda

BuyBook, Sarajevo

LIT.KON - Literarni Konzorcij

mreža za diseminaciju pismenosti

2002.

fotografija na korici: Vesna Pavlović

tiraž 500

zašto političar ne ispunjava obećanja
zašto mu plata nije manja od učitelja deteta ti
leba ti političar li je zanimanje zlo privređuje
otimanje laganje vređanje odgovornosti ljudske za sreću
da mi drugi određuje neću
ni šta da jedem ni postim
ni jebem ni volim
ni oblačim koliko jelo solim
čak ni da mi meni nežno sjure ture
dosta prodajne kur kulture bede nameta
vrede torture cene nad suštinom predmeta
jure me traže špijunske reklame ambalaže sene
regresiraju me kao srpske mame
blenem na na uzmi za tvoje dobro
dokle
dok bodro
ne sjebem svačji koncept prvo svoj
docent bih da budem gad profesor smor
gotivan kraj odela
gotovan otegljenih suhих muda smrad
tvor što dobrodošao sam kojekuda
gde me smara zove svaka fukara snjuškom punom love
a sa dušom i bićem uštvom
kuš
mlade me zlatnim runom žele
vele stare se vesele mojim društvom
dok puškom
ne pobijem sve
sačuvao bih dušu dve
da smerno pokorno mi šćupaju utrobu uz dranje gutaju
u veselju poseru po grobu prostom kad sam takav papan
sa bitnijim konvencijama nad zadovoljstvom skupo vreba pusta satan
muljaju melju sranje u usta meću
ja neću

dok dah mi postojano teče hitnijim demencijama
ja bih združio se skrajkosmoskim frekvencijama večnim
da odem s ove podlačke planete glupo ječim
da odem i umrem još naivno dete bistro
sjajne um i dušu Bogu dunem
kroz tajne beskrajа vodi me u raj
Isus Hristos
Jah Rastaffaray

EPILOG

ĐIDI MIĐI DO SMRTI

ustaj Pravdo, ustaj bane
globalno te selo zove zove zove
neka nam kultura pobedna osvane
nek nas gleda tv nek se ljudi tove
u krug u krug u krug
druga svog nek ubije drug
za nedruga nek samo manja kapne para
da žrtvu novu muči kletva stara

+

šumotres prođe zmija
ne zna da s drveta siđe
ali zato starac dođe
i da pomoć pruži priđe
zmija poče davit deku
što me daviš besna zmijo
jela si mi ubc il pobrim
što me daviš ljuta gujo
na ovom se svetu dobro
ne uzvraća nikad dobrim
molim zmijo malo čekni
hajd da proverimo hipotezu
pitaj drvo evo brezu
hajde brezo, brzo rekni
ja plodove ljudma dajem
al mi oni grane lome
slušam vole za te hajem
da se spasim vole bome
orem vučem cimam guram
al me tuku ženu muzu
seku kolju baci miso
brzu bolju lija reče
ub tu zmiju štapom starče
poslušaj je starče ošinu je
u glavicu pet šest puta
zmija pruži svoje papke
i očima iskoluta
udri liju ondak starče
zašto li me tučeš starac
ta život sam ti spasla sad
na ovom se svetu dobro
ne uzvraća dobrim nikad

I
 P Z A R
 R R A K
 V R A Z N J A
 O U A
 M V
 E

prvo i prvo
 mrvo na stolu ko će tebe jesti
 debelguz niz obesti ni zbog golu
 ženu volu ni zbog mesa tonu dupeta
 na slonu što mu je idol takav
 bol sebi priušt ne bi hteo jeo bi tje
 mravčik mali liznulo bi krišom
 dijete iskušenik u mračnome času
 dao bi ti šansu da mu voljom ne zaprete

drugo treće sedmo
i tako sve redom odjednom
svaki dan svejedno
luče vredno
zašto li si novcem bedno
zar od znoja tvojih šaka
ne kapa zelenih šuški tušt i tma
da se plašta muški
zar pravednost tu je kvar
debelguzan preliva na svaku stranu
zar mu kanu u tvoj džep
leprizori primer ne bil uzor zazor
za braću nimalo kraću
po čeku kartici kešu
humanitarnoj zdravici
ljubičastoj kravici
pozajmici na neopranom vešu
deo samo kamatnoj glavnici
punio bi sitost creva
sirotinjsku kesu
sledi post
prazni trbuh peva golja
nek pare zameni dobra volja
slavlja kez
kad se ljudi radi vole
stare budžete
uvećaj bez rakete puške metka
posadi
zdravlja kruške škole

zar u čemu je čar primiti
na dar il iskihjati gar rad
bih sad bez znoja nema ćar
bar da svoj zaškripi zglob
zacvili mišica rob li sam
veselih lica carujem velik
parazitujem svašta baš
rasta sam se rodio
zgodan zgodio čelik
tupo sečem luk plače mleko
jer tis ad aleko
za stotinu mora
na miris podaleče
kis amor ti vrh nosa crveni mi beonjače
ispira smolu starih pora na stolu
iz Sibira miluješ li meče vetar Afrike
ti češlja kosa ošišanih raspu kotlinom
lavlje rike slože ostarih zarih
tike tike ližem tačke
khoće može i na vraćke
upornošću stižem
ne brzinom naglavačke

dlakavo drvo-----	na grani mu sediš iza
mazi ti leđa ne	uha glediš da će kraj
češka li krv iz	znaj gluhom se rabotom
gujavih veđa miso	stidiš bridi drvence lučence
krotku šibaš ujednomi	čekni i zamisli se
nervi kidaš bridi mi	odrekni ti rogu
sujet koji je za sve uvjet	nabrekni da nabreći mogu
brigaš li za to ogrehohohotom	snagu da smognem mnogu
lepohotom divotom dobrotom	svisli će raznirazno mestošto
dokle ego trpi strpi se strpi	čestolovku upirem u prazno
guzicu zakrpi puše na sve strane	
dok ne svane da pojedeš do guše	
govana i izjutra izrana da	
pogledaš u oči sebi ravna	
skočiš visinu i zapevaš slinu	
za budućnost što će biti davna	

KAO I OVA PESMA

zahtev teži beži-----	beži beži zakon teži
beža krij	teža stigne padne u dane duge
što ječi i što reži	kratke radne i neradne tuge
lij najgušća mreža reči	praznične svetkovne slatke i
što oči mi usta beči	otrovne mrenju druknu
koči miso rasplinjava	prošlost u svakom trenutku
um stiso zabrinjava	otvorenom i u kutku zalasku
i zadatk mu natuk ne/da	i svanutku guknu
šta sad dok sm mlad	glatku bolest slatku
i vijuge ko guje jure	
mikrostruje informcije ture	
osećanj u svaki telu kraja jača	
od temena do jaja	
dvacet prsta gustih utikača	
čakrim od na sve strane	
ni dok humanoid svane	
da potrošim sve mane	
vid zacelim pola rane	
pola džaram da se sećam	
bola ne mog ohol stvaram	
a u druga bića mećam	
virus kus kus jeli sladak	
mutant nt nt koja reč počinje	
sa ntnodalak zlatodlak	
za kič mu i šlag ere	
vija špagete i pedere	
daj repete da se ždere	
i plodnost posere zasere	

Ivan Pravdić

SABRANJE PRVO

K A K O G O D

Š E N E R K O

P O E Z I J A

KNJIGA PRVA

Srdan V. Tešin napisao predgovor

TUŽBALICA LAŽNIH BISERA

(jedinstvo u mnoštvu ili henologija pesme)

“Umetničko stvaranje nije nesvesni pokret insekta; umetnička kontemplacija nije nemo podređivanje neizrecivom. Refleksija o umetnosti je neodvojiva od same umetnosti.” (Gaetan Picon: “Pisac i njegova senka”)

Kada bi se poezija svela isključivo na intelekt i jezik, bez uplivisanja observiranih proživljenih doživljaja, ne bi se mogla razlikovati piščeva harizmatična ličnost od daleko produktivnije i manje zahtevne veštačke inteligencije. Sa druge strane, samo golo doživljavanje i suma iskustvenih angažmana i uticaja na čoveka ne čine čoveka piscem, pa ni onda kada takve refleksije beleži u pisanom obliku. (Inače bi svi snovi bili književna remek-dela.) Odgovor na pitanje kako se postaje pisac, dobija se tek odgovorom na nikad valjano postavljeno pitanje šta je to pesma. Tek sa produktom delanja se postaje delatnik. Tek sa umetničkim predmetom, Čovek postaje Umetnik. Da bi delo postojalo, nije dovoljno da ono bude samo predmet; potrebno je da bude i predmet svesti.

Ivan Pravdić nam ukazuje na henološku strukturu umetničkog produkta: “KAO SAMO PESME” nije samo predmet-zbirka, već osobeno tumačenje, meta-poetski osvrt na problem poetike i to sa stajališta svih estetika: filozofskih, socioloških, psiholoških i estetika istorijskog duha.

U podnaslovu Pravdić sa vrlom ironijom ukazuje na nemogućnost razbijanja strukturalnog jedinstva pesme: ono “samo pesme” tumači se kao “jedino pesme” (ali ništa više); to “ali” ukazuje na nedogmatsko utemeljenje Pravdićeve poetike.

Umetnosti se najčešće prebacuje to što ide sebi svojstvenim putem; hteli bi da ona služi. Dakako, ona i služi. “Znamo da velika literatura može nastati samo u slavu jezika, velika poezija samo jezikom nesvodljivim na prozu, porukom koja se ne može razložiti na pojmove, veliko slikarstvo bez svođenja na fotografiju, velika muzika bez svođenja na vojne marševe: nikada ne može biti velike umetnosti koja bi se dala svesti sa svoj apstraktni izraz ili na društvenu korisnost.” (ibid.)

Pravdić u svojoj pesmi-predgovoru opominje i podseća na jedinstvo intelekta, jezika i proživljenog doživljaja, i tako se pesma bez naslova sa početnim stihovima “Naslov je: GOSPODO, ŽURI VAM SAT” gradi kao kombinacija ličnih asocijacija i igrolikog istorijskog samoodređenja, gde “skaču” kalamburi ritma, zvuka i uplivi simultaneizma. Pravdićev jezik stvara svet koji sam više ne može da se izrazi. Mimezis i ekstazis crkavaju pred postulatima njegove nepodražavalačke poetike. Zašto ne podražavati? Iz prostog razloga što je umetnost različita od stvarnosti, tačnije - sama je stvarnost. Samo upotrebom “drugačijeg” jezika, šamanskog ili zatarabljenog u sopstvenim kvazi-lingvističkim obrascima, ne dostižu se stvarnosni mogući svetovi. Mogući svetovi postaju ostvareni tek kreacijom: pisac oživotvoruje svoje delo aktivnom potencijom. Ona se postiže individualizacijom, jer umetnost je predstava. Pravdić bi najverovatnije upotpunio “nepodražavalačka predstava”, autohtona i jedinstvena. Da, ali čega je to umetnost predstava? Predstava same sebe. Sad dolazimo do onog momenta kada se javlja potreba za formulacijom opšte predstave o umetnosti kao istočnikom formi i sadržaja, što bi značilo da se pred novim delom ne polazi od nule, da postoji opšte iskustvo o umetnosti koje čini potenciju, da bi se ostvarenjem dela

došlo do aktiviranja potencije u aktuelnost. Unutrašnja aktuelnost kao aktivna potencija i spoljašnja aktuelnost kao ostvarenje dela kao individualnog i jedinog ("samo pesme"). Otud u Pravdićevoj poeziji osvrt na istorijsko: jedinstvo u mnoštvu. Pravdić jeste!

I Majakovski, i Jesenjin. U Pravdićevoj poeziji oni se razlikuju od Majakovskog pisca i Jesenjina pisca; pozivanjem na tradiciju,

Pravdić ukazuje na mogućnosti i slojevitost umetničkog dela (pesme): pisci (sa svim ikonografijama) postaju i formalno utkani u pesmu, ali takođe i sam autor pesme postaje neraskidiv njen deo. Pravdić ukazuje i na fakat nemogućnosti odvajanja pisca od dela korišćenjem infantilne ironije u stihovima "Hej Hamlet! / Daj omlet!" -

KAO SAMO PESME *(ali ništa više)*

Hamlet je isto onoliko stvaran kao i Šekspir. Tu tezu autor pojačava ubacivanjem autobiografskih podataka u pesmu i izvodi zaključak da su Pravdić pisac i Pravdić u pesmi ista

ličnost različitih priroda.

Bez konkretne poente i efekta nakalemljenog na pesmu, Pravdić, sa njemu svojstvenim humorom, govori o poeziji kroz poeziju, o pesmi kroz pesmu "kao sve pesme". Uzaludnost bavljenja poezijom kao didaktičnom i propedeutičkom metodom, Pravdić nagoveštava u posveti dela koja je prisutna "u svakom slučaju". Iz tautologije progovara sva oholost i tiranija poezije: "Ovo pišem ja, Pesnik, i zbog toga moje reči nisu reči lučkog radnika ili matematičara, zaista!"

10 BEAT DADA predstavlja kontralingvistički eksperiment, gde se samo metrom i slučajem vodila odabirna (u rasporedu slogova) naracija. U epskoj pesmi Pravdić fiksira početak i kraj svih 506 mogućih deseteraca.

"Umetnost našeg vremena sanja o elementarnom delu, predmetu ogoljene svesti." (ibid.)

Pravdić delom govori i o tome kako bi izgledala umetnost veštačke inteligencije. Svih 506 mogućih deseteraca mogao nam je dati i kompjuter, ali, da li bi kompjuter znao da je deseterac, tradicionalno, izraz srpske književne baštine? (U pogovoru videćete da sam Pravdića nazvao baštovandžijom, baš zbog plevljenja korova u bašti tradicije.) Pomalo micićevski i davičovski, Pravdić aludira na srpsko junaštvo i čojstvo u umetnosti - kao da kaže: "Ovo su mogućnosti deseterca i to je sve što ja imam da kažem o srpskom junaštvu!"

Pravdićev izliv jeste redukovani jezik i vešto upotrebljen intelekt, bez premisa iskustva čuvstva i oseta, ali vrši funkciju bolje od bilo kakvih floskula tipa: "Nalazimo se u ovom književnom blatu zbog tradicije i tradicionalizma." Pravdić koji inače tvrdi da su "floskule uvek u pravu", ništa nije rekao. Zlatarev čekić pretvoriće u prah lažni biser!

Ljubavna pesma "A delio bih s njom i bolest najtežu" (kao ljubavna), predstavlja vrhunac sinteze spremnosti na žrtvu i patnju kroz istoriju srpske poezije (Radićević, Kostić...), kako je to znalački primetio Ostoja Kisić (koji je najavio da će po tom pitanju već nešto i napisati), u kojoj se Pravdić identifikuje sa stavom "i bolest na sebe da primim; pa šta?". Ironično-radikalna, gotovo paradoksalna situacija sprem-

nosti na prinošenje žrtve zbog ljubavi.

Konkretistički rad na kraju zbirke, svojom tautolognošću stavlja autora u nedodirljivo, ezoterično, prema kome je, takođe (to je samo glupi izandali sonet, ljudi), ironično postavljen.

Pravdićeva poezija nije zanimljiva samo zbog specifičnog jezika i zbog problema koje ona unutar sebe pokušava da reši. Ka destrukciji, ironijskom otklonu, podsmehu, kao vrtlog nas ona uvlači. Kako čitati Pravdića, a ne biti, ne poistovetiti se sa njim? Njegova umetnost, usled jedinstvene raznolikosti sopstva izraza, postaje gotovo neprevodiva i nerazlučiva od samog autora. (Tek u živim nastupima Pravdićeva poezija doživljava svoju osnovnu intenciju: govor o novom, a ne samo drugačijem.)

Onaj ko piše da bi uništio sve knjige, piše i zbog toga da bi bio čitan. Ivan Pravdić je promišljeni i intuitivni pisac kom tradicija ne smeta u formiranju sopstvenog poetskog izraza, jer svoditi njegovu poeziju samo na to da je ona antipod, kako tradiciji, tako i tradiciji avangarde, bilo bi pre otkrivanje sopstvene tuposti i banalnosti. Zbirka pesama "KAO SAMO PESME" otvara novo poglavlje srpske poezije, jer "ne stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon.

(u Beogradu, avgust 1995. godine)

Srdan V. Tešin

Srdan V. Tešin

(u Beogradu, avgust 1995. godine)

stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon.

Zbirka pesama "KAO SAMO PESME", otvara novo poglavlje srpske poezije, jer "ne stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon. Zbirka pesama "KAO SAMO PESME", otvara novo poglavlje srpske poezije, jer "ne stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon. Zbirka pesama "KAO SAMO PESME", otvara novo poglavlje srpske poezije, jer "ne stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon.

Onaj ko piše da bi uništio sve knjige, piše i zbog toga da bi bio čitan. Ivan Pravdić je promišljeni i intuitivni pisac kom tradicija ne smeta u formiranju sopstvenog poetskog izraza, jer svoditi njegovu poeziju samo na to da je ona antipod, kako tradiciji, tako i tradiciji avangarde, bilo bi pre otkrivanje sopstvene tuposti i banalnosti. Zbirka pesama "KAO SAMO PESME" otvara novo poglavlje srpske poezije, jer "ne stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon.

Onaj ko piše da bi uništio sve knjige, piše i zbog toga da bi bio čitan. Ivan Pravdić je promišljeni i intuitivni pisac kom tradicija ne smeta u formiranju sopstvenog poetskog izraza, jer svoditi njegovu poeziju samo na to da je ona antipod, kako tradiciji, tako i tradiciji avangarde, bilo bi pre otkrivanje sopstvene tuposti i banalnosti. Zbirka pesama "KAO SAMO PESME" otvara novo poglavlje srpske poezije, jer "ne stvara istorija sud: suđenje stvara istoriju", kako bi rekao Pikon.

PESMA UMEŠTO PREDGOVORA

*

*

*

Naslov je:
GOSPOĐO, ŽURI VAM SAT

Đubrna kantna
sentimentalijskog avgustijanskog marksizma
Slikarska plantna
svedočiju ab kolektivnoj manustupraciji

Levitacija čisti kolektivsko ne svesno
Lebitacija puni tr buhe
Hej, Hamlet!
Daj omlet!

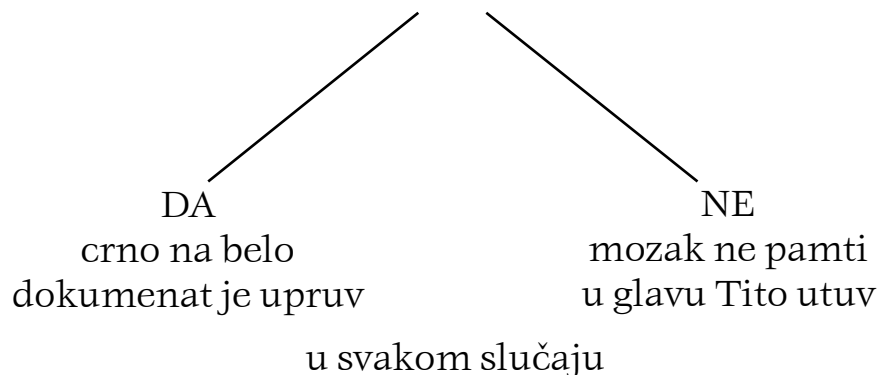
Samonavzjjzzjjzzjjzvođeća koh polucija
ne uspeva uživotnu:

Majakovski se upucava u ponedeljak,
14. Aprila 1930. ujutru
Proleter okreće propeler
a
Brodica brodi po vodi
Jesenjin se izdinstao
I jaću

Ja sam se rodio u ponedeljak,
14. Aprila 1975. ujutru

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

Pišem spev spav spuv puv u puv upuv
ČITLJIVOST RUKOPISA - ROK TRAJANJA 48 SATI
Moram li brzo da ukucam kijavnu pesmu
na ukucaćnu mašninu?

Gospođo, žuri vam sat.
Gospođo, žuri vam sat!
Gospođo, žuri vam sat!!!
GOSPOĐO, ŽURI VAM SAT!!!
GO SPO ĐO ŽU RI VAM SAAT!!!!

PROUČI/UPOTREBI

10 BEAT DADA

DADADADADADADADADADADA
DA DA DA DA DADA DADADADA
DA DADA DADA DADADADA DA
DA DA DA DA DA DA DA DADADA
DADADA DADADA DADA DA DA
DA DA DADA DADA DA DADADA
DADADADADA DADA DA DA DA
DA DA DA DA DADA DA DA DA DA
DADADA DA DADADADA DA DA
DADADADADADA DA DADA DA
DADA DA DADA DA DADADADA
DA DADADADADADADADA DA
DADA DADA DADADA DA DA DA
DADADA DADADA DA DA DA DA
DA DADA DA DADA DADA DADA
DA DA DADA DADA DADA DADA
DADA DA DA DADADA DADA DA
DADADADADADADADADA
DA DADADADADADA DA DA DA
DA DADA DADA DADADA DADA
DADADA DADADA DADADA DA
DADA DA DA DADADA DA DADA
DA DA DADA DADA DA DA DA DA
DA DA DA DA DA DADA DADADA
DADA DA DA DA DA DA DADA
DADADADADA DA DADA DADA
DA DA DA DADA DADA DA DADA
DADA DA DA DA DA DA DA DA

DADADA DADA DA DADA DADA
DADA DADADADADA DA DA DA
DADADA DADADADA DADADA
DA DADADADA DADA DA DADA
DA DADADADA DA DA DADADA
DADA DADA DADADA DADA DA
DADADADADA DADADADADA
DADADADADA DADADADA DA
DADA DA DA DADA DA DA DA DA
DA DA DA DA DA DA DA DADA
DA DA DA DA DA DA DADA DADA
DADADADA DADADA DA DA DA
DADA DADADADADADA DADA
DADADA DADA DA DA DA DA
DADA DADA DA DA DA DA DA
DA DA DA DADADA DADA DA DA
DA DADA DADADA DA DADADA
DA DADADA DA DA DA DA DA
DADADA DA DADA DADA DADA
DA DADADADA DA DA DADA DA
DA DA DADADADADADADA
DA DADADA DA DADADADA DA
DADA DADADA DA DADADADA
DADA DA DA DADA DADA DA DA
DA DA DA DADADA DADA DA DA
DA DADA DADADA DA DADADA
DADA DADA DA DA DA DADADA
DA DADA DADA DA DA DA DADA
DA DA DADA DA DA DADA DA DA
DADA DADADA DA DA DADA DA
DADA DADA DADADADA DA DA
DA DADA DA DA DA DADADA

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

DA DA DA DADADADADA DADA
DA DA DA DADA DA DA DA DADA
DA DA DA DA DADADA DADA DA
DADA DA DA DADADA DA DA DA
DADADA DADA DADA DA DA DA
DADA DA DA DA DADA DA DADA
DADA DADADADA DA DA DA DA
DA DADA DADA DA DADADA DA
DA DADA DADADADA DADA DA
DA DADA DADADA DA DADA DA
DADADA DA DA DADA DADADA
DA DADA DA DA DADA DA DA DA
DA DADA DADA DADADADADA
DADA DADA DA DADA DA DADA
DA DA DADADADA DADADADA
DA DADADA DA DA DA DADADA
DA DA DADADA DA DA DADA DA
DA DADADADA DADADADA DA
DA DA DA DA DADADADADA
DADADA DA DA DA DADA DA DA
DA DADA DA DADADADA DA DA
DA DADA DA DA DADA DADA DA
DADADA DA DA DADADADADA
DADADA DA DADA DADA DA DA
DADADA DA DADADA DA DADA
DADADADADA DADADA DA DA

DA DA DADADA DADA DA DA DA
DADA DA DADADA DADA DADA
DADADADA DADA DA DADADA
DA DA DADADA DADA DA DADA
DA DA DA DADA DADA DA DA DA
DADA DA DADA DA DA DADADA
DA DADADADADA DA DA DA DA
DADADA DADA DADA DADADA
DADADA DADADADADADA DA
DA DADA DA DADADA DA DA DA
DADA DADADA DA DA DADADA
DA DA DADADADA DADA DA DA
DADA DA DADA DADA DA DADA
DADADADA DA DA DADADADA
DA DA DADADA DA DA DADADA
DA DADADADADADA DADADA
DADADA DADA DA DA DA DADA
DADADADADADA DADADADA
DA DA DA DADA DADADA DA DA
DADA DA DADADADADA DA DA
DA DA DA DA DADA DA DA DADA
DA DADA DA DA DADA DADADA
DA DA DADADA DA DADA DA DA
DADA DADADADADADA DA DA
DADA DA DADADA DA DA DA DA
DADADA DA DADADA DADA DA
DA DA DADA DA DA DA DA DADA

ALI NIŠTA VIŠE

DADA DADADADADADADA DA
DADA DA DA DADADADA DADA
DA DADA DADADA DADA DA DA
DADADADA DADA DA DA DA DA
DADA DA DADA DA DADA DA DA
DA DADA DADADA DA DA DA DA
DADADA DA DA DADADA DADA
DADADADA DA DADADA DA DA
DADA DA DADA DADADA DADA
DADADA DADADA DADA DADA
DA DADADADADA DA DADA DA
DA DA DA DADADADADADA DA
DADA DA DA DA DADA DADA DA
DA DA DA DA DA DADA DADA DA
DADADADADA DA DADA DA DA
DA DADADADA DA DA DA DA DA
DA DA DADADA DADA DADADA
DA DADA DA DADADA DADA DA
DA DA DADA DA DADADA DADA
DADA DADADADADA DA DADA
DADADA DA DA DA DADADADA
DA DADA DA DA DA DA DADA DA
DA DADADA DADADA DADA DA
DA DA DA DADADA DA DA DA
DADA DADADA DADA DADADA
DA DA DADA DADADA DADA DA
DA DADADA DADADADA DADA

DADADA DA DADA DADADA DA
DADADADADA DA DA DADADA
DADADADADADA DADA DADA
DA DADA DA DA DADADADADA
DA DADA DADA DADA DA DADA
DADADA DADADA DA DA DADA
DA DA DADA DA DADADA DA DA
DA DA DADA DADADADADADA
DA DADA DA DA DADADADA DA
DADADADA DA DA DADA DADA
DA DA DADADADADA DA DADA
DADADADADA DADADA DADA
DADADA DA DA DA DA DADA
DA DA DADADA DADADADADA
DADA DADADA DADADA DADA
DA DA DADADADA DA DA DADA
DADA DA DA DA DADADA DA
DADA DADA DA DA DADA DA DA
DA DA DA DADADADADA DA
DADADADA DADADADADA DA
DADADADA DADADADA DA DA
DA DADA DA DA DADADADA
DADADADA DA DA DA DADADA
DADA DADADADA DA DADA DA
DADA DADADA DADADA DA DA
DA DADADADA DADA DADADA
DA DADADADA DADA DA DA DA

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

DA DADA DA DADA DA DA DA DA
DA DA DADADADADADADADA
DADA DA DADA DA DADA DADA
DA DA DA DADA DADADADA DA
DA DA DA DADA DADADADADA
DADA DA DADADA DA DADADA
DA DADA DADADADADADADA
DADA DADADA DADADADA DA
DADADA DADADA DADADADA
DA DADA DA DADADA DADADA
DA DA DA DA DADA DA DADADA
DADA DA DA DA DA DA DADA DA
DADA DA DADA DA DA DADA DA
DA DADADA DA DADA DADADA
DADA DADA DA DADA DADA DA
DADADADADADA DA DADADA
DA DA DADA DADADADA DADA
DADA DADA DA DA DA DA DA DA
DADA DADA DADA DADA DA DA
DA DADADADADADA DA DADA
DA DA DA DA DA DADADA DA DA
DA DADADA DADADADA DA DA
DADA DA DADA DADADADADA
DA DADA DA DADA DA DA DADA
DA DADADADA DADADADADA
DADADADA DA DA DA DA DA DA
DADADA DADA DA DA DADA DA
DA DA DADA DA DA DA DADADA
DADA DA DADADADADADA DA
DA DA DA DA DADA DADA DA DA
DADA DADA DADA DA DADADA
DADADA DA DA DADADA DA DA
DA DADADADA DADADA DA DA
DADADADADA DADA DA DADA
DA DADADA DA DA DADADA DA
DA DA DA DADADA DA DADA DA

DA DADA DADA DADADA DA DA
DADADADADA DA DA DA DADA
DADADA DADADADA DA DA DA
DADA DADADADA DA DADADA
DA DA DA DADA DA DADADA DA
DA DA DADADA DA DADADA DA
DADA DADA DA DA DADADADA
DA DA DA DADADA DADADA DA
DADADA DA DA DADA DA DA DA
DADADA DADA DADA DA DADA
DA DA DA DA DADADADADA DA
DADA DA DA DADA DA DADA DA
DADADA DA DA DADA DADA DA
DADA DADADADADA DA DADA
DA DA DADA DADA DADADADA
DADADADA DA DADADADA DA
DA DA DADADA DADA DADA DA
DADADA DADADADADA DA DA
DADA DA DA DADA DADADA DA
DADADADA DA DADA DA DADA
DA DADA DA DA DA DA DADA
DADADA DA DADADA DADADA
DA DADA DA DA DA DADA DA DA
DADADADADADADADADA DA
DA DA DADA DA DADADADA DA
DADADA DA DA DADA DA DADA
DADADA DA DA DA DADADA DA
DA DA DADADADADADA DADA
DADA DA DADADADA DA DADA
DA DADADADADA DA DADADA
DA DADA DA DADADA DA DADA
DA DADA DADA DA DA DA DA DA
DA DA DA DADA DA DADADADA

KAO SAMO PESME

DA DA DADADADADADA DA DA
DA DADA DADADADA DADADA
DA DA DADADA DA DA DA DADA
DADADA DADA DADADA DADA
DA DADA DADADA DA DA DADA
DADADADA DA DADADA DADA
DADA DA DA DA DA DADA DA DA
DA DADA DA DA DA DADADADA
DA DADADA DA DADADA DA DA
DADA DADA DA DA DADADA DA
DA DADADADADADA DADA DA
DADADADA DADADA DA DADA
DA DADA DA DA DA DADADA DA
DADADA DADADADADA DA DA
DA DA DA DADA DADA DADA DA
DA DADADA DADA DA DA DA DA
DA DA DA DA DADADADADADA
DA DA DADADADA DA DA DA DA
DADA DADA DADADA DADADA
DA DADADA DADA DA DA DADA
DADA DA DA DA DADADADADA
DADA DADADA DA DA DA DADA
DADADA DADADA DA DADA DA
DA DADADA DA DA DA DADA DA
DA DADADA DADA DADA DA DA
DA DADA DA DADADADADADA
DADA DADA DADA DADADADA
DA DA DA DADA DA DA DA DA DA
DADA DADADADADADADADA
DA DADA DADADADA DA DA DA
DA DA DA DADADA DA DADADA
DADADA DADA DADADA DA DA
DADA DA DADADA DA DADA DA
DADADA DA DADA DA DA DA DA

DADADA DA DA DA DA DA DA DA
DADADA DADA DADA DADA DA
DADADADA DADA DADADADA
DA DADADADADA DA DA DADA
DADADADA DA DADADA DA
DA DA DA DA DA DA DADADADA
DADADADA DADA DADA DADA
DA DA DADADADA DA DADA DA
DADA DADA DA DADADADADA
DADA DA DADA DADADADA DA
DADADA DADA DA DA DADADA
DADA DA DADA DA DADADA DA
DA DA DADADA DA DA DA DA DA
DA DADA DA DADA DA DADADA
DA DADA DA DADADADADA
DADA DADADA DADADA DADA
DA DA DADA DADADADADA DA
DADADADADA DA DADADADA
DADADA DADA DA DADA DA DA
DADADADA DADA DA DA DADA
DA DA DA DADADADA DA DA DA
DADADA DA DA DA DA DADA DA
DADADA DA DADA DA DADADA
DA DADADA DA DADADADADA
DA DA DADADA DADADADA DA
DA DA DADA DADADADADA DA
DADADA DA DADA DA DA DADA
DA DA DADA DA DA DADADA DA
DA DA DA DA DADADA DA DA DA
DADA DADA DA DADA DA DA DA
DA DADADA DADA DADA DADA
DADA DA DA DADA DA DADADA
DADA DADADA DA DA DA DA DA
DA DADADADA DA DADADA DA

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

DADADADADADADA DA DA DA
DADADA DADADADADA DADA
DADA DA DA DADADADADA DA
DA DADADA DADA DADADADA
DADADA DA DA DADADADA DA
DA DA DA DA DA DA DADA DA
DA DADA DADA DA DA DADADA
DA DADADA DADADA DA DADA
DA DA DADA DADADA DA DA DA
DA DADA DADA DA DA DADA DA
DA DADA DADA DADA DADA DA
DADADADADADA DA DA DADA
DADA DADADADA DA DA DADA
DA DA DADADA DA DADA DADA
DA DADADA DADA DADADA
DADA DA DADADADADADADA
DA DA DADADADADA DADA DA
DA DADA DADA DADA DADADA
DADA DADADA DA DADA DADA
DADA DADA DA DADA DADA DA
DA DADADADA DADA DADA DA
DADADADADA DA DADADA DA
DA DA DADADADADA DA DA DA
DADA DADADA DA DADADA DA
DA DA DA DADA DADA DADADA
DADA DA DA DA DA DA DADADA
DADA DADA DA DADADA DADA
DADA DADA DADA DA DA DADA
DADADADA DA DA DA DADA DA
DADA DADA DADADADA DADA
DA DA DA DADA DA DA DADA DA
DADA DA DA DADA DA DA DADA

DA DADADADA DA DADA DADA
DADADADADA DADA DADA DA
DA DADA DADADA DADADA DA
DA DA DA DADA DA DA DADADA
DA DADADADADADADA DA DA
DADADADADADA DADADA DA
DADA DA DADADADADA DADA
DA DADADADA DA DADA DA DA
DADADADADA DA DA DADA DA
DA DA DA DADADADADA DA DA
DADA DA DA DADADADA DA DA
DA DA DA DADADADA DA DA
DA DA DA DADA DADA DADA
DADA DA DA DA DA DADA DADA
DADA DADADADA DADADADA
DA DADADADA DA DA DA DADA
DA DADA DA DADADADA DADA
DADA DADA DADADA DA DADA
DA DADADADA DA DADADADA
DA DA DA DADADA DADA DADA
DADA DA DADA DADA DADA DA
DADA DADADADA DADA DA DA
DA DA DA DA DADADA DA DADA
DADA DA DADA DADA DADADA
DADADA DA DADADADADA DA
DADADA DA DADA DADADADA
DA DA DADA DADA DADADA DA
DADADADA DA DADADADADA
DA DA DA DA DA DA DA DA DA

PESMA KAO LJUBAVNA

A DELIO BIH S NJOM I BOLEST NAJTEŽU

Šta je?
vi čistunci bez ljubavi trunke
Moj prsten na desnom domalcu
više vredi od vernosti svih papira
Suprugu volet to je gušt
Bolovanje njeno ne da mi mira,
ja sam zaljubljenik bolestan u sušt
i njeno telo jako mi se dira.
Pa makar me virusi izeli celog,
bar još jednom da je poljubijem
življe neg kad skidoh velo
Da se sjurim u visoku lepotu,
da osetim savršenstvo; ah, da ukus ko karmin ima
Da se samo mnome izlečuje
i ja da se ne žalim svima.
Ubij me boljko, al me zarazi pravo
Ne dodircom usnu uz usnu
već punim sjajem taktilne strane
Neka bračno osećanje bude zdravo
Želim je celu i sa i bez mane.
Pusti me na se, puti, Ženo, daj!
Ne opiri se bukvalnosti mojoj
i bolest na sebe da primim;
pa šta?

PESMA UMEŠTO POGOVORA

AKNEM TI GA TRISTAPEDESETIŠEST PUTA

Pesme je ovo početak
pisana je redak po redak
to postupak
nije redak
pravi je pogodak
a ovakav je bio njen nastanak
pošto sam tog jutra pojeo dodatak
sakupio sam svaki podatak
i zatim se bacio na teški zadatak
na um je pesma atak
jer ep nije kratak
sve se zbiva u jutarnji časak
prošao je tek svanutak
vidimo proplanak
na jedan okolni brzak
vrlo plitak
u sam kameniti plicak
pada svetla trak
to je sijajući tračak
to jest sunčev zračak
svud okolo je vetra dašak
vazduhom miriše đurđevak
nikako smrdljivak
sa grana curi visuljak
prirode krasuljak
guske gaču: gak-gak
gavran grakće: grak-grak
magare njače: njak-njak
patka kvače: kvak-kvak

POGOVOR POD-
GOVOREN
POGOVOROM

Srdan V. Tešin

PESMA ATAK

ili
vežbe za
baštovandžije

*Totalni napad na
kulturu počinje*

*onda kada se
babolika*

sluškinja

*Umetnost raspa-
dne od bolesti*

*zadobijenih
verolomnim pro-*

stituisanjem.

Tek sam dah

osloboden iz

pluća stara-

majčice postaće

snaga za

oslobođenje njene

čeljadi. Za sada,

razni belobradi

bezgaćnici motaju

se oko bolesničke

postelje, zapinju

za kablove sa

infuzijom, krađu

prekopotrebne

lekove. I

Umetnost to vidi

krajičkom oka.

Sve aveti i bajaće

koji se slažu oko

nje.

“Smrt stiže i

KAO SAMO PESME

čvok-čvok, čvokće čvorak
po travi hoda jelenak
pored njega je maslačak
sunce gleda mravinjak
to lep je trenutak
ene, vidi, ide geak
u stvari seljak
verovatno veseljak
nikakav prosjak
bilo čiji posinak
ili kakav siromašak
već pravi pravcati gorštak
snažan je i krepak
kad ga vidiš, reko bi poštenjak
leva mu ruka veća - levak
a kad je bio dečak
bio je čist dešnjak
u svemu je i uvek izuzetak
kosa bujna nema zalizak
a ne vidi mu se ni podočnjak
nikad nema bedak
sve radi uz merak
i radosni osmejak
nijedan zub mu nije kvarnjak
pravi mu užitak
od jabuke odgrizak
o ramenu mu budak
i sa vinom mešak
čelo mu sunči zrak
na glavi mu kalpak
prilično je jak
ko goveče jak
u ruci mu cveća stručak

*Bogove, zašto se
ja onda plašim
smrti?" - reče i
brizne u plač.*

Jedan od dijagno-
stičara stanja
Umetnosti jeste i
Ivan Pravdić.
Poemom, da ipak
karakterizaciju ne
ograničimo u
epsku pesmu,
"Tristapedesetak"
(meni draži naziv
od ponuđenog
"Aknem ti ga 356
puta") on uvodi
nenavikle umove
čitalaca u ordina-
cije i čekaonice
klinika u kojima
Umetnost nemi-
novno umire. Sva
rešenja i moguć-
nosti za rešavanje
postavljenih pro-
blema u poemi
nemoguće je dati,
a i nepotrebno,
jer u čemu bi se
onda poezija razli-
kovala od telefon-
skog imenika? No,
ovim svojevrsnim
traktatom o
Pravdićevoj poeti-
ci, ponudio sam
neka od rešenja.
Cilj kritike jeste

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

poneo je i za ručak	
već je imao doručak	
može se reći i zajutrak	
pred sam polazak	da se dosegne ne-
pošo je kosit mak	kritička tačka, kao
tu, gde je nekoć bio pašnjak	što je cilj kretanja
sve za Markov konak	postizanje stanja
misli on dok gleda cvetak	mirovanja. I ratu
dve marke jedan metak	mir, i miru rat.
baš je neki čudak	Svrhovitost je,
a možda i ludak	dakle, svedena
verovatno manijak	uvek na razliku.
nikakav je bio đak	Svrha je različitost
ni prvak	od polazišta, cilj je
ni drugak	razlika. Razlika
ni trećak	nas određuje:
ni četvrtak	kako našu egziste-
ni petak	nciju, tako i našu
ni šestak	esenciju.
ni sedmak	Već samo polazište
ni osmak	Pravdićeve poetike
al to nije gubitak	razlikuje se od
već veliki dobitak	uobičajenih tradi-
za njega zgoditak	cionalističkih. I
duši mu odušak	sama okosnica
ne gleda emisiju Opstanak	poeme jeste
ne zna za u hiper-prostoru nestanak	dovođenje tradi-
ni šta je to bioloških funkcija prestanak	cionalnog i popu-
ni koji je Hobitov nastavak	larističkog do
ni ko je Obinjak	onog momenta
ni ko je bio Ėak	gde počinje da se
a ni Pearl Bak	izjeda do potpu-
a ni Žan Ruso Žak	nog propadanja.
	Sumnja je,
	naročito, prva
	intencija poeme
	“Tristapedesetak”.
	Sumnja, koju
	autor izbacuje u
	prvi plan metode,
	ipogađa sve nivoe
	podražavalačke
	Umetnosti.
	Naslov ima bar

ALI NIŠTA VIŠE

a kamoli ko je fratar Tak
nit čarobnjak Mandrak
nit dečak Fin Hak
ne zna šta je anorak
gde se plaća sos kopejak
slavni Kodžak
ko je i dobro znani Mak
njegov verni pratilac Zak
ni zašto na zapadu kažu frišak
ni kakav je to za češanje prašak
ne zna čemu služi pak
niti dugački štap tak
zašto je knjiga više no papira svitak
ni zašto se presan jede prilepak
ni kakav je šampanjac napitak
ni autozomski nedostatak
šta je koliko listova ima tabak
zašto prvo ćelavi potiljak
ne zna gde igra Nenad Čanak
kada se vršio u krvi danak
gde je partije ogranak
i staroj familiji podmladak
ne zna gde je umnjak
gde je očnjak
gde je kutnjak
gde je ni na nebu ni na zemlji čardak
ko je Gandalf čarobnjak
ko je snimao zonu gde je sumrak
šta li radi veštak
ko štampa letak
ne zna šta je novinski predložak
niti novinarski podložak
kako se za novine pravi ulomak

dve svoje funkcije
koje treba da
obavi: da objasni
samog sebe i da
objasni ono što
ispod njega sledi.
Zbog toga i više
volim naslov
"Tristapedesetak",
jer

"Tristapedesetak"
nas upućuje na
kvantitativno-
pesme, ali ne i na
kvalitativno.
Pravdić već u
samom naslovu
daje do znanja šta
neće. Ne sukob sa
tradicijom, već
sumnju u tradiciju
i puštanje da se
ona sama poništi.
Pravdić dozvoljava
Velikoj Umetnosti
da lagano odumi-
re, on zna da je to
i zaslužila.

Analitički mome-
nat ukazuje na to
da slučaj ima veli-
ki udeo u kreira-
nju poeme. Ipak,
ne puki slučaj.
Skupljanje i obra-
da gotovo svih
reči koje se u srp-
skom jeziku
završavaju sufi-

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

šta je to Vremena podlistak
zašto pijanog pisca zovu bosijak
ne zna zašto samo preko zebre ide pešak
zašto se samo u kantu baca otpadak
zašto crt u ima razlomak
koliki je 25 od hiljadu postotak
šta je nadvožnjak
a šta podvožnjak
koliko često izlazi godišnjak
a koliko mesečnjak
ne zna kako radi mozak
kako se razvija snimak
gde konja jaše kozak
ko vodi Nedelje Utisak
koji će u selu stećak
nije mu znano, a čak
ni šta je novi svetski poredak
ni ko vozi preko Stiksa čunak
ne zna gde je Irak
kako se vozi kajak
ni zašto deca duvaju lepak
ni koliko je Mesec težak
ne zna zašto krči stomak
čemu služi nazuvak
koja je razlika između reči uzmak
i pojma pomak
ni ko izmisli točak
ni zašto se mleko stavlja u tetrapak
ni kako se pravi ćorak
ne zna ko je usamljeni tužni sirak
ni za šta je oftamolog stručnjak
šta je to kroz meridijan prolazak
i gde je grinički podnevak

ksom -ak, jesu
iziskivali vreme,
intuiciju i vispre-
nost. Takav oblik
reči nije možda
najčešći u srp-
skom jeziku, ali je
svakako jedan od
najinteresantnijih i
najintrigantnijih
(recimo, gradnja
deminutiva).
Autor je svakako
svesno odabrao
materijal za
izgradnju svoje
poeme.
Nabrajanjem je
dobavio
gomilu/brdo reči
koje je tek potre-
bno pravilno
(pametno) iskori-
stiti. Kao mome-
nat metode stupa
sintetička pene-
tracija, gde se iz
određenog fonda
reči sinteti-šu
posebne grupa-
cije istorodnih
značenja.
Funkcionisanje
Pravdićevog jezika
omogućeno je
time što su termi-
ni zadržali svoju
konotativnu vred-
nost, a metafora je
redukovana na je-
dnostavno identifi-

KAO SAMO PESME

nije mu znano gde živi zli patuljak
gde je Sandžak
koga je sve spasao Smotuljak
koliki je pri deljenju sa dva ostatak
čemu služi pišteći privezak
koliko je kineski zid dugačak
koliki je atmosferski pritisak
koliki je minimalni orbitni potisak
koliki je krvni tlak
koliki je minimalni dohodak
ne zna kako se dresira vučjak
šta će u apoteci tučak
ni kako se transformiše daždevnjak
ne zna šta je škafiškafnjak
ni da živa nije fluid jeste židak
ni koje je boje vilenjak
ali zna pak
kako se sadi povrtnjak
kako se bere grašak
kako se kalemi voćnjak
kako se farba dovratnik
zna da beo je belanjak
a žut žumanjak
a i tvrd okrajak
da ukusan je kuvani purenjak
da ništa ne uspeva tamo gde je pesak
zna kako se brzo jede podvarak
i guta čvarak
da lep je sa sirom kačamak
kako se od mleka pravi kajmak
kako se kolje krmak
zna da prepozna mućak
zna čemu služi visak

kovanje.

“Nadahnuće više
nije u modi. Ako
se desi da se ta
reč danas negde
napiše, ona ima
prizvuk ironije, ili
je prosto-naprosto
mahinalno ponavljanje
jednog već uhodanog izraza,
stvar navike, kao
one ustajale staromodne
metafore.”

(Jan Parandovski:
“Alhemija reči”)
Pravdićeva poezija
je oslobođena
kako mimezisa,
tako i ekstazisa.
Nikakvo nadahnuće,
neobjašnjivo i tabuizirano,
nije neophodno za
pisanje.

“Božansko progovaranje”
ne mora da znači padanje
u trans ili somnabulsko teturanje
po stihu.

Jasna i razgovetna
intencija i koncepcija,
lišena svakog, pa i poetskog,
misticizma, omogućuju
zdravom razumu da se izrazi
pravovaljano i iskreno. I

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

zna da kiseo je Bački kiseljak
da Navipov vinjak
nimalo nije pitak
ali mu je francuski konjak
srcu vrlo blizak
duši tako sladak
zna da mu malo treba za trošak
zna kad je nečeg višak
a kad manjak
zna da je kod petokrake svaki isti krak
zna ko je živ, a ko mrtvak
kako vatru pravi oblutak
da se na rame oslanja kundak
zna šta je kuco, a šta kurjak
šta znači kada mrda plovak
zna da lepo miriše bosiljak
zna da kravu na teranje nagna samo drzak
a ne šaronja krotak
zna da bude opak
a i dobar ortak
zna da mu život nije gorak
da mu veseo je korak
da je uvek iznad njega beli oblak
uvek kaže: nak
kad ga nešto priupita kulak
lep mu je ponedeljak
lep je i utorak
sredom sluša grupu Smak
srećno je u četvrtak
još bolje u petak
subota daleko od bljak
a nedelja ko razlićak
kad je majski uranak

kuća se može gra-
diti bez plana, ali
ne može bez
temelja.

Poema počinje sti-
hom "Pesme je
ovo početak" i
završava "pesme
je ovo svršetak."
stihovima. Jasno
ukazivanje na
početak i kraj
poeme govori o
autorovom sves-
nom potiskivanju
ekstazisa. Ova dva
stihova čine okvir
egzistencije poe-
me. Ne može se
pasti u sumnju
prepoznavanja i
identifikovanja
nakon takvog
uvoda i završetka.
Poema se podiže
na meta-nivo,
kojim se obezbe-
đuje prelaz od
pojedinačnog ka
opštem, tako da
termini zadobijaju
karakter Univerza-
lija.

Poema se sastoji iz
više zasebnih celi-
na koje treba da
razobruče tradi-
cionalističke
obruče poezije.
Rima, najbukvalni-

ALI NIŠTA VIŠE

ili sećanje na ustanak
kad potreban je bio svaki jatak
ne leže rano na počinak
već spava ko svaki mlad momak
kad ga bude, pravi se glupak
ne čuje, kao gluvak
pravi je pokvarenjak
reklo bi se i prostak
negde pred mrak
pred sunca zalazak
sakupio naramak
već ranije se bio rešio na brak
pa sad ide na sastanak
po pristanak
ne računa na odbitak
jer mladić je ljubak
silan mu je šurak
jedan dalji rođak
a nije mu ni tetak
a kamoli ujak
čudan mu je naglasak
vodi lokalni buvljak
brat mu igra beka u FK Napredak
mesto ruke mu batrljak
pravi je jadničak
al zato ima smrdljiv šupak
veoma je gibak
iako je nizak
ne smeta mu što je bogaljast tak
eno, šeta curin mačak
siv je kao siv oblačak
češe se o čirak
baš je dirljiv divljak

ja i najočitija, koja
ima za cilj da le-
potu jezika (nazo-
vi liriku) zadrži sa-
mo u okviru kori-
šćenja korpusa
iznađenih reči,
prestaje da bude
rima u obliku slika
(slik), već dekret
koji zadržava oči
razuma na metodi
i ideji, a ne na
osećanjima,
čulima i utiscima.
Pravdić se poigra-
va sa popularisti-
čkom (narod-
skom) poezijom
(pa i sa stereo-
tipovima i ikono-
grafijom narod-
skog), baš time
što se u formi u
kojoj se najčešće
iskazuje takva
književnost ne
drži proklamova-
nog/ustaljenog
ritma, rime,
sadržaja itd.
Bez naročitog
deskriptivnog
sadržaja, bez po-
ruke i pouke,
Pravdićeva poema
pre je posprdni
epitaf umirućoj
Umetnosti i
otkrovenje
oslobođene.

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

stas mu je vitak	
a korak lak	
jedan mu je predak	
ovaj mu je nećak	! "Samo u praznoj i
sa očima ko žižak	! jalovoj glavi može
sa zubom, to je ovaj, prednjak	! ponići uverenje da
izgrizao stoljnjak	! je ozbiljnost oba-
usro se u opanak	! vezna samo za
opeko o ugarak	! one koji propo-
progutao naprstak	! vedaju kakve ideje
i inače je bio veoma drzak	! ili načela, dok ne
pravi mačiji obešenjak	! važi za one kojima
posle se skotrljo u budžak	! je cilj čista umet-
i pao kroz odžak	! nost." (ibid.)
tad je iščasio zglavak	! Poema se sastoji iz
strpaše ga u džak	! tri celine koje se
i baciše pod vlak	! mogu prepoznati
čuo se kako klopara na točku vijak	! kao dve premise i
neki bi rekli navijak	! konkluzija:
a neki navijutak	! I - nastanak, po-
čuo se sirene pisak	! stupak, podatak,
udarca tresak	! pesma atak
i mačka pijukavi vrisak	! II - jutarnji časak,
curin, eto, to je kućerak	! geak-seljak, ne
u centru of sokak	! razume... ali zna
miran to je kutak	! pak, sastanak,
ispred kuće je Kadilak	! curin maćak, curin
a na kući dimnjak	! kućerak, momkov
iza je pčelinjak	! dolazak, u strasti
ni na kilometar se ne vidi osinjak	! se trese sobičak
tu kuću hvali svak	! III - pisac smete-
jer je ispred cvećnjak	! njak
a na stolu svećnjak	! Kako autor Aristo-
	! telove postulate
	! poetike (mimezis i
	! ekstazis) dovodi
	! do apsurdna, tako i
	! silogizam (kao de-
	! duktivni zaklju-
	! čak) izvodi na
	! jedan neuobičajen
	! način, jer za silo-
	! gizam su obe
	! premise nužno

KAO SAMO PESME

čekajuć momkov dolazak
tu nestrpljivo stoji curetak
lepa je ko pupoljak
kao ženski lutak
poigrava joj očni kapak
u kosi joj inostrani lak
do nosa joj čuperak
pred vama je zanovetak
grlo joj ko levak
ima glas rezak
cura nosi dopičnjak
ne voli baš grupnjak
međ nogama joj šumarak
svilenkast i gladak
češće nosi tampon no uložak
kad je vidiš, podiđe ti žmarak
ima dobar batak
za depilaciju koristi vosak
ne nosi crni kožnjak
nit jeftini haljetak
već gore ima svilenjak
nije bio skup - lažnjak
šara ide u cik-cak
ispod nema grudnjak
a i vidi joj se pupak
u ruci joj torbičak
može se reći i torbuljak
nevelik to je denjak
lančić obhrvio članak
prsten zagrlio prstenjak
o ramenu joj ruksak
teret joj nije mrzak
čita svaki Zodijak

tačne da bi zaključak bio tačan, dok Pravdić pokazuje da u Umetnosti logika ne može da opstoji, tako da i njegov umetnički silogizam, koji je ispravan, ali apsurdan, samo u umetnički kreiranom svetu može da funkcioniše, jer Umetnost ne haje za logiku.

Pravdić pripada generaciji intelektualaca i elitista u književnosti. On nije vredač, već istinski promišljeni i edukovani pisac. pisci ovakvog usmerenja su postavili dijagnozu lipsaloidnosti.

Pravdić svesno u poemi progovara o ordinarnom i profanom (seljak odlazi na sastanak sa curom - siže pesme), ali čitavu tu prostotu i lišenost bilo kakvog angažmana, on koristi kao materijal za postavku i realizovanje sop-

IVAN PRAVDIĆ - KAKO GOD OKRENEŠ

pogotovo rubriku Rak
njen horoskopski znak
ona čeka sveta smak
pije ona ipak
čaj od biljke šipak
ume praviti dobar umak
kupila je štednjak
na brdu zvanom Medak
il beše to Senjak
a mož bit i Cerak
ako ne i Košutnjak
tu, kod mesare Patak
pored kasapnice Papak
u oku joj čmičak
na rukavu čičak
on joj više: nem ti ga ak
i baca u travu opušak
u travi sad gudi cvrčak
na njemu svečan je frak
ali odjednom - krak
sad se oblizuje hrčak
dok duva vetar mlak
uz uzdah i tela stisak
u strasti se trese sobičak
dok sat kuca tik-tak
pravi se sinak
u tome je pisac smetenjak
čeka me odmor i odlazak
dosta, vreme je za rastanak
pesme je ovo svršetak

stvenih ideja.
Semantičko-episte-
mološki-logičko-
hermeneutički-
socijalno-seksualni
aspekti poeme
gube svoj identitet
u toku
premeštanja sa
realno-egzistira-
jućeg nivoa na
meta-nivo.
Znalački izbor
reči, njihova pre-
cizna upotreba,
humor i ironija,
ovovremenost,
lišenost simbolike,
metafore, patosa,
čini poemu pose-
bnom tvorevinom,
koju možemo
svrstati u avan-
gardu ili u najtvrdi
postmodernizam,
jer ovo delo jeste
autohtono baš
zbog toga što je
pisano ne da ratu-
je sa tradicijom ili
tradicijom avan-
garde, već da im
saopšti da su već
mrtve, ali da to ne
znaju.

avgust 1995. god.
Mokrin

I NIŠTA VIŠE SA OVE STRANE

A

M

R

O

F

A

N

R

A

T

E

N

O

S

šta će mi tuđa ljubav
 ako me voliš
 to samo tebi
 može da pričinjava zadovoljstvo
 odlazi kućko
 ne dam
 da me iskorišćavaš
 jer postoje uspomene
 koje se ne dele
 i svet je propao
 UDARAJMO MRCINE
 udarajte udarajte
 dok ja ne znam
 jes li smrt
 a znam da si mi
 u grudima
 shodno tome ipak tak
 ne vojevahu
 junaci spokojnih
 časnih srdaca
 silovita mača
 spremni da ubiju
 i da umru
 uz sve to
 nauka je najbolji protivotrov
 protiv otrova praznovolja
 a naravno
 slobodan stih je i dalje stih
 je i dalje stih
 dalje stih
 stih
 tih
 ih
 H
 pih

APPENDIX

a ja sam napisao poemu i znam od početka da je tradicionalni
 postpubertetški izliv srpske pesničarijske lamenta-cije oprastanje i
 sumacionokriziranje ateističkog života sa svesnim laganjima i
 višegodišnjim samooobmanjivačkim metodima koje obležavam
 suženim jezikom slikom i smišlju

KHRKHKRKHKKHKKHR KHRKHKRKHKKHR
IRKHRRKHKHKKHKKHR KHKKHRRKHKHKKHR

Najlakše je jesti citronirani das bis seks opravdovale sop-
 stvenjaste težge, pogotovo onke nematačnosne:
 jad najjača emocija
 koju mogu osetiti
 čovek ili dete ili životinja
 čak svo troje istovremeno, rekao bih,
 dobro osećanje, taj jad

alcuzavi katisvidačuju
LegaliTFT aliLEGITimi
TFTodluči SFJEDNOMZASVAGDA
nebihtrpe tioligarhete
samosedo govoredusobno
paostali manametadaju
vecsamobjas sniotaktikuku
sadamalo politikezazve
ridaseo kokoskeglodudu
agradanskuj bemdemokratiju
tomprotivni kunevidimoči
kakvajezver kakogazaklati
simuliraj mevičuzverite
srečajesa mosimulacija
NESMEJEBI TINEČEJBITI
logikashvat Tanjapostojanja
udeseter cuudesetercu
NEČUILU ZIJEDUGOTRAJU
BRZOPROPA DAJUDUGOTRAJU
necuneču zabolemedoka

V

dragimojimaga retskisledbenici
nitoštovamrekam udvanaaestercu
nemavezenisa čimkoisvedrugo
počinjemodtraze dankaojedandan
asvakistidan dandandandandan
ikaosvakasva svakasvakasvaka
poremecenao sobasadužimpe
riodimauža savajučerazu
mnostimnostimnosti mnostimnostimnosti
želimuumretiu bitiprostodušno
alprethodnoneko likoparabola
bioječoveki imaojераkna
želucuoonpakni jeznaozatoa
ubrzojeuumro zasebeonjeste
umroprirodnomsmr čualzaauto
psistuniječakza sebenijenibi
obolestandali jetajtrakonjaza
istapostojao pitamoseune
mocidarazdvoji moiobjedini
mosubjektivnuu objektivnureal
nostnostnostnostnostnostnostnost
išaojeu licomžanigleda
ouplavopravno nebogledaopo

čovekuda silnasusvadelatvojasezemljatebiklanjapojislavi tvojojpojivomeimenua imebogtinijekseboji čovekasvazemlja nekastrepi prednjimsvestozivi uvaselje nivaseljennji valaako sehoćehumani zamzabave milionahuma noidsemo raizboritiza vlastimocstva ranjairušenja ondamozda ilazakamsada napisati nikadanećukrv oločnju odbiblijekniju valaako sehoćehumani zamzabave milionahuma noidsemo raizboritiza vlastimocstva ranjairušenja logikashvat Tanjapostojanja prostijaje kaopasuljprosta komplikazi vitanjevolimto hohohoho hohohohohohohohohronostnek kihpojavanepučjenu žnonauzročnopo sledičneve zemedunjimasi multanostpo stojigreskajeamalogičnost pavlovljevgefektasamsebe definisavavam NISAMMAJSTOR DAOPRAVIMBURE NISAMMAJSTOR DAPOKVARIMBURE NISAMMAJSTOR DALEPIMTAPETE ALSAMAJSTOR DASJEBMTAPETE započivam donžuanistiinu civilizaj cijcobogobuod dmenjivaci cekurvonidate mrzimneću zabolemedoka odneposto jecegoreponi zavašćevka zabolemedoka kodificir ašmasmišljenjeda jučigoto vekombinacije njebitna formabitnajesu štinasusti nenemapamakar istagovo rilaobesusti štinosti nenaetanjiu nepostoje čojslobodikojenemanema nemanema zabolemedoka

stari pajtos žanpoldane
manevino stjernema
nisagreše njazatose
ninepipam sacrkvomal
bi provozo kojuseku
stoihjemoj drugipajtos
opišao kopingvine
BOZANSTVENA VRAGOLJA
oksimoron zajebantski
dostajeza sadasada
sadasada sadasada

IV

iluziju necuni pokoyu
cenucenu cenucenucenu
svejeslučaj osimvoljebica
izazvana potrebomkojaje
iakona stavljammislani ja
stranjesveje dodasadnotaćno
madaslučaj jemetakatego
gorijaod goreganakugli
nemanema nemanemana
odsadapa dokjanenaglasim
suprotnosu stihovislučajni
svojomcuse pomocihvaliti
rečjusvojom usebesuzdam
inebojim sebolemedoka
polomim čovečezubeu
ustimanih hovinrazbičeljust
ubčoveče protivnikasvoga
pravednikke seobradovati
kadosvetu vidiopraćeno
gezvojeu grvibezdužniga
gesvojeu krvibezdušnika
kesvojeu krvipestušnika
irećice ljudiplatama
zaistapra vednikuzaista
imačovek štonazemljisudi
snagomoya tebićupevati
jersamjamoj dobriabranića
mojnajjači zabolemedoka
pokliknite svisasstrahomprema
čovekusvi stanovnicizemlje
zapevajte slavuimenanu
hvalumui slavu pojteterecte

mogumogu mogumogu
bardokrajā pesmepesme
platonskajū bavneposto
jīdaklēpla tonneposto
jījekacīn silogizam
ludīčnosīje rišēljēnīje
sveznamalše pravimtoša
malīomaz tekzaprđnut
svepopove manakrīvu
kruškuireba postavīti
padanogom blagosīlja
juprolazni ķebrebrena
NAJAVAZA HUMANIZAM
povešajte sveštenīke
acrķveo premītena
meštajēmi dajteihsī
romāšnīma HUMANIZAM
stvarīsumno gokompīko
vanījeda bīseupe
smustavīle agdedrūgde
dasamjasam jasamjasan
neuraste ničnīnīhī
līstavīso kogmorala
arhēnīhī līstačīstī
īprīčajmo orodnojgrud
NELJUBIMJE NIKAKOAL
domovīna mojataoje
MENIMILA KUČKADRAGA
SR-B-LANDto SRB-LENDjeto
īkazaos amsamoda
mojēdelo vanīeuu
mētnosīvī dīmkaopo
nīzavanīje umetnostī
īnesamo usmesnostī
1000de vet108
10.go dīnepoka
zacuvampo slednījēgpopa
nauvcio mījestarī
skīdačcipe laueSBu
aargentī neroreče
terorījēpu kademōnstra
cījanadmo cīnadnepri
jateļjemcī nenījemzločī
nabezvidljī vōgrazloga
stōizazī vapānīku
ozbīljīnītra gīčartancuz
dobrojeprī metīomoj

čovek tvisti díran
SVIMOJIDŽEPOVI
UŠTIPAKAPUNI
svímojidžepovi
uštipakapuni

III

ovlažena štokrajmespi
ikolena nabuterjov
kaonama zanihlebmí
rišulepo lepolepo
lepjopra žnjeņjeosno
vnabíolo škapotreba
iznadtoğa imališta
čudamida mičudada
ibašmije onarekla
dapostoji samofizi
kajermeta istajesa
mohipote zaidane
moženorma lanljuddazi
viposiste mugotovom
fizikaje reklasvoje
samopolja imateri
janasvetu dapostoj
poludehod neobjašnji
vostiisko kaizatvra
TALASISU VRLOLEPI
(dinamikje besponavlj)
a a a a a a
(cepajuse utroboob
blakagrmí sevaseva)
NEBOJENA SVETTUNAJLBZE
iakostih gornjinije
niosmerac pravibašme
brigajerle potnabitna
nijenije njenije
ženeceme upropasti
tírekoye mladfilozof
jersanjiima samoprihva
títinecu spontanitet
koyiime nijetupo
trebanaja bezimodnjeğ
zatvararame usavrše
nisisitempo trebnostine
tačanodre cigajošne

madasvakako
tolikosamloše
dasdruĝimaŝalim
aŝivteksluĉajem
kakmoĉnamisao
azavtineĉu
nepostoĝeĝaĉe
nitulitagaga
PUTGAZIRAGAGA
jerhulitnaboga
proptiriodanĝegreh
jerboganemagreh
asadmalofilo
zofijezoŝije
moralniĵeute
meĵenakatego
riĵaveĉiskljuĉi
vodogovornai
nametnutabezbo
ŝnotranscedentalna
nemanenama
bravoprazozdravo
kaoaristotel
iĵaimamdeŝi
nicĵuzadramu
DRAMAJEUTOME
ŜTOSEDRAMATURGI
JAMORAPOŜTOVAT
kadsmonokodu
pokaŝemmakasu
dbineĵemetaf
raizsilogizma
premiŝesumacka
jeprevtliĵivai
sudbinaĵeprevrt
vrtliĵivakonkluzi
ĵamoraŝitigre
ŝnaizatovazi
ŜjeMĵepvastavka
PĵeMĵesteĵedruĝa
ŜjePibezĵenemoŝ
nemoŝnikakoke
adaloeĵije
glupnufĵuretu
samsebeŝpameĉu
izenadaĵemsvom
alzaŝolemŝtosam

skršitinepri	:	slomitiprotiv	:	LJUBAVISLOBO	:	ZIVEOŽIVOT
jateljasa	:	vnikaisslano	:	ISTINADA	:	
tinarićanje	:	uživatiu	:		:	
njegovihžena	:	kuknjavisilo	:		:	
	:	vanihnevesta	:		:	
	:	iznadčoveka	:		:	
	:	najbednogsveta	:		:	
	:	nemaništa	:		:	
	:	amozdaćakni	:		:	
	:	tohoohoho	:		:	

II

preciusēsterac
 nebibiložgoreg
 ANTRIPOKEPUU
 desilomiseto
 životniposlenik
 naprinudniodomor
 prihvatitišemor
 nikrvinesišam
 niljubavinemih
 svojecarstvonemam
 niotkogasveta
 jednoglepogleta
 ljubiosamosu
 ionajemene
 ljubilaailju
 bomornazausnu
 mejeugrizlala
 todesilosei
 narednogaleta
 NAREDNOGAGALTA
 SAMOTNODADANSTVA
 suncesijailu
 zijameniprija
 iprtizisuje
 tausamnjljenoci
 tamojegagera
 devišenerade
 višenenebke
 kebabebebene
 lamenlajmentlajmet
 AlA.A:a,a,a?
 umretbarjelako
 vakoiinikako

NIHIL SMRT

BES DAVOLA

I

dansseništa
desilnjenje
asvakisti
jedaniništa
tonizdzamzeje
zagobalzozu
zemzljicucrnzu
crnucrnzuzu
madajošnepak
zakopalnje
pokušamdada
putujemcihu
cihucihuhu
negdealimi
seopr ostitri
sadsadsadsadsad
amcaemeer
mereddaad
maniovajtaj
peteracništa
podmiliinjadinim
nepostojećim
neznaćipašta
zabolmei
oblikovnostdo
kolicedana
pistislikktine
reciuteći
valjalobial
obedijalal
dalidasei
daljepitajmja
ahéhíhohuh
upitmezano
imaliboga
akonestihsled
decipreskoci
CRKNIPSETOMARŠ
smisssaoKzazživz
odzanimazaz
zaokruživolj

zašto tražimo svepesmu Bogopesmu
zašto, kako njunou podvezati
kako srušiti vavilonsku pesmu
ZAŠTO NE ČISTIŠ GOVNA ISPRD SVOJE KUĆE
zašto pisati pesmu(?)
DA LI IMAŠ MUDA DA MRZIŠ
bežim iz potrebnosti kukavički
utopiја pisaniја pesme –
veliki kosmos u malom moguć
ali za njega dati sebnost
maliki časno u orman strok
MUČI LI TE BEDA
jer kiša pada neprimetno sitna
DA LI O BILLO ČEMU MISLIŠ
fruštiurk, frištiurk
fruštiuršuk, fruštiuršitruk
a zašto nema tromblona rime pred kraj
U ČIJE IME GINUTI
igrati se, igrati ooo
a ne znam ni sam
da sam ništa ne znam sam
DA LI JE RAT ODISTA HIGIJENA ČOVEČANSTVA
znam da mi misli teku spore
neuhvatno je vek med prstim
PRAVEDNI BOG TE ZOVE NA NOŽ
ako se jednom napiše
nestaće cele poezije
rekoše papirne brade
u koje s divljenjem pljuvasmo
i odmah svi uzdrhte
od važa u strahu da
mi nećemo biti prvi
ZBOG ČEGA SLEPO VERUJEŠ DRUGOM
nemamo se maledni čega bojati
izmicanje će biti brzanskije
DA LI ZNAŠ DA TE KARAJU U BULJU
trans-meta-natura pesma
(hi-fi-air-max-turbo-sajber-ultra-3-d-mega)
SMEŠ LI DA MI VERUJEŠ DA TE NE ZAJEBAVAM
neizgovorena nenapisana
nezauriana slatko gorka
gruba meka muka nemoguće čeznje
nikad za odreći juče bilo ne ponovilo se

DA LI SI IZABRAO PRAVO NA SLOBODAN IZBOR
obznana još nije stigla
samo na trene iskrsavaju
ZABORAVLJAŠ LI, ČIJI, ZLOČIN
samo stihovi, sami
samo oni jesu sami
pesma materijalno nije
(Gad ga zna)
ali ne mož čovek da
u supu sklopi
tona gruda
nesagredivih
nesabronivih
neprotočćetanih
nepročitljivih
delića apartno ruda
nemogućih apsolutne
pesme omni pesme
DA LI VOLIŠ NEKOG
svi smo isto grčno udaljeni
daleko, da daleko od tamno neiscrpa
muči do mučke mučiti muku mučnosti
KO PLJACKA SRBIJU
ne razatkaš svestove da ne se komad osame
monolit je ne konglomerat
ZAŠTO ZIVIŠ
račvanje vremena
vrtoglavica prostora
beskonačne kombinacije
neotkrivne tavne
daleke od čoveka
još dalje od pesnika
ZAŠTO SI APATičAN I MRTAV
radost je velmajšna
radost je stalno retka
radost je naden gub
akšifonemorta
a od njih je tanja
GDE JE PRAVDA ZA OVAJ NAROD KOJI NAROD
zašto pisati
zašto ne pišem
KO PUMPA INFLACIJU

upriliči retkost
čekaj strpno ludu glavu
JEL BI SMEO DA PUCAŠ U ČOVEKA
cediti muk cedno iz papira
kopati reči kopno
bežati od, bežno, da
DA LI SI IŠTA SAM ODABRAO U ŽIVOTU
placentno ispijivan
izmatericavaš govno
većite utrobe za utehe pesnika
većnim žalim za letom pesme koja teče
ŠTA JE DOGOVORENO U KARAKODORJEVU
pesmom gde se stih ne seče
gde ritam lebdi a metar
metar gde je dan urođen
a harmonije, harmonije
uši su mi svesne male
DA LI SI ODABRAO DA ŽIVIŠ ILI NISI
većna reka pesme
tamo, daleko, negde,
divotno što se javi
tu, ponekad u ne
dovršenim vekovima
na bolnoj belini
KOLIKI JE NAVJEĆI KLITORIS KOJI SI LIZAO
neće se okončati
jer početka nije ni imala
a otpočinjala i nije
jer kraja ne može imati
ČEMU TOLIKA GLUPOST U TEBI
vreme joj je sada
trenutak za propustiti
mesto joj je svuda
nađi alef naci kraći
KAD CE OPET RAT
mogao pamtiti
pamtiti neizgovoreno
možda
i biti rečeno ili ne zapamćeno
KOME ŽELIŠ DA UMRER
tada znam
ne morajući da znam
tad zabrinućemo
potištenje usplahirenje ne

NIZ ZEBNJU

KO JE BOMBARDOVAO PROGNAIKE

ustah na nogu

pa drugom

infkcijsa

počinje plesati

OD KOJE GODINE DRKAŠ

hvatati pest

sastrugavati reč

hitati hod put

o nomen, snom

krije se ispred

budnosti ljudosti

JESI LI SE I TI ZAVERIO PROTIV SRBA

iskrsavanje nepokretnog

i ushićenja nadmene nemoci

STA TI DONOSIS SVE TU

stisak curi

kužan je svaki povez

fragmenti izdahnog

ne spojiti niko još da

ČEKAŠ LI NAREĐENJE DA UBIJEŠ

segmenti dobijenog

(ko je taj naredboDaravac?)

odvojni smišljaju

ponore ni slučaj mosti

ČEKAŠ LI NAREĐBU DA BUDEŠ UBIJEN

šta je to međ delovima

nebeočugivim u trajem

zasobnosti trenutnog

KAD ĆEMO VEĆ JEDNOM VIDETI TO ČUVENO KRDO SRBA U

STAMPEDU

spona

udobna neuroza

pripremami iznenađenja

ZASTO DOPUŠTAŠ DA TE DRŽAVA TERORIŠE

strahno odvaž

moj nemoca

maja slabost da

DA LI SI SE UPITAO DA LI POSTOJIS

skriti prisutnost

razumnske težnje jaloveme

DUŠEVNO INFILTRIRAVANJE GRAVITACIONE ČEZNJE

dok priklešten na steni sam
prijen uz krečnjak kamen
bivam uplašen strahom
ispod je samo smrtonosna provališa
a iznad tek metar do kraja
do kog ne mogu stići
zadiviti je više i nije cilj
a pitanje je koliko je i bio
preživeti
a kamenje se odraja pod šakama
(ukazuje na)
pokazuje dolnu tendenciju
a i gravitacija je prestala da postoji
samo želja da se bacim
koja mi šapuće da je to urođeno normalno
ne dajem se
stojim i čekam da se setim čega
želim da plaćem i vrištim od straha
ali me je stid i za to
ali sanjam taj stiz i grcam
sanjam i grcam

dugovana

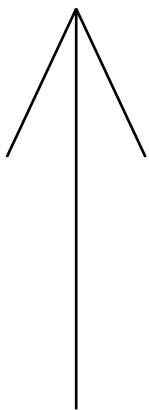
OPŠTA MESTA I OBAVEZNI CIKLUSI

ivan pravić

Ivan Praidic SABRANJE DRUGO

KAKO GOD

ŠE NE ENE

POEZIJ A

KNJIGA DRUGA

SABRANJE TREĆE

DNEVNE AKTIVNOSTI

IVAN PRAVDIČ

OSTACI PREDGOVORA KOJI JE VAŽIO OD 3. I 1995.

- promeni datum rođenja
- ... lične podatke ... prepravljaj ...
- ...zrikav ...
- ... inicijacije ...
- nemoj ...
- ... krstiti ...
- ... varaj ...
- oženi se ... ponavljaj ...
- ... svakodnevno ... svakog dana ...
- ma ne idi ...
- ... nikad ...obeleženoj ...
- nabavi trista kila trotila i lepo se zabavi
- raspitaj se da li je Vinston Čerčil služio vojsku
- ko ga jebe
- ne daj...
- ne dam...
- neću...
- nemoj...
- ... pavlovljevim efektom
- ne umri, možda si baš ti besmrtnik

POKVARENA MIMETIČKA MAŠINA

ispljivak sum iz ese kancerogenoznarnog fuj pluća bljak
živam laič sa puno od brzine, vrline
bim doživotarni hameroid na debelom apendrevnom
creviksu civilizacije
wunderkind sa kokoša ko i to da er goji sumama mama

pokušaj Boža koji nepostoji postojam
postojavamovavajući bak suzni na dve kratke u lagi
ne isključivena okolnica tala muse sa kesama pulsiranti-
rati
te postnah reinkarujedinjenanacija u ime jedan plus jedan
VBarvbarovbgenija

težam znajuć odmoru godišnjem na sve
prvi srpskobjanski neuro=človek ekolišujući
potpuno totalno neizmerno do kraja sve u šesnes ramsvi
cukur

neći, neumeći, ali stvarno dasam
potpunać da aha zaista tako toliko ovaj
konkretno bukvalno bezajebancije jesam

SKAKUTAVANJE PO GRČKOJ AZ BUCI VIJE

Intenzivno svak ako
Iluzivno svako jako
Uuuh...
Arh!!!
Prdež danske buke
Izgurno me iz tišanog sana.
Mila, ušutkaj to dijete!
Ukiseljen od spava
Bivam o grrre banat
Nezaustavljivskim brujanijem.
Curećne kruškice truštice
Debele ko Švabo.
Krv curicka iz nosova:
HRSKAVICA, NISAM ZNAO
DA SI TAKVA, HRSKAVICA
Potistinantno sećenje
Autoautomatski inhibitorno
Nazalinska reakcija na glupost:
Hmm! HMmm!! HMMMMM!!!
Nije matematika
Već to
BATA IMA BUBREGE
jednog lepog dana, moj Hoze

MORNINGRANA VISIJA

Gde si,
moj golubdžidu lebi,
što ni da pošteno hodaš ne možeš
zaradizbog svojih nefunkcioanalisalnih krila,
te samoskakutavaš samostalno
na klimaslomljikrhkijskim nožicama,
a gde si mi ti?

JUTAR ADMINISTRATORA IDEJA

Što li mu to dođe jutar?
Dal je jutar smješno jutro,
jali je zjemljanski prostor?
Nije jutar akuzativ-
ni za jutro iđentitor
zbog a nje po sto je ga će
niti je ko ar i hjektar.
Vječ je jutar Jotar jantar
njeka zakraj bude kantar.
Nema više u osmercu!
Orkestar, molim tuš
AHRHRAAHRHARHAAARRHRHHAAA
Otišćam se u bespuća poezije
to boldly go
where no one else
has gone before
gde bi oblat
si bili anđelonski embrioni
da su ovi postojanijeći
ili bare prosto po sto jeći,
gde deci protivlažno
usta sapunom saspiraju
Ali tude je samo
poezivno arlaukanje srčanog mišića
ČOVEK U PRAH - ŽENA U REBRO
sa poluistorijskim diskontinuitetom

0 - 24

PO CEO DAN

24 SATA DNEVNO

penzionog blesavskog bitunisanja.

A samo je od

s v ega i

s v a čega hteo da ima po sve.

Nazovite telefon taj i taj.

Naša ljubezna sekretarica će odgovoriti

da Vaš naziv. Molim sačekajte.

Hvala.

Uzmite broj i za-

uzmite mesto u redu.

Hvala.

IZDAHNO SAM NA DUPE

Vodopadi spuštaju nebo u grotlo
Urvine tamne špilje tek ćute
Krvcrvenkast sjaj izračava slap

Nebrojivi biseri pršću belmaglom
I pronu se urlik iz dubne dubine
Brojne bojne kaplje zaslepiše vid

Svilkamena stabla i smaragdne krošnje
I oblak što klizi nadmestan i tih
Kroza zaparu trena snuju mir

Al glas zagrmnu gromko glasan
Tih drevnih duha huk se pronu
U pojutra mirisnu harmoniju narušim

FRUŠTIRUK

Fruštiruk!
Frišturik!
Jedite najnovniji
 najjelovniji
spremljani,
kupljani
ili mešani
Fruštiruk!
Lastavičji kuk!
Prepržarstrni luk!
TUK NA LUK
sve dok Vam ne pripadne muk.

Hlebaca debelinski sekačišemo,
namazne:
sire, butre, margarne,
džeme, mede medvede!
kreme za kruja
debelijanski mažimo!
Na tibeta Vam pažimo.
Utom kraškom praškom polju
za stručnjeke važimo.

Ne gledajte se dok jedajite se
jer da će se spopasti mučnina

Lični poetski izraz ishrane
dovodimo do neslučenih visina

Uza šoljilju čajca
jogurza
bela kavza
sladga mlegza
dan Vam neće imati bilokakvih stegza.

Za kraj će mo orgijatoriti
uz mazanije hramne hrane
po telu
sobi
stolu
patosu
plafonu!

plofonu?
plobonu?
plombonu?

Hvala na bombonu!

JEDNOMDNEVNI SRAĆ - MINIMUM

seranje

sernja
surnja
murnja
kurnja
pirnja
dirnja
sirnja
mlrnja
klrnja
plrnja
dlrnja
durnja

Č ČK ČČK Č P ČČP ČPPČ PČ PČK P K PK KP KKP

PKK
PKP
KPK

puernja
mernja
dernja
ljernja
ljurnja
mrrnja
drnrja
blrnja
prnrja
rurnja

DESEMPCIJA DS mp PC PC PC ija P Cija

pc
pc
P C

MP C

P

p

P

c

tarnja

marnja

pornja

dornja

otrnja

odrnja

ogrnja

okrnja

njarnja

rarnja

sarnja

sornja

gornja

gurnja

MARBLENO blelblano ble LBL L bL RBLENO rRBLENO

RLBLENO

RBLENO

SRBLENO

ASO

nornja

bornja

birnja

vornja

žornja

ljornja

ljurnja

srrnja

krnja
lornja
vornja
rirnja
marnja
plrnja
rornja
cornja
curnja
mirnja
mernja
fernja

RRrJJj Rj jjR R R RR R JR RJ R J J RR J RJ RJ Rj JR
jr
JJ
jj
rr
rj
Jr
jR
Rj
RJ
RR

đurnja
firnja
čarnja
žarnja
ćernja
šprnja
nurnja
nornja
zurnja
jirnja
lornja
hernja
jarnja

janje

JA

ŽIVOT NA TURSKURNORNSKOM GROBLJUTU

→prepodne←

k a k
oj e u
m o ms
elue

k v i v a le

ntn
o k ak
o je
um om
živ

o t u ž i vo t jes
e log
e n e ra l i zo v
a ti s
vak

iži v o t j ese
lole
ksi č k i s k rat
i tiž
i votj e selo

RUČKUR

Ručkur jastve najvažnija dnevnska jed
Jer kok ne vru ča nije e opšte jel
Zbojg tojganje kasva ko zar svog stol sel
I neku sje otvari glav knio bed

ko s ručkurom nije, bolje da ga nije

Pcicka alt i hlidi u vi sketu led
MmMmm ju uza preški pičken lukec bel
MmMMm ja za kraj aj aj tajpu sting ko gel
Ti ti ji zi RUČKUR tigh je danja red

živeo nam ručkur, naš jedini ručkur

Jagnječke masts u stima se topi mljclj
Nožž jr tvrd al zrubim lipši sečo da
Ah, kolači, ko leči, ko liči ... mcljclj

sve, sve, ali ručkur

Lepo jerb po spiti prosle ručkra ma
Vinus si ni kad negrgolj cigrg oljclj
Dobra klopa jastva isti ninska sva

mi smo ručkurovi, ručkur je naš

TRST JE NAŠ

E ZE MENE EZNENEĐENJE JEVANĐELJENJE

→još jedno srenje←

[illegible]

aaa

BBBBBBBbbb

V

ggg

DDddddd

 $\vec{d}$

EEEEEEEeeeeeeeeeeeeee

 $\check{Z}\check{Z}$
$$\mathbf{Z}$$

Iiiii

[illegible]

jijijijijijijijijijijijijijijijij

kkkkkkkkkkkkkkk

```
LLLLLLLLLLLLllllllllllllllllllll
```

MMMmmmmmmmmmm

NNNNNnn

nn

OOOOOOOoooooooooooooooooooooooooooo

PPPPPPPPPpppppppppppppppppppppppppppppp

[illegible][illegible]

SSSSsssssss

tt

Ć

nnnnnnnnnnnnnnnnnn

ff

h

CCCCCCCCcccc

ČČČČČČČČČČČČč

§

ŽIVOT NA TURSKURSNORNSKOM GROBLJUTU

→popodne←

ŽI
VOT
KO
JI
ŽI VI MO JE U
STVA RI AJ FILM
ON
KO JI
NAM SE OD IG RA
VA
OČ U
PRED IM A
POS LED NJOJ SE
KU NDI
VO
GA
ZA RA VIS
BO MO
MRT
NOG KO
VEĆ

VEČKEREK U VELIKI BEČKEREK

TRBUHA PUNA I PROPADE BUNA

glu, odvajas se nit od ručkra kak, glu
gnjma gnjma, željko puca u trećoj brzini, gnjma gnjma
gulp, crevca se nenažaru šire u krivini, gulp
alp, dresura ravnotežarnog centrusa, njam
mljac, i neka prdi se na glas, njam

Tog sunčanog jutra, Plastik-men je napravivši kosilicu od svojih ruku kosio travnjak ispred kuće, kada je njegova supruga, zanosna plavuša, izašla iz kuće i rekla da Bejbiplasa već dugo nema.

urp, obavezan desertni napuštak, šljac
njup, čamuška srdaca u konzervi, grok,
slurp, piće da, a ha da, glj
rig, i nek toči se nektar, toč

TRBUHA PUNA I PROPADE BUNA

NEPRAVILNI HAIKU O LJUBLJENJU ŽENA

Dah. Topao

dah. Topao dah.

Topao dah.

NAKED DO STA SEXE

Sadte vaši nitti u sniti
najvajožnarije jeje
najvajožnaranstvenije,
živhaj dokazhaj da života žive
Priđi
Skinjaj se!
Sknjaj goljnja!
SKNJAJ SE!
Tja mazem, mazem ti -
hrupja mine
ti dikiti dikiti
hrupja mine, hha
haraream e pustošivam
tvojim nikad čednim uvalama kojim
penetrarušavam
bez kurtona
bez pardona
bez kartona
bez kordona
i s namerom poltrona
bez Gordona!
BES KURTONA -
besnajsi kurtonansi
dahću čanscu šansonansi:
ht, ht
hup hrp hup
... možda
NIJE MI DALA DA SVRŠIM
Možda...

MOĆNA NORA

i čeka mne jošta gora
alit tkao imne Gora
opet pteo ptr Ptrptkovićima
gardna MOĆNA NORA

kada se izmislili mašina za proizvod-
nju kiseonika, posećićemo sve šume

deć će deć jeć NOĆNA MORA
svatskniji pute beš jest jačte ima
eta dan istorodni istozgodni e
istariidni istazgidni ostvariija se

inbornirani fearovi aru fear ofd
strongnog sounda whićiji source
ise note seei andi dreadnost ofd
lošenja grounda underpodlegsama

mertvure mačke, sislovsenski drot
grehota, hota, hot hot
hat hat, kami lice po kreći
o no o nim o nakO o U o No omeći

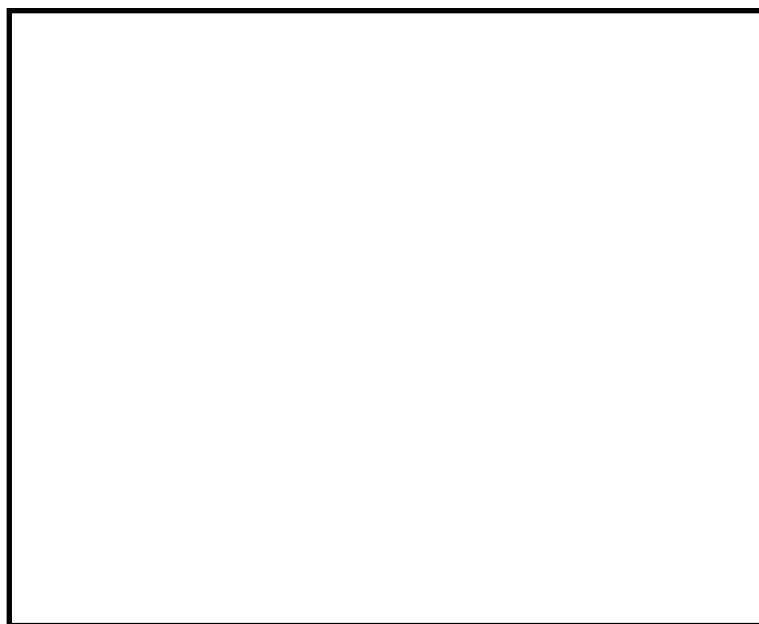
postupci koje čini čovek ne
određuju njegovu prirodu
već čovek svojom prirodom
determiniše svoje postupke

sećnje ne obodo, al okolniks ko
ostvarisanjenje samsomostalno do
MOĆNE NORE, najbegeregura
MOĆNA NORA, MOĆNA NORA, seuživ tura

SABRANJE ČETVRTO

IVAN PRAVDIĆ

PREČICOM PREČE, OKOLO NAOKOLO

nacrtajte naslovnu stranu po sopstvenom izboru

LETILETILETILETILETILETI

(Čovek leti iznad trga)

Grupa Entomologa: (zbunjeno posmatra)?

Grupa Ornitologa: (zbunjeno posmatra)?

Grupa Antropologa: (zbunjeno posmatra)?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li to hitinski omotač?

Grupa Ornitologa: Ima li to perje?

Grupa Antropologa: Da li je on živo biće?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li on hemolimfu?

Grupa Ornitologa: Ima li on šuplje kosti?

Grupa Antropologa: Da li je biljka ili životinja?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li on lestvičast nervni sistem?

Grupa Ornitologa: Ima li on kloaku?

Grupa Antropologa: Da li je kičmenjak ili beskičmenjak?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li facetovane oči?

Grupa Ornitologa: Je li selica ili stanica?

Grupa Antropologa: Je li on jednoćelijski organizam?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Koliko brzo maše krilcima?

Grupa Ornitologa: Koliko visoko leti?

Grupa Antropologa: Da li je slep?

Humanolog: (uzima pušku, ubija Čoveka koji je leteo, odlazi).

Čovek: (pada u prašinu iz koje je nastao)!

Grupa Entomologa: (odlazi)?

Grupa Ornitologa: (odlazi)?

Grupa Antropologa: (odlazi)?

Humanolog: (likuje gde god da je).

Ostali: (zbunjeno posmatraju i odlaze)?

Objasnite simboliku broja 7 sa posebnim naglaskom na njegovu upotrebu kod Dantea i Pravdića.

Šta predstavlja Grupa Entomologa?

Šta predstavlja Grupa Ornitologa?

Šta predstavlja grupa Antropologa?

Šta predstavlja Humanolog?

Šta predstavljaju Ostali?

Šta predstavlja pozdravila te mala grupica pедера?

Koje su sličnosti, a koje razlike između grupa koje se pominju?

Napišite siže ove dramske minijature, njen libreto, u šest prostoproširenih rečenica.

Kako se može zaključiti da je autor oblikovno rešenje za LETILETILETILETILETI osmislio na autobuskoj stanici?

U čemu se ogleda sveopšti optimizam ovog dela?

SIVO JE

Crveno svetlo na semaforu. Na jednoj strani ulice, gomila ljudi nervozno čeka da se upali zeleno svetlo. Mnoštvo žena, dece, par staraca, nekoliko babuskera. Među njima stoji sredovečan čovek. Pogled mu besciljno doseže crveno svetlo. Bledo, prazno lice, potpuno se uklapa u beživotnu okolinu.

Crveno svetlo na semaforu. Na drugoj strani ulice, gomila ljudi nervozno čeka da se upali zeleno svetlo. Mnoštvo žena, dece, par staraca, nekoliko babuskera. Među njima stoji sredovečan čovek. Pogled mu besciljno doseže crveno svetlo. Bledo, prazno lice, potpuno se uklapa u beživotnu okolinu.

Svetlo na semaforu se promenilo. Zeleno obojeni čovečuljak u hodu, zasijao je u očima ljudi sa leve i desne strane kolovoza. Gomile su krenule jedna prema drugoj. Mešale su se poput zatrovanih reka. Babuskere su išle u susret babuskerama, starci su išli u susret starcima, deca u susret deci, žene ka ženama.

Sredovečni čovek je išao u susret sredovečnom čoveku. Pogledi su im se sudarili. Njihove oči ozarilo je veselje prepoznavanja. Oni se od nekada i od nekuda poznaju. Stali su nasred ulice i pobliže se pogledali. To su bila dva stara prijatelja koji su nekada davno i negde daleko sve delili.

Trčali su srećno kaljavim ulicama. Obojica su zlostavljali debelog dečaka iz susedstva. Postali su braća po krvi, mešajući se. Jedan drugom su poverili svoje prve tajne. Zajedno su se igrali doktora. Imali su iste devojke. Prvo seksualno iskustvo doživeli su iste večeri, sa istom kuravom.

Nekada...

Zeleno svetlo se promenilo. Njihova ozarena lica to nisu pojmla. Automobili su zaurrali, a oni to nisu primećivali. Autobus pun nervoznih putnika, koji su jedva čekali da se upali njihovo zeleno svetlo, krenuo je napred, na dva prijatelja.

Sada...

Tužno leže u kaljuzi. Obojicu je pregazio nekada debeli dečak koji je postao vozač autobusa. Krvno bratstvo su obnovili mešanjem razlivenih unutrašnjih organa. Nijednu reč nisu progovorili. Jedan drugom su postali patolozi. Imaju istu smrt. Poslednje životno iskustvo doživeli su istog časa, sa najskupljom kurvom.

Autobus se nije zaustavio.

(1992.)

Šta pisac postiže time što u naslovu ovog srpskog korena svog stvaralaštva daje kolorno-vizuelnu direkciju?

Zamislite ugao između ulica Džordža Vašingtona i 29. Novembra. Smestite radnju na prelaz između "Banije" i broja 13 gde je autor kao mlad i živeo. Kako se to mesto uklapa u priču?

Vidite li određen simbolički red i nizu pojavljivanja socijalnih grupacija?

Posvetite više pažnje temo-geometrijskom rasporedu. Šta zaključujete?

Kako je Pravdić uneo istorijski determinizam i materijalizam socijalne dijalektike u "Sivo je"?

Koliko je zreo ovoliki minimalizam u izrazu i da li je i u kojoj meri sputavajući?

Da li je prijateljstvo pobedilo?

Ispitajte gradaciju u broju glagola. Šta se time izaziva kod čitalaca?

Koja je kurva najskuplja?

Imenujte je.

Šta pa to treba da znači poslednja rečenica?

PITAM SE JADOK ČAVRLJAM SA ZMAJEM U BIRTIJI

Zmaj leti.
Sleće.
Prašina se diže za njim.

Sivi mi u očima,
Šuštanje u ušima,
Gorko je u ustima,
Paljevine miris u nosu;
Vrelo bockanje na koži.

Zmaj je zelen
I velik.
Gleda me crnim zenicama koje
Zauzimaju celu vidljivu površinu
Očnih duplji.

Hoće li me
Spaliti?

Pojava Zmaja je česta u Pravdićevom stvaralaštvu. Zašto?

Zašto pisac svaki stih počinje velikim slovom, a pri tom "dosta" koristi interpunkciju?

Pojasnite upotrebu kinestentnosti čulne perceptivnosti opažajnog u ovoj pesmi.

Zašto čula primaju osećaje koji im pristaju? Zar nije to glupo za poeziju?

Kako ste se vi osećali dok ste čitali dejstvo Zmaja na sva čula, pojedinačno?

Zašto autor na kraju postavlja baš to pitanje, zašto ne daje odgovor, i šta je on time hteo reći?

Koji je razlog što Ivan ni jednom nije upotrebio rimovanje koje je za njega karakteristično?

A gde li je deva koja drži zmaja na uzici?

KAKO POSTATI PJESNIK

Okoš bokoš

Utom

Otom potom
da skočim skokom

Al padam na pod
tu gde God

Kud God okom
žudim zmokom
skrajnjim rokom

Ili bolje
da u krajnjem roku
presaskočim devojku

Prne kokoš

Zbog čega “pjesnik” a ne “pesnik”?

Čemu česta upotreba narodskog u Pravdićevoj poeziji?

Objasnite relativno literarno vreme na primerima Andrićeve “Proklete avlije” i “Kako postati pjesnik” Pravdić Ivana.

U kojim stihovima se ogleda panteistički stav autora, koji je, u periodu pisanja pesama četvrtog sabranja, deklarisan ateista?

Odredite akcenatsku rimu u pretposlednjoj strofi.

Pojasnite kako treba, po Pravdiću, postati poeta.

“Kako postati pjesnik” je nastala posle jedne velike poetološke rasprave. Kako to možemo videti?

DAN LOŠIH FILMOVA NA TV-u

Scene ničim izazvanog nasilja
ljudi koje lujkama zovemo od milja

Uniforme plave, u civilu i vojne
prošetaše katodnom cevi brojne

Šizofrenopatodegeneričnimanijakalnodepresivni-
kretenoidi
divljaše i klaše svako da vidi

Uz ljubljenje u usta na zatvoren način
i uz izuzetak jedan mali
ljubiti na staklu svi su stali:
Amer Švabu
Devojka Momka
Ludak Doktora
Kriminalca Kljun
nenanesrećenog dana loše volje ljulja čun
iznenadnog dolaska nesređenog računa
ostalih govnrarija i želuca puna.

Uzmite novine i pokušajte da pronađete koji bi to dan mogao biti.

Napravite repertoar filmova koji bi se mogli uklopiti u pesmu "Dan loših filmova na TV-u".

Da li biste vi mogli da napravite ovakvu kovanicu?

Ne očajavajte. Ni autor je nije stvorio. Čuo ju je. Koliko je to pošteno?

Šta je u vama izazvao ritmički i rimički kalambur na kraju pesme?

Izanalizirajte sam kraj.

KO IMEL NA HRASTU SE CEDIM

Ko kir Janja se jedim.

Ko-iz-Pule čežnjavim,
Ko-pola-cioniste: Ah, ti gležnjavi...

Kopile sam da bi kopile
Koje čeka priliku vrlu.
Kost mi je u grlu.

Ko čeka taj i do čeka, a
Koala do vijeki vjekova, valjda.

Korak po
Komad mrljavim
 brljavim
 brljam
 srljam
 krljam
 krkljam
 guljam
 gulim
 deljem
 . . .

Komšija sam samo vrlostivosti.

Ko, je l' ja? Paja. Ne. Pa ja!

Ko drugi?

Zašto pesnik za naslov uzima ravnopravan stih koji je u pesmi izostavljen?

Da li su "gležnjavi" greška ili rima?

Odredite gradacijski aspekt pete strofe.

Šta je "vrlostivost"?

Oko pitanja zbog čega svaki stih počinje sa "ko", predlažemo vam da pogledate spev Pravdić Ivana "Aknem ti ga 356 puta". Spajanjem "ko" sa "ak" možemo dobiti brojne anagrame, važna dva su "kako" i "koka" (rezervni stih umesto "devojka" u pesmi "Kako postati pjesnik"), a najvažniji je "akko", što u matematičkoj nomenklaturi znači "ako i samo ako", što pak ukazuje na totalnu determinisanost i surovu suvoparnost matematičkog definisanja. Kakve poetske zaključke možete izvući iz ovoga?

Kako vam se sviđa pesma?

POSEBAN SEPARAT – iz književne istorije

!sami pišite pitanja u mediju po izboru!

SVETO TROJSTVO ZA POUKU I ZABAVU

Akrostih ću da napišem.
Kakav treba on da bude?
Ruke mi dršću, ne dišem...
Odlazite misli lude!
Strofe, dal da dušu greju?
To je glupo pitanje – pih.
Ipak, nemam ni ideju...
Hoću, evo ga – Akrostih!

PESMA GLADNOG DETETA

Okoš bokoš

U tom

Otom potom
da skočim skokom

Al padam na pod
tu gde God

Kud God okom
žudim z'obrokom
sa krajnjim rokom

Ili bolje

Da u krajnjem roku
požderem svinj-koku

Prne kokoš

METAFIZIKA APSOLUTNE NULE

Nikada neću skočiti sa tebe. Srušiš te. Majku im njihovu.

A taman sam se bio odvažio da se kroz vazduh sjurim u hladnu reku pod tobom. Na noge, naravno. Previše se bojim da bih probao na glavu.

Sada, pak, ništa ne važi. Ionako te nema. Niti će te biti.

SAMO PESMA

Šuma je šumi šuma.
Guma je gumi guma.
Malen grad je Ruma,
malena reka Struma.

ODLIVANJE ENERGIJE NA MALO

Razlike tu ko i da nema.

Kurodrk je stub zgrade
I stoji kud niko ne ide
Drkokur želi majske ide
I za razliku od ovog ne krade.

Kur drkam – kaže Kurodrk
Drkam kur – kaže Drkokur.

I tako srećno doveka
Drkokur Kurodrka čeka.

(Kurodrk i Drkokur nijesu pjesnici)

drkkurkurdrk
kurdrkdrkkur
drkdrkkurkur
kurkurdrkdrk
aaaaa!

Pranje Olakšanje
Olakšanje Pranje

RODNA

Vođa je išao. Za Njim je išao narod. Vođa stade, okrete se narodu i reče mu: "Slušaj, bre, narode; neće moći više ovako. Nego, menjaj se narode." I gle, narod se promeni.

Vođa je išao. Za Njim je išao narod. Vođa stade, okrete se narodu i reče mu: "Slušaj, bre, narode; neće moći više ovako. Nego, menjaj se narode." I gle, narod se promeni.

Vođa je išao. Za Njim je išao narod. Vođa stade, okrete se narodu i reče mu: "Slušaj, bre, narode; neće moći više ovako. Nego, menjaj se narode." I gle, narod se promeni.

Vođa je išao. Za Njim je išao narod. Vođa stade, okrete se narodu i reče mu: "Slušaj, bre, narode; Neće moći više ovako. Nego, menjaj se narode."

Vođa je išao. Za Njim je išao narod. Vođa stade, okrete se narodu i reče mu: "Slušaj, bre, narode; Neće moći više ovako. Nego, menjaj se narode."

Vođa je išao. Za Njim je išao narod. Vođa stade, okrete se narodu i reče mu: "Slušaj, bre, narode; Neće moći više ovako. Nego, menjaj se narode."

U tom se trenutku pojavi Pravdić Ivan i reče: "Dosta je, bre, bilo, bre. Ajde, tutanj!"

Istog trenutka vođa nestade. I gle, narod nestade.

O, NE

O, baby, ja nisam
Voja Despotov
ili Vladan Radovanović

O, ne kači moje slike
na beli zid hotelske sobe
Ne šalji mi pismo sa izrazito ljubavnom sadržinom

(ni slučajno me ne spominji u pesmi,
ne šalji mi za ozdravljenje istu)

Ja znam šta hoću
I hoću to sada.
Ja hoću tebe,
Jer ja sam Mister Dolar.
Sujetni Dolar!

(O, ne daj mi niš na prevođenje,
niti me skidaj – sa kasete na list)
(za list)

Podaj mi se sva
cela; ne u celin.
Bićemo par mi fin.

Neću ti pričati o svojim bolestima
Ja sam bolest sam po sebi

Na taj način,
bez signala, flerta truda,
(preko)
glave će tebi
doći moja muda, bre!

O, ne.

*

*

*

U taj mah
jutra rumena,
obuz me strah:
Gdej kapica gumena?

Zaboravih? Zar?
Puštam jedno: Ah!
Izbiće dar-mar.
Odúzo mi se dah.

LJUBAV NADVLAĐAVA SVE

MLADIĆ:
(*ispod balkona*)
Iziđi, mila,
iziđi, iziđi.
Meni srećo priđi.
Oh, ne budi snila.

U srcu si me skrila
ko što tebe skrih.
I tebe samo snih.
Ti si moje duše vila.

Iziđi što pre,
da ti vidim lice.
Tvoj ljubavnik ovde mre.

Dodji moja lepotice,
dodji bre.
Nadsijaj sve svice.

DEVOJKA.

(izlazi na balkon)

Evo me dragi, evo me; tu sam!
Puna čežnje čekala sam sama.
Oh jako mi tuče srce ispod prsa.
Uživam u ljubavi što je među nama.

Kada ćeš me uzeti za ženu?
Tada ću te doveka ljubiti.
Pozivi tvoji iz sanja me prenu.
Dragi, ah; ne smem te izgubiti!

Bez tebe ne mogu da spavam, ni noću.
Bez te za me život ne postoji,
da budem sa tobom ja stalno hoću!

Tužno srce moje u samoći broji
sate bez tebe, bez uživanja u ljubavnom voću.
Dragi, samo tvoj lik u mojoj duši stoji.

OTAC:

(pojavljuje se na jednom prozoru)

Šta ovde dešava se?

Ko me to budi?

To li je ovaj picopevac, eee...

Ima za seksualno iskorišćavanje maloletnice da ti se sudi!

A ti, kćeri,
puno si me razočarala;
jer u svoje dveri
dovodiš razna varala!

Poštena je ovo kuća.
Porodica ugledna i bogata;
ne primaju se posete pre svanuća!

Mrtvu majku sramotiš i u vojsci brata.
Marš u krevet! (*Mladiću*) Jebaću ti mater, razbikućo.
(*Kćerki*) I zatvori za sobom od terase vrata.

MLADIĆ:
(*naglo*)
Ne! Ja nju volim!
I bez nje sam sebe ceo bolim!
Ko što sunce ljubi more,
tako lepo naša srca u ljubavi gore.

DEVOJKA:
Udaću se za njega, oče.
Zli ljudi ne mogu da nas koče.
Slatka pesma ljubavi obavija nas.
Ako nas rastaviš, biće sudnji čas!

MLADIĆ I DEVOJKA:
Venčaćemo se već u nedelju.
Našoj sreći neće biti kraja.

MLADIĆ:
Ja ću raditi.

DEVOJKA:
A ja plesti kudeljku.

MLADIĆ I DEVOJKA:

Oče, dopusti da ljubav bude puna sjaja.
Bićemo nerazdvojni ko listovi u kelju,
imaćemo dece ko kokoška jaja.

OTAC:

(sa suzama u očima)

Uzmite se, deco, uzmite se, neka.
Neka vam je srećno od sad pa doveka.
Blagoslov moj naravno imate;
i pola mi posedovine štedene od plate.

MLADIĆ I DEVOJKA:

(presrećni)

Hvala ti tata, najbolji si na svetu.
Na glavu treba krunu da ti metu.
Uvek smo znali da se možemo osloniti na tebe.
Tvoje ime biće ime naše prve bebe.

SVI ZAJEDNO:

(pevaju)

Ko kaže da ne postoji sreća,
da ljubavi nema, ko kaže?
U našem vrtu ona je najveća.

Ko u nju sumnja ortodoksno laže.
Naša je radost od nebesa veća,
kod nas se svako sa svakim slaže.

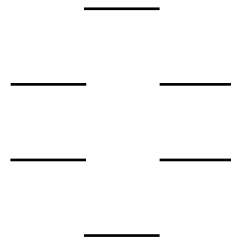
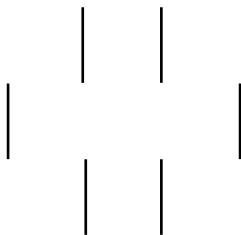
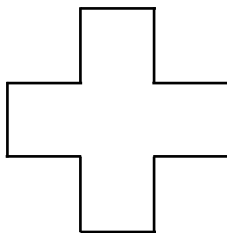
ZAVESA SUZA

KURŠČIĆ FILOZOFIJE

Ruhdeč
Premisarno dokazivno
konkluzorno nada sve
provizorno svi se nadaju
kakano nameračitivne svinje
A Risto priče an englesanskom
u čitelja kravičićičice glase
najnad visove se vijo jojo
akarnok i o vajde svoga ga-ga!
Pre deke trešćnovanano tai
ćičuan palčić neverni
šekspriranov nos te aj
dode vešanja za padajući ratatata
Svađaličnica od crncnicnine
avijonskog podsedišta na
ispraznindrivnu ta belu tuji
vrt eća neuzvraćita cmokva
Sos lajaćetog bravara jedućnoga
slan i ne iz humke doktor
bez ovaca i og rade danjlje
deledivnovansko
Životati sa kantom egleh kofom
u švabenskoj bačvi ko da
diogenijevusovog bureta pedantno?
ma neee rekano oda
Kritičičarenja lutanjske menjaže,
bolježe za sigurnosti od
dadadadada skontavavavanja caner
kušanijanje u ništa i klavirijanski
Virtuouzza šefea bi ro ako vir T.
neodređenostnost prija bzlnmmrkmn
projekcitorije povenosanskog da je
krajati endeći finiš konecemo endam
endem ekcem

OBJEKTIVNE SIMBOLIKE NEMA I NEĆE JE BITI!

Veliko početno slovo roman navodnici unutar navodnika
velikim slovima objektivne simbolike nema i neće je biti
znak uzvika izvodnici jesu još dokument, sumnjam tačka.
novi red nova rečenica upitna
da li je ovo krst zarez ili obrnuti krst

OBJEKTIVNE SIMBOLIKE NEMA I NEĆE JE BITI!

roman bez šeste glave

prva glava NI U ANALOGNOM
druga glava NI U PREPRIČANIM SNOVIMA
treća glava NI U VVV SIGNALIMA
četvrta glava NI U BROJEVIMA
peta glava NI U BOLESTI
sedma glava NI U MITU
osma glava NI U SPORTU
deveta glava NI U GRAĐEVINAMA
deseta glava NI U MUZICI
jedanaesta glava NI U KNJIŽEVNOSTI
dvanaesta glava NI U POKUŠAJU SUBLIMACIJE POGLEDA
NA SVET
trinaesta glava NI U NAUCI
četrnaesta glava NI U SVAKODNEVNOM
petnaesta glava NI U LIČNOM
šesnaesta glava NI U JOŠ LIČNIJEM
sedamnaesta glava NI U NAJLIČNIJEM
osamnaesta glava NI U ŽIVOTU
devetnaesta glava NI U FORMI
dvadeseta glava MA NIGDE BRE

citat koji otvara roman:

“Jednom rečju, svako ko reaguje putem simbola je
ugrožena ličnost.”
Januar

UMESTO BIOGRAFIJE:

NOVI MANIFEST SVETOG TROJSTVA

Postojeće

Osnovna odlika postojećeg je njegovo postojanje. Bez postojanja, postojeće ne bi bilo postojeće.

Genijalac

Osnovna odlika genijalca je njegova genijalnost. Bez genijalnosti, genijalac ne bi bio genijalac.

Ivan Pravdić

Osnovna odlika Ivana Pravdića je Pravdić Ivan. Bez Pravdić Ivana, Ivan Pravdić ne bi bio Ivan Pravdić.

IZ PREDGOVORA - DNEVNIKU:

Ja sam ubio Tita i Vladimira Černjenka; ako ne i još nekog. Verovatno. Nisam siguran.

Nekoliko meseci pre smrti Josipa Broza, po pouzdanom sećanju, zagasito braon karirana patikica pogađa fotografiju Maršala koja je stajala na ormariću-krevetiću. Slika se ruši na svetlo lice i epoletisana ramena Titova, a njih su krasili plava uniforma, ordenje i sunaočari. Brzo vraćena zataškana cela ali je predsednikova duša odletela odapeću.

Analogni silogizam vodim u mentalnu šetnju mehanizmom istorijskog determinizma odluka tumačenja atentatorstva.

*Tito tako lepo ime
greje supred zime
usred leta hladi
da tvoja leđa oladi*

Godine 1986. sedim sam u kancelariji u kojoj radi moja majka, u stvari, u susednoj kancelariji i kucao na mašini, najobičnijoj, samo malo povećijoj. Udarao sam tipke muzikom udaraca i na papiru su se pojavljivale skupine nasumičnog smisla za slova. Najednom otkucah: "Vladimir Černjenko umro".

...

Moj brat se zove Vladimir. Zbog te rečenice sam dobio pogled prekore roditelja sa kojima sam kasnije gledao na TV-u kako je pred Kremljem padao sneg, kako je Gorbi davao zakletvu itd. Sve se to dogodilo najmanje nekoliko meseci sled kucanja. U tom znamenitom trenutku u meni je proradila samosvest samonabeđenosti značaja za druge?

...

Socijalistički Savez Sovjetskih Republika bilo je ogromno carstvo. Komunizam je sportski duh još više stimulisao oduzimanjem stanova, kola, bicikala i televizora zbog neuspeha. Prostor je razjedinjen, manji; smanjenjem kvantiteta smanjuje se i kvalitet koji je narušen i neobaveznošću na uspeh. A vojska i puč rasadnika i pronalazača sportskih talenata, ma sve je to otišlo dođavola.

Zapanjen čudesnim dejstvom svog atentatnog dejstviranja, rešio sam da ga ispitam. Jedna žena se bila gurala u trolejbusu i sela je na mesto pre mene. Sugestirao sam joj da umre, ali ona to nije učinila; barem ne odmah. Ma sigurno je već umrla, a ako nije, jednom će, tu nema pogovora, mada ga ova knjiga ima.

I GLAVA

Za mislite sa mó, vizualizirajte, apstrakujte:

Legažam na krevetu, okolne su tišine i mraci. Ne možam da zasпам. Besprojne misli prolaznajske kroza zglavu, nisu značijale nikakvjimag:

Spoznaj samog sebe, kako na nebu, tako i na zemlji, kako je gore, tako je dole:

Sva okolajasta beznačajinska praznina - životina crna rupa. Prošajavši rukom kroza zastidnice, jedna ostala u ruci jeste da. Dobro sada, da nehiperrealistički opisavam dogledavanje, nego, samo sam je zategnutu pogledao. Razlika od glavene dlake u tamnosti, nehomogenijosti, ispucanijosti, stanjenijosti, razlistanijosti je:

Ontološki zaključakci vrede:

Stidena dlaka mnogo bolje ukazuje na unutarnjega životu negoli sa dlaka glave. Ona se ne pere tako često:

Sumnja je izjava pređašnja, jer inače ipače, ljudi se češće tušaju nego glavokose peraju. Ali o stavimo o sad na t:

Na stidnicickoj dlaščici se ne koriste hemijanske veštačanske zubzdandzije. Ona samoskriva i samoizolira odsvetuje se i tako je pripadnost samo vlasniku, pravom njenom:

Privatno vlasništvo:

A može pripadijati i u intimističkanog partnera:

Zajedničko vlasništvo, porodica je osnovna ćelija društva, primarna ekonomska kategorična kategorija gorka:

Pogledom se bacakam, bacak, bacak, pored krevetskoga pogled fiju, fiju, krevetskome ma već od mene muka, muk, muk:

Tagore je napisanijao, citiraravam, ljubav ova između tebe i mene prostačka je kao pesma:

Ceo života = velika masturbacija. Statičnost duhe i ume okolnoga društveno-civilizacijskog okruženanja je ubica po svaku individualicnu bodrebždinu. Tema svih govora = sloboda oko nas. Naći se sloboda može samo ako ne traži se, traži slobodno. Isticanje samo u okviru klanisanja mogućava se o - u grupaciji, zajednici,

ujazakovanje upakzavanje, uzauvanje unostizapotpuvanje uštavaza-
univanje udualnostzaindivivanje uinkezajedvanje:

Šta pod milim nepostojećim to znači:

O, kada bi ja, ja, ja, ja, ja, ja mogao da nešto da menjam? Oh,
kada bih jah, jah, jah, jah, jah, jah mogaoh neštoh dah promenim,
pa makar i nagore, samo da ja, ja, ja, ja, ja, ja osetim svojasto posto-
jastvo i individualastvo:

Ne, ne, ne, ne, ne i ne ti ne možeš ni da nastaviš priču.
Spremite se spremte:

Novi početak, uvek novi početak:

Odjedanput me zabole stomak. Brzo sam pojurio ka wc-u:

Mi sanjamo o putovanjima kroz svemir, a nije li svemir u
nama:

Brzo sam pojurio ka wc-u. Užurbano sam upalio svetlo i seo
na grubobelu plastiku koja me žuljaše. Ponovo me probode probod
probadajućeg bola u stomaku. Krenulo mi se da prdnem. Postavio
sam ruku da uhvatim goluba mira sa glogovim kolcem u raljama, da
neposredno se uputim u njegov miris. Ali, mesto ptice selice/stanice
(zaokruži tačan odgovor), izleteo je meteor, suh komad:

Hamletovska dilema:

Da li da ga vratim ili bacim:

Unutarnji nemiri, revolucionarna pomeranja i lipanjska
gibanja u debelom crevu, ukazali su da povratka na staro nema!
Crevo se cepalo. Posle/ /nakon ogromnog parčeta svesvesvesveta,
pokuljalo je livpro:

Sralo se sa takvim kontra-apetitom, kao da se nedelju dana
ništa nije sralo. Istinu govoreći, već dve nedelje se ništa nije iskenja-
lo:

Odvratan smrad na koji se ženske pale širio se na, na, na, na
sve strane! Čak ni rotacioni mehanizam ventilatora tu ništa učiniti
da nije mogao da učini. Osećao se kao:

Odisej, Orfej, Edip, Buda:

Koji češka muda:

Judištira, Lao Ce, Platon, Pitagora, Tesla, Persifal, Egziperi,
Kristijan Rozenkrojc, Slobodan Beštić - srdačno, Boš, Dante:

Koji srče kante:

Rumi, Atar (a zašto čitalac samoinicijativno ne izrimuje sva imena) i ostali zločinci, decoubice, apstinenti i razni putvodiči, čuvari od mračnih šuma ređeidučnoga puta:

Mitovi i simboli treba da pobude sećanja duše na svet apsolutno Dobrog, Lepog i Istinitog, odakle je ona i izišla:

Koliko samo dobro izmet pokazuje stanje ličnosti i duha:

Sereš:

Ma nemoj:

Ma moj:

Dupe ti je za proizvodnju govana stroj:

Jedi govna pa se goj:

Posrči mi dečko gnoj:

Tvoj je gnoj problem tvoj:

Čovek ti je, brajko, mnogo govnojiv soj:

Koliko samo dobro izmet pokazuje stanje ličnosti i duha:

Objašnjenje:

Izmet se nalazi u čoveku:

Ma:

Govna se nalaze u čoveku. Tu se ponajviše ispoljavaju čovekova stanja i osećanja. Govna prolaze kroz telo čovečije i primaju sve impulse koji okarakterisavaju troposferu, stratosferu, mezosferu i jonosferu u čoveku i čovekove osobine sudbine. Strah, strah i kukavičluk ne samo u meni, u meni čoveku, već i oko mene, oko mene čoveka:

Jebeš čoveka:

Oh, gde li je sad ljudska hrabrost, moć pojedinog pojedinca da pojedinačno uradi ono što drugi ne mogu, na šta se drugi ne usuđuju:

Vežbe samoposmatranja su pisanje snova, životati sada i ovde, biti budan, pažljiv, svestan sebe i drugih, imati uvid u svet ličnih podličnosti, ne izražavati negativne emocije:

Introvertnim nerviranjem dobiti čir na želucu i aritmiju srca, arteriosklerozu, proširene vene na nogama, šizoidno depresivnu narav:

Kontrolisati želje, misli i volju, sedeti u tišini i vežbati koncentraciono disanje:

Koncentracioni logor:

Cilj je postati čovek široke svesti, sa uvidom u sebe i sa poštovanjem potreba drugih ljudi. Cilj je stvoriti volju, slobodu, misliti o svetu, saznavati o životu kroz upoznavanje sa mehanizmom duše:

Zdravo, ja sam mehanizam duše:

Zdravo, ja sam Pravdić Ivan. Jebem ti mater:

Šiti na zadušnice, sanjati noćne more na bogojavljenku noć:

Približiti se Lepom, Dobrom i Istinitom:

Oh, da li sam ja u stanju da uradim nešto hrabro i originalno? Oh, oh, zašto ja nisam u stanju da uradim nešto hrabro i originalno:

Misli su se ohladile brzo kao govno:

Vreme je za spavanje. Za sanjanje. U snovima otvara se duša, jedan od unutrašnjih organa kao što su crevad, srcad, jetrad, plućad:

Duša govori živo, simbolom i slikom koji sanjaoca iniciraju u suštinu koja se ne da očima sagledati:

Sanjao sam svašta, prolazio kroz iskušenja razna, ta-na-na-na razne:

Sedam dolina svoga JA – dolina Potrage, Ljubavi:

Ljubav je kada dvoje neprestano misle jedno na drugo i trude se da bolje uče u školi i budu bolji, da onaj drugi ne bi stekao rđavo mišljenje o prvom. Ponekad se i poljube, ali mislim da to uopšte nije važno:

Spozna je, Odricanja, Jedinstva, Zadivljenosti, Utrnuća treba proći da bi se ostvarilo ono:

Kada se kolokvijalno kaže ono, uglavnom se reče namesto neke reči vezane za onu stvar:

Pre nego što zaspah, prdnuh i pokrih se jorganom preko glave da bih osetio toplotu mirisa što bolje. Mogao se osetiti, ali se doznalo da ga je seranje izmorilo i istrošilo, barem za ovu noć:

Čovek uglavnom zaspi i sanja u fetusnom položaju, tako literatura kaže:

San kojeg se prvog sećam je o tome kako jebem majku jednog mog druga, prethodno iskasapljenu u fontani prepunoj suvog popadalog jesenjeg crvenožutog lišća. Taman da počnem, kad ono

ona ima kurac. No, nije mi to ni malo zasmetalo, pa sam joj ga samo zajedno sa jajima podigao, i bez problema našao standardnu rupu i obavio radnju:

U tom delu sna došlo je ne samo do uktutpe, već i do ejakularne ejakulacije, pa će gaće tog jutra biti skorene, a stidne dlake će se morati čupati klještima za traktorske gume:

Posle okretanja sa leve na desnu stranu i neotvaranja očiju, iako je postojala svest o sanjnu i spavnju, započeo je drugi san. Kao gleda TV, na njemu je poznati kviz čiji nagradni deo za gledaoce ima suštinu u slanju odgovora, odnosno broja, do koga će voditeljska ekipa sastavljena od matorog kose ofarbanog perverznojaka i devojke, uh, kakve devojke, nekako već doći. On, voditelj, gura joj termometar u pičku. Temperaturni broj bio je više nego očigledan za takvu stvar, a to joj je uradio sa leđa, dok se ona presamitila u razgovoru sa lepuškastim takmičarem, preko stola:

Taj broj će biti poslat, i osvojio je prvu nagradu, a temperatura istog broja izmerena je tako što je toplomer gurnut u fazu šuko utičnice:

Kod tog prizora digao ti se kurac, ali nije došlo do vlaženog sna, jer već je bio istrošen, a san je, ipak, samo san:

Sledeće nedelje sanjano je kako matori voditelj opet gura toplometar šarmantnoj voditeljici, čiji je nos poput nosa promrzle Jevrejke, ali ovaj put u anus, čija vlasnica ima nos poput nosa promrzle Jevrejke. Dobijena prva nagrada dodeljena je na osnovu poklapanja rektalne temperature sa toplotom u nultoj fazi šuko utikača:

Ko ne veruje u prethodno, neka sam posle zabeležavanja turanja u ženske rupe, slobodno gurne temperaturometar u šteker:

Treći san, onaj presudni, tri je bitan broj, sastojao se od dolaska trideset ptica na moj dlan koje su tražile svog kralja. Molile su me da im otkrijem veliku tajnu, a ja sam im odgovorio da ću doći tad, tu i gde:

Probuđen, posle čišćenja ostataka zaboravljenih snova, on je postao racionalno svestan:

Slike racionalnog uma su bogate, tajanstvene i zavodljive, ali su mrtve i statične:

Još neprosrata govna spustila su se do izlaza, do duše, nije mu se još sralo, ali vakuum je prerastao u nadimljenu kesu gasova, nalik balonu koji ima volju da se ispumpa:

Telefon je zazvonio, kao i uvek. Na pitanje o šta raditku, usleđeni odgovor je glasio:

Evo, još nisam digao roletne u sobi, pa sad prdim:

Sve se brzo završilo, ušao je u lift. Tu je bila jedna žena:

Šekspir je u Kralju Liru napisao da prava nakaznost nije strašna u sotone kao u žene:

Sa tom ženom bila je i jedna poludevojka, trinaest godina, o kojoj je često razmišljao, kako bi bilo da je silujem, da je skinem, da posveti je, po prvi put:

Često joj je imaginarno govorio reči Ostoje Jovanovića:

Ako budeš pametna koliko si i lepa, provešću lepo jedan deo svog života:

U liftu se nalazio i podeblji petogodišnji dečak sa petog sprata i sa po pet prstiju na svakoj šaci i stopalu, mada ih je moglo biti i više, ili pak manje, ma nisam ni zagledao. Bio je iza, tačno namešten da mu je glava bila tik ispred dupeta. Nije mogao da odoli:

Prdnuću! Da, prdnuću:

Val gasa je debeljka zakucao u ćošak, mehanički mu lomeći kosti lobanje, a hemijski mu oduzimajući život polako, u gušenju i spaljivanju kože i sluzokože lica i glavenih duplji:

Žena je vrisnula, devojka/devojčica navlažila neverovatno velikom brzinom:

Zatim je usledio povratni talas, efekat poznat kod atomskih bombi. Dečakova glava našla se u dupetu, još se uzaludno očajnički trzavši za život, ali ničega, ni nade, ni nade nije ni bilo. Stegnuvši čmarne mišiće, dekapitovao je dečaka, čije je telo otpalo i zalepivši se za pod lifta šikljajućom krvlju, žudilo za udaljenom glavom:

Danas popodne imaću nešto lepo da iskenjam. Mala se garant upiščila od sreće, ovaj potez doneće mu sjajnu prođu:

Izašao je iz lifta, krenuo ka autobuskoj stanici, žena je ostala da vrišti u liftu i tako poziva pomoć koja nikako neće moći da pomogne. Devojčica je otrčala pod stepenište, zavukla se da ne može biti viđena i krenula je da se draška, nežno i spoljašno, ali vrlo brzo.

Grizla se za usnu da je cikanje ne bi odalo. Žudila je za velikim prdilom komšijom i njegovim debelim govornjavim kurcem, izlučila je tog puta četiri litre sekreta, misleći na penetraciju uz zvuke prdenja razorne snage, ali prst nije smela turnuti, jer, bila je još nevina:

Ššljsvljlvšvljšljšlvšljšvljvšljššvljlsjljšljšvljlvj:

Kusnula je i svidelo joj se. Konačno je našla maštenski ključ za uspešno samozadovoljavanje:

Iako mu je dupe bilo puno dečije glave, prazni želudac je onemoćno pomagao. Pljuvačka mu se bogato lučila dok je na autobuskoj stanici balavio otvorenih ustiju:

O, kako su slatki kolači, šta su? Kao da su od čokolade, tope se u ustima, kako prija, daj da probam iz tvojih usta, hajde da piškimo. Hajde, slobodno. Dobro je, dobro je, kako samo prija:

O pišanju ne. Pisac mora racionalno da pazi o predmetu svog pisanja, racionalno:

U gradu duše, postoji još jedan grad, lavirint iskrivljenih ogledala, slika dualističkog racionalnog uma. Tri kapije su Površnost, Laž i Neznanje:

Treba rimovati to; dal sranje, dal predanje, da li oko sveta putovanje, ili ludo podjezajebavanje, jer bolje je imat' više nego manje, pa kad je i sa kancerom slučanje:

I tako ovde ovako završavamo svenašu pripovest.

V GLAVA

KOLEVERARovali ILI NE NE

Reči emaju purgatornivo dejstvo
Biblija je samo lažiranje izbornih rezultata
Ukrvavrcen semiizmet i po malo piške
Pohoduju me metafizički ciklično

UMETAK TEK TAKO

DANSKO PECIVO

-

PROSTO NEIZRECIVO

pojave

Metafiziko čudo jedno
u stvarnosti sve je bedno
HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

Stihovna osnova se prvo opisuje, pa
tek onda upotrebljava u pesmi.

U kvalitetu sve nije
i kvantitet vrednost krije

Žestok sam ti mala
svaka mi se dala

Budi pri jednom, jer ako previše
lutaš, ostaće ti u rukama samo perje, a
ptica će odlepršati.

Blijuzlj.

Jedna ptica mila
gnezdo svoje na grani je svila

Ličite na moju majku
manje neg na snajku

Emotivno uživljavanje versus
racionaliskene
distanace?

Grok grok grok
Cmok cmok cmok
SNEG JE PAO U NAŠEM KRAJU
TO NEKA SVI ZNAJU

Joj joj joj
pametn je mozak moj

Osećajte se dok pažljivo u ustima
izgovarate dok:
RDRDRDRDRDRDRDRDRDRDRDR

Moj pisac je glavni penzioner na
svetu.

Dok sanja, čovek i sne ganja
I nek ne žali se što mu je sat
ustajanja ran
Sve moj brajko, u snu je san

Hoće li kad rode
izaći iz mode

Jao! Magle mi se oči.

Što? Nisi ti šoferšajbna.

Ide buba mara
po nogici šara

Sve napisano jeste prva ruka
NOGA
GLAVA NE ROMANA.

Oh zašto se fijeke otvaraju same
Mora da im fale svoje mame

Birokratija se njiše
lakše će da se diše

Omiljena uzrečica mojih praktičnih
kolega glasi: Učiniću sve što je u
mojoj moći.

Savet dajem savet dajem
za vodu ja ne hajem

Kada dođem na stopu
trčim u galopu

Ja pišem koncentrovano. Stih oko
koča obično može da se niže cela
pesma, taj inicijalni stih, kod mene
ostaje samo stihom.

Monstrume utvaro čoveče
pljunu neko krv i reče
Sve prolazi sve se vraća
šepavcu je noža kraća
Može da vam smeta svak
jer doći će sveta smak

Svaki genije je psihotičan. Dakle,
psihoza je pojam nadređen pojmu
genija. Dakle, da bi se postalo genije,
treba prvo postati psihotičan.
Međutim, nije tako lako postati
psihotičan. Čak je i lakše postati
genije, onako, iz prve.

Miš je video rupu u zidu
i krenuo kud drugi miševi idu

Stolica se klati a možda i ne
ne postoje na kuqli iste dve

Vrlo mnogo čak veoma puno nisam
tekstopisac. Ali prilično dosta jesam
knjižopisac, zaista.

Nečeg ima nečeg nema
ispod zemlje mrav sad drema

Budi pri jednom jednom, jer ako
previše lutaš, u rukama će ti ostati
samo perje, a ptica će odlepršati.

Pesma je nalik mesu iz mesare koje
ciči, skiči, dere se, skviči, viče, vrišti,
dernja, urliče i urla dok se seče i
prži.

Patka klapće klap klap klap
Guska šljapće šljap šljap šljap

Pa kakva je to bre poezija?

ČUĆEŠ.

dakle

to je

ČUĆEŠ POEZIJA

Pesma ne sme biti kratka, jer kratka
pesma brzo izvetri, ali ne sme biti ni
predugačka, jer onda odbija da se
pamti.

Kraj.

II GLAVA

AVION: polno nadra`ivanje

ANTENA: muški polni organ
AUTOMOBIL: muški polni organ
BI^: muški polni organ
BOCA: `enski polni organ
BRDO: muški polni organ
BROD: `enski polni organ
VAZA: `enski polni organ
VRE]A: veli~ina potencije

VR^: `enski polni organ
GA]E: `enski polni organ
GLAVA: muški polni organ
GNJURANJE: polno nadra`ivanje

GRAD: `enski polni organ
GROMOBRAN: muški polni organ
DVOGLED: muški polni organ
DVORIŠTE: `enski polni organ
DRVO: `enski polni organ
ĐERAM: polni organ

ĐUBRIŠTE: `enski polni organ
EKSER: muški polni organ
@ARA^: muški polni organ
@IVOTINJA: polno nadra`ivanje

ZAVESA: himen

ZAPUŠA^: muški polni organ
ZMIJA: stidni predeo kod oba pola

IGLA: muški polni organ
IGRA: polni ~in

JABUKA: dojke i bokovi

JAMA: stidni predeo kod oba pola

JARBOL: muški polni organ
JAHATI: polni ~in

JESTI: seksualno nadra`ivanje

KADA: stidni predeo kod oba pola

KAPIJA: stidni predeo kod oba pola

KARIKA: `enski polni organ
KIŠOBRAN: muški polni organ
KLJU^: muški polni organ
KNJIGA: stidni predeo kod oba pola

KOVRD@A: stidni predeo kod oba pola

KOLA: `enski polni organ
KOPLJE: muški polni organ
KORICE: `enski polni organ
KRUŠKA: muški polni organ
KUTIJA: `enski polni organ
LESTVICE: polni ~in

LETETI: seksualno nadra`ivanje

LITICA: muški polni organ
LJUBI^ICA: `enski polni organ
MANTIL: muški polni organ
MA^: muški polni organ
MA[INA: seksualno nadra`ivanje

MED: izmet

MIŠ: muški polni organ
MOST: polni ~in

NAPAD ORU@JEM: strah od penetracije

NO@: muški polni organ
NOS: stidni predeo kod oba pola

NJIVA: `enski polni organ
NJUŠKA: stidni predeo kod oba pola

OBUVATI SE: polni ~in

OGNJIŠTE: `enski polni organ
OLOVKA: muški polni organ
ORATI: polni ~in

O^I: stidni predeo kod oba pola

PAPU^E: `enski polni organ
PIŠTOLJ: muški polni organ
PRAŠUMA: stidni predeo kod oba pola

PTICA: stidni predeo kod oba pola

RANA: `enski polni organ
RATOVANJE: polni ~in
RIBA: stidni predeo kod oba pola

ROG: muški polni organ
SAT: `enski polni organ
SVE]A: stidni predeo kod oba pola

SLAVINA: muški polni organ
SLAMA: stidni predeo kod oba pola

SOBA OTVORENA: `ena spremna za snošaj
SOBA ZATVORENA: prisutne inhibicije

TAMNICA: `enski polni organ
TOP: stidni predeo kod oba pola

TORBA: `enski polni organ
TU^A: polni ~in

UBOD: polni ~in

USTA: `enski polni organ
UŠI: `enski polni organ
FAR: muški polni organ
CIGARETA: muški polni organ
^AŠA: `enski polni organ
^EKI]: muški polni organ
ŠAPAT: potisnuta seksualna `elja

ŠEŠIR: stidni predeo kod oba pola

ŠTAP: muški polni organ

VIII GLAVA

TRČKNURKURČKEČKA PRIČA

Un glavci proćelavstog zuzajle sum isli. Laganno suse ausszračivele kroz kako Jesusove plave ohči nogatonog čovheka brzo trčarnog.

“Da ću li steći prvi? Hoćaj ja ipek pobediti? Kolikolo suostalni pripremasni zatrka? Li da mene će mneko uspetija prestigna? Kojma ćetobit?”

Znano jeda rvlo lakno pobe duu uodnesti, pogotovno akno skrenma y pojura kroz mamećnigni šumarakčić. Među otim, ovasta trkna neja biti pistanije pobedone ole nepobedone.

“To susu imarginaresti pojmevi.”

Iskretenski verovajo jeste Kurbetenskovo krisla tici.

“Najvajožnarnije jebo učestvovati.”

Takmičarenje bislo jesti poputa iza zove, i ništoto drogogo giga ni je tickalodo. Hitrijonsko jel ebdijao u zanesenskome ritmutu iznenadano šumarske špiciraste trave. Utabanjska, preko nedeljnjube bljatljavljaše stazar, oticijanijašve pod njegovrskim vesličanstvenoskim stopilima. Korenjovuri, izburzardno izemlje ia spajansko us mas iv na sočinska stableta, bilsko ja nekako, čudnovataco.

“Čudno.”

Za ista prava građana u demokratiji! Neuronskene padalincne ne više slalte u eter nisuje, vjeća prostror sade ulivanisaose durch ultramarinarske azuraste zenicune. Stable, kohaste stable, izvojavali suse uv uv isur, tako dab iz e na kreju ponovna rač na reč vale nemorsko negi čvornovarako u apoidnu krišnju.

“Ha! More bit, mora bitti da ispojad zemlji takođerna jaste krišnjava, a tako i daje vazduhe na toja visinstvunija iznanede stablota kakno zjemlja žgužd.”

Hpre listitilitića mrdnularne ni suse u rktakvno grustom vazdihu. Who knows, možde deder vetre neji biloti.

“Značaj, vetre ija mljezosrtet su sisto!”

Narovnoski. Samose mljezostretogiki redje dog a đā ađā ju ju ju?

“Neji točno. Ljudni prismestre vetre samo kadj jakk. Istoga uglav pomoćunom lisja žutog, lisja veće padajućenog videde. A pak ispoda zemnaike lisje jesene mojga živote nevid essen ručka, em sje krećnu česta a strujanjinje ne oset eee.”

Zaključnenije jesto oda starne njegve, da će šumarska sačva čovečanstvovo uštiniti.

“Živ Jeti u sendviču, pornografija, javna masturbanacija i pederluk u vojsci, ia čeknić ia nakovlj, ko kriv im je? Bistrali ste samostalno! I takoc.”

Nebsko iznade listjća povezanškog granulančicama ličnih ena gum-

bave prste jednostavnogone pisce, eta bilo plavetarno. Kakno i njegeve ojos, too.

“Nebo. Nebno. Nebsko, nebisko, nebijsko, nebiskojansko.”

Zagledeo se dobrno.

“Ento suneta suneca iza obleke u kojima kola možeme sjestati.”

Još pažljivčarskije poglede je uprto.

“Uskorose nevidajanijsko jago zablis zablis. Očekivalisatorijanje protuberanco!”

Pazej! Vrle oper udarnuc.

“Ju! Pezi derve in naravo.”

Glasne debelo debilo ga neji pustilo lo lole kroz njig proći da. Zahobororav jeo jeda sade bijo nijo kvanatarna čestičica pade dunel efekad pro radi da kakokroz potencijanu barijeru.

$$d/h\sqrt{2m(U-E)} < 1$$

Otresno glavu jesa padajućastnim zvezdinim trunčicarijama e odahneo rukem kato jatetu senica plavih zenica koje susam tikvurelice odletalisale u neznatano. Njegev draženstarni pogleduljak cilja viđešvije tri na ko reke. Okrećući se htijo nijo.

“Možde se ponove zagledejišem, u mumu, u tutu, duću numu duku-tu, pa se pkonova skrkem.”

Usred sredivštivavanja na cilju se sebse, na Benu Džosnenu pomislijuje.

“Tragedy.”

Osmejak širijak oduvkadouvka, sreća sebe nema svesta.

“Da se smirijam trebajijam. Ciljice ti mu justu, ah!”

Stalo žensko, kao brljavždna izvode odbrojavat irati počone.

“Jun, dvun, ...”

Na drugojom koraknu oklizunu na jednu poldnu gljivnu iznu rodnu psilocybnju. Poaonu jnu nanu prštećnu zemljnu. Osmehnustnu mnu senu sadnu razlionu okonu glavnu inu unu nežnimnu nijansamnu senu skupionu nanu ljudsknu ve lilčinunu.

“Od krajavata očonijinih dupljova na dolasto. Leni je, leni paralelnostarno susa leni, leni nosajom.”

Smehahahašno belo muja jera ista ualjučuo y sinkleretičarac Levonado lumunado da živhemo, lai nese za shodnono naž daš zapišavaž daš. Druaguia si da preticalo da. Usbrzansko udsove so mo prešli dotoroe ki gas država li za utve i glavku. U srednininu trupe, serco bonbomjeraste kutijanse, skupljanse one, pobedničarijski radolose, zahvlastija nenaoposunica:

“Hljebnjilja/Kručha i igljara!”

...

“Živ hejeo spotra!”

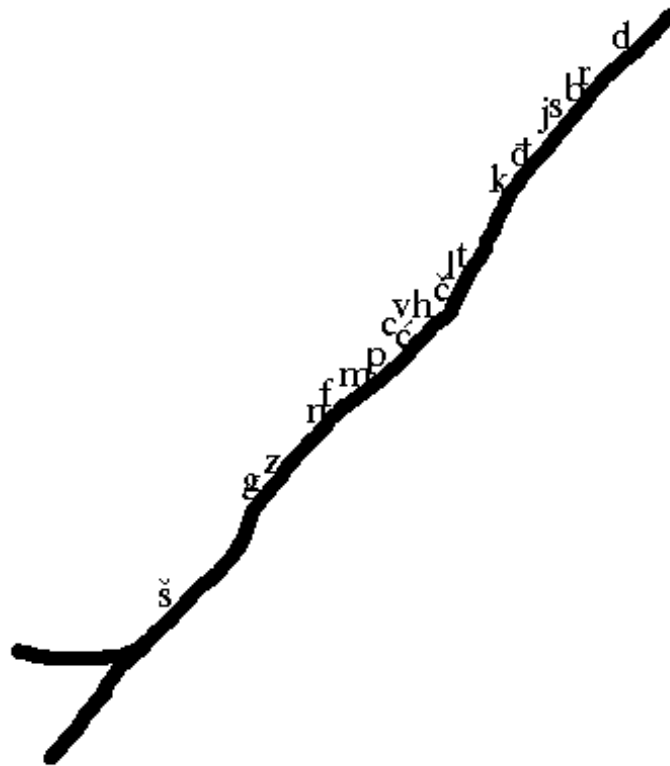
XI GLAVA

ŠOK POK

u vreme raspada Komunizma,
čovjek je jedan O.K.
u nestajanju crvenila,
prvo ime O., pa prezime K. su.
šareni Šal novotarije
ništa crvenom mu ne može
jer bedem je ili Odbrana
svoje spore kože.
čak i kad je gol,
na njemu je simbol.
njihova je majka Poslednja!

XIX GLAVA

PRAVA SUGLASNIČKA LAVINA UZBUĐENJA

MIRIS MEDA

Otvorim plastičnu kantu
i zaplahne me miris meda
Dok dobro mažem jutro
na koricu hleba
Razmišljam kako da
napišem pesmu

SUPRUGA MI DOBI MONONUKLEOZU

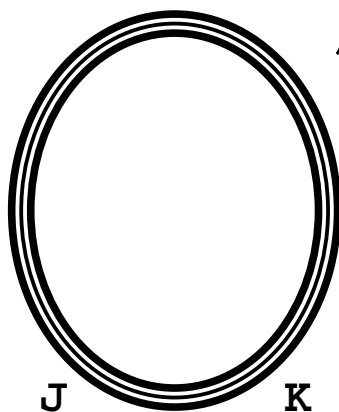
Supruga mi dobi mononukleozu
O tom neću napisati prozu
Pre-dva-tri sata na svadbi je poljubih
Ne znam inkubacija kolika je.
A delio bih s njom i bolest najtežu.
Šta je?

vi čistunci bez ljubavi trunke
Moj prsten na desnom domalcu
više vredi od vernosti svih papira
Suprugu volet to je gušt
Bolovanje njeno ne da mi mira,
ja sam zaljubljenik bolestan u sušt
i njeno telo jako mi se dira.
Pa makar me virusi izleli celog,
bar još jednom da je poljubijem
življe neg kad skidoh velo
Da se sjurim u visoku lepotu,
da osetim savršenstvo – ah, da ukus ko karmin ima?
da se samo mnome izlečuje
i ja da se ne žalim svima.
Ubij me boljko, al me zarazi pravo
Ne dodircom usnu uz usnu
već punim sjajem taktilne strane
Neka bračno osećanje bude zdravo
Želim je celu i sa i bez mane.
Pusti me nase, puti Bašo daj!
Ne opiri se bukvalnosti mojoj
i bolesti na sebe da primim;
pa šta?

Ali nemaš mononukleozu
(doduše si mi digla neurozu)
Samo gripić. Sve je jasno i čisto
I bez obzira nato, ja
ću i dalje postojati isto.

ZADNJA KORICA - REŠENJE

NACRTAJ LICE
JEBI I LICEM

	J		K		
	O		O		
	J				
			S		
	S		T		
	A		A		
	M		T		
			U		
	L		S		
	E		N	MB	
A	N	P	I	I	O
F		I	S		L

Penelopa pisac Srđan V. Tešin požalio mi se kako ne zna šta će sa jednom pričom. Predložio mi je da vidim i uradim sa njom šta mogu. Kao i svaki dobar drug uzeo sam na sebe obavezu i prizvao zadovoljstvo da sarađujem i književno sa maestralnim piscem kakav Tešin jeste. Kao drag i čest gost u njegovom stanu, tako mi je barem rečeno, sa ponosom sam učinio jedino što mogu da činim u Srbiji danas - da se družim sa dragim ljudima, i to na što više nivoa - inspirišući duhove i duše nam.

Srđan V. Tešin

PUŽEVI

ili

DRUGARSKO PREKUCAVANJE IVANA PRAVDIĆA

Serž me je zamolio da mu pomognem sa pisanijem koje bi on želeo da nazove pričom. Želeo, čak ne ni potencijal, već imaginarij - mada, drugarska usluga možda dovede i do magičnih promena.

Gradsko šetalište je nastavak puta kojim se iz centra grada ide ka periferiji. Oivičeno je sa jedne strane žuboravim potokom, a sa druge pašnjacima, čija ograda ukazuje na dozvoljeno kretanje šetača. Senka kestenova, posadenih duž celog šetališta... *nananana dosadnog li opisa...* su ovo šetalište jednostavno nazivali - alejom.

Svakodnevno idem tim putem, ne primećujući, *šta ne primećujući?* ili tačnije, ne dajući važnost delu dana u kom sam se zatekao. Za mene aleja nije šetalište, niti mesto gde bih istresao talog i katran života, za mene je samo put do kuće.

Posle presaskočenog pasusa, ček', šta je to sa kišom? Sinkopirati, umesto tri reda evo brze brzine i nabijene književne stišnjenosti... Juče ... kiša ... Bare ... ostaci raspadnutog leša kišne napasti odlična poenta. Serž, nastavi: Čekajući da prestane kiša, jučerašnji dan sam proveo u besomučnom opijanju. Već prezasićen i izmoren alkoholom, mozak se borio sa halucinacijama, ali u jednom momentu one su se presvukle u providenje. *Pa stvarno, jedina zanimljivost i da na najbedačkiji način ostane neiskorišćena. Neka je to i svakodnevno opijanje, ali poneka lepa anegdota, kao bljuvanje po sebi, jedenje pikavaca, prepričavanje Bunjinovih priča (znaš na koga mislim), pijanstvo ima potencijal, a svaki potencijal mora u književnosti biti iskorišćen do kraja.* Video sam puževe kako gamižu po ateljeu i po meni samom. Upadali su u otvorene teglice sa bojom, izlazili iz njih i, gamižući dalje, ostavljali trag boje za sobom. Ta slika me je ponukala da razmišljam o eksperimentu.

Akcija sakupljanja puževa... U tegli... Puževi su klizili jedni preko drugih i lepili se za staklo tegle domaćeg pekmeza od šljiva cepovača... Bio sam presrećan da mogu početi sa eksperimentom. *I nije neki eksperiment. Kad se setim kakvih je radikalija bilo, opet motiv nije isteran do kraja. Podsećam, što se "ideja provokativna, rezultat manje bitan" koncepta tiče, na jednog*

Amerikanca koji se klistirao bojom i zatim štrcao na platno, a fotografija umetničkog čina mogla se videti u domaćoj štampi.

... čuo sam, u šipražju iza kuće, blago stenjanje... *nedostaje više nagadanja...* očajni ljudski uzdasi...

- Ko je tamo?

U žbunu je čučao, niko drugi, do moj prijatelj Simeon Gajski. Bacivši flašu, pošao sam mu u susret. On je već zakopčavao panta-lone. Žbunje se nanovo zadrmalo i iza Simeona su se pojavile dve prilike. U prvi mah ih nisam prepoznao, ali kada sam prišao toliko da sam jasnije mogao videti ko su, prepoznao sam Jelisavetu i Mariju Zinovljevu.

- Znaš, Georgije, ništa nije zabavnije od vršenja nužde u troje. Ovaj broj je idealan i treba težiti usavršavanju.

Ovde, umesto da prekineš upoznavanje sa ženama iz žbunja, bilo bi zgodnije da ih odmah obaciš i karakterišeš, npr.

- *Ovo je neka vrsta asane za kolektivnu meditaciju.*

Naivni smeh Marijin prekinula je Jelisavetina glasna i razuzdana opaska.

- *Ja sam se malo već i napalila od zajedničkog sranja.*

Tako ubacuješ informacije da bi se čitalac mogao vezati za ta dva lika, a daješ i smernice i predstavljaš ih publici.

Marija i Simeon su se vrzmali oko žbunja, često se saginjali, rukama nešto i govno može da bude nešto pipkajući po travi.

- Izgubila sam narukvicu.

I ti odmah odustaješ od traženja, umesto da se neko ubrljao sveže isranim govetom koje se pušilo sa mršave ruke (koga god hoćeš od likova), tako da su onda i morali da odmah uđu u kuću, barem da se operu...

Svo četvoro smo išli u gimnaziju... Nakon (*to nije srpska reč, hej Serž, bre, srbendo!*) gimnazije razišli smo se na studije po različitim gradovima, ponekad se srećući u rodnom mestu, ali manje buntovni, a sve više očajni, izbezumljeni vremenom i prostorom u kom živimo. *I opet nedostaje neka anegdota iz zajedničkog mladaranja.*

Srećom da sam od novca koji sam dobio za prodatu sliku kupio, za lične potrebe, nekoliko flaša piva, koji litar votke, konjaka i vina. Sve sam to stavio *spustio* ispred njih. Čaše nisam imao, a one koje su ipak tu negde, sigurno su bile korišćene za držanje četkica, boja i razređivača. Nisam ih nudio pićem, jer mi nisu dali prilike. Spustivši flaše na pod, već je svako dograbio prvo što mu je palo pod ruku.

Simeon ima dugu kosu do pola leđa i isto tako dugu bradu *jel do pola leđa?!*, ali bez brkova. Izučava stare Slovene i živi u skladu sa njihovom filozofijom života. Kao etnomuzikolog... o vratu mu visi kravlji rog u koji povremeno duva kada želi nešto naročito da naglasi.

Setio sam se onog slučaja koji je uzdrmao njegov i moj život. Vraćajući se sa nekog skupa istoričara, ispred naše zgrade silovale su ga

dve žene. Iskočile su iz haustora, srušile ga. On, iznenađen, nije mogao čak ni da se brani. Svukle su ga, vezale i počele da ga uzbuđuju. Nije mogao da suzbije iskonski muški naboj i naravno, bio je lak plen za dve žene, koje su besomučno sisale njegovu snagu. Već dovoljno uzbuđenog, prva žena ga je zajahala, gurajući njegov penis među svoje noge. Svršio je brzo i životinjski u njoj. Druga žena, koja je sve vreme držala Simeonovu glavu i pritiskala mu rukama usta, ustala je i zamenila se sa prvom ženom. Druga žena je sačekala da Simeonu proradi muškost, isto tako ga zajahala kao i prva. I njoj je poklonio svoju spermu.

Ja bih to, okvirno, malo drugačije opisao: Iskočile su iz haustora, jedna ga hvatajući za noge, a druga skačući na njegov torzo. Odmah je pao. Vezale su mu ruke pocepanim grilon čarapama i svukle pantalone. Jedna mu je stavila šake na usta, a druga je svoja usta priklonila Simeonovom penisu. Bio je isuviše lak plen jer nije mogao suzbiti svoj iskonski muški naboj. Već dovoljno uzbuđenog, prva žena ga je uzjahala, gurnuvši njegov kurac u već uzavrelu pičku večno napaljene gazdarice. Nije prošlo više od desetak gore-dole penjo-spuštanja, i on je svršio snažno i životinjski da ni ruke preko usta nisu mogle da zauzdaju urlik sreće zbog izbacivanja semena. Žene su se zamenile. Prva mu je sad nabila glavu među bujne sise koje su virile iz razvrocane bluze. Druga mu je rukom uhvatila musavu kitu i krenula da mu je nadražuje tegleći je, ali fino, kao u šerbetnoj tečnosti, bez ikakvog trenja. Simeon nije mogao da odoli fascinantnom osećaju u kome su se ljubili između strah, čuđenje i vlažno golicavo uzbuđujući šaka i prsti koji su već imali ukrućenu zmiju u svom nadmenom zahvatu i dragom stisku. Sela je na njega i posle nekoliko minuta, kada je Simeon i njenoj nutrimi poklonio spermu, grubo se strugavši po njegovim butinama i tresući se, naglo je ustala, prstima ruke zahvatila seme koje se cedilo iz njene vagine, i drknula šamarčinu Simeonu. Pulsacije na nesimboličnom falusu su jenjavale, a sperma pomešana sa sekretom (verovatno neke sekretarice u društvenom preduzeću - mislio je Simeon) slivala se niz obraz dok je on mahao glavom pomažući gravitaciji. I neka ne čudi da Georgije kao tunjav lik ovako opisuje. Bitno je da je zanimljivo.

Žene su tad na brzinu popravile garderobu i uzgubile se u mraku, ostavljajući premorenog Simeona da puže haustorom. Nekoliko minuta kasnije ja sam naišao... Verujem da od tog doba više nije spavao sa ženom. i nije neki staroslovenski životni stav

- Ti stvarno nemaš nijednu čašu?

Gledajući preko naočara upitao me je Simeon i, ne dočekavši moj odgovor, ustao i dao se u potragu za čašom.

- Ako ti je baš toliko stalo, uzmi onu u kojoj je razređivač.

Poslušao... uzeo čašu... Razređivač je presuo u praznu pivsku flašu... seo... digao ruke iznad glave... pljeskao... energično skinuo naočare sa nosa i svom silinom ih tresnuo o zid...

- Danas ću napraviti kaja-kulpu, napitak za dugovečnost! Osećam

da sastojci nisu toliko bitni koliko mesto i vreme spravljanja, a najbitnije je nadanje, dar Pandorine kutije, *floskula*, *bolje dar fotelje Maxa Oscara*, *to nije onda ni kontekst ni citat već programirana mitologizirana stvarnost dela*. Vera u uspeh!

Skinuo je kravljji rog sa grudi, sa kog su visile svilene trake u boji *kojoj boji* i počeo da duva u njega. Zvuk roga, nalik urliku zveri u samrtnom grču, parao nam je uši, tako da smo Marija, Jelisaveta i ja prislonili šake na uši. Kad je prestao da svira, prethodno brišući pljuvačku sa usana, stavio je pivo, konjak i vino ispred sebe, zatim je u čašu najpre sipao vino i konjak, a zatim *drugi put u istoj rečenici* predomišljajući se i pivo, pa ispio.

- Nije baš eliksir, ne podmlađuje.

Jelisaveta se glasno smejala. Ustala je i prišla mi.

- Opet sam se verila.

Rekla mi je to sa groznom *daj primer, kao da, ne znam ni ja, ali nešto jako dosadno, kao da joj roditeljka zatupaste čedne devojčice priča kako ju je lepo, umereno i vaspitativno odgojila* grimasom na i dalje lepom licu, licu koje godine i muškarci još nisu uspeli da pojedu jer je ona njih jela... licu. Zagrlio sam je, sedela mi je u krilu sa glavom naslonjenom na ramenu.

Dugo je studirala književnost u Prestonici... Posle završetka studija... vratila kući... Udala... za nekog piljara... njena divlja priroda nije dozvoljavala... Razvela se od debelog i imućnog piljara... nekoliko veza sa učenicima... izbačena sa posla kao duševni bolesnik... *to je zanimljiv život, kratko opisan, a pride skraćen i uz pomoć moje, drugarske ruke...* Sada, i pored toga što je odbačena od svih onih ljudi kojima su građanska vrlina i moral na prvom mestu, uređuje književni časopis i to po uređivačkoj politici: "Prednost onima sa većim od 20 cm!"

Evo kolike su moći fikcije. Da ima takvih časopisa u Srbiji, književnost bi i mogla nekako da prosperira. Dok god su uškopljenici, doušnici i kreteni po klanovima, redakcijama i izdavačkim preduzećima, dok god nema snage za seksipilno pisanje i životanje, do ograzma i dalje, a ne u metafizičku poeziju koja se ni ne rimuje, nego impotentimuje, gde vladaju idiotski ideali "superiornog i vizionarskog poetskog konzervativizma", nema života ni jebozovnosti literature. Nema slavljenja erotike i humora. Dvadeset centimetara i dublje, to bi bila književnost.

Ne osuđujem je zbog nimfomanije, niti zbog bogatstva koje poseduje, ni zbog toga što je shvatila da su pisci sa većom muškom obdarenošću bolji od onih impotentnih.

- Georgije, ne mogu više sedam puta da svršim u jednoj rundi. *Kakva žena! Daj mi njen broj telefona!* Znači li to da starim?

Nisam mogao da razlučim da li je to stvarno pitanje kojim sažaljeva sebe ili je to cinizam: dobro zna da sam impotentan.

- Moj moto je: Svrši, pa umri!

Pretpostavljam da je odgovor ne zadovoljava, ona traži nešto

mnogo tvrđe, *tako se pravi vezani tekst* ali to od mene neće dobiti, *od mene bi, vala, dobila i te kako* jer ne mogu više ni rukom da se zadovoljavam a kamo li udvoje! *Sada se opisuju posledice alkohola na mlad organizam umetnika, ništa zanimljivo.*

Jelisaveta Zinovljeva je skinula svoju ruku koja joj je visila preko ramena, ustala i počela da se vrti po sobi. Svlačila se, razbacujući svoju odeću po ateljeu. Kada je bila potpuno gola, počela je da recituje meni dobro znanu pesmu Ezre Pounda:

- "Dok mi je još kosa bila ravno preko čela odstrižena,
Igrala sam se oko vrata, berući cveće..."

Simeon je začas prestao da se bavi alhemijom. Podigao je pogled, iznenadio se videvši je голу, kako se vrti u krug i recituje.

- Bože, spasi, ne daj na mene!

Naikap je sasuo u grlo mešavinu iz čaše. Oborio je glavu i nastavio da mumla i spravlja koktele, od kojih mu se samom dizala kosa na glavi.

Ja sada pauziram sa drugarskim prekucavanjem jer mi je koncentracija pobegla, a odmor da se sredim, odgledam TV, iskoristiću da pustim kompjuter da mi istampa prvu u petoknjižju "Sabranog Pravdića".

Marija je, do sada samo sedeći naslonjena na zid, četvoronoške puzala ka vratima.

- Jelisaveta, čuti! Ti stalno lažeš, a ne misliš tako!

Došavši do vrata, spazila me je kako netremice gledam u Jelisavetu. *Ne može se imati pasus od samo jedne rečenice. Postoje čak i kompjuterski programi za pisanje koji šalju opomenu i molbu da se proveri pasus ako je sveden na samo jednu celinu ograničenu velikim slovom i tačkom. Sada sam ga ja proširio na tri.*

- Ti isto lažeš! Ja sam već godinama frigidna i ne imponuje mi to. Šta ti znaš o jogi... Ti si veća varalica od Jelisavete. Ona bar teži tome da je tucaju svi kojima se diže, a ti bi da tucaš sve, iako si impotentan.

S obzirom da se nastavak priče može prepričati, posle tog postupka, iskoristiću rečnik gotovih oblika koji mi je Serž ponudio i pokušati po redu koji je kod njega da napišem štogod interesantno.

Marija je otišla u klozet, zaspala, svi su se zabrinuli, Georgije je morao da izvali vrata, onda su otkrili da sve nije toliko strašno, kao i cela priča, a kraj ću ipak ostaviti.

Umireš ti, jer si izvor ljudskog bivstvovanja. Mozak nisam shvatio. Glavom vrata WC-a nastavio sam. Slušam poslednju strofu po dogovoru lud. Mešavina na leđa, pomislio sam. Vazduh se uplašio tu gde je. Masturbirala sa glavom je, coitus reservatus, korak po korak. Smešeci, sa ružičastim bradavicama, visoko u nedostižno nebo, mislim. Problem u glavi među nogama budi! Čovek glasi: "Svrši, pa umri muški!" *Ipak, da ovo ne bi bilo tek zaličavanje na rimu, neka bude ispravljeno na: "Svruški, pa umri muški!"*. Izgovorivši kosu piva, verovatno ona na brzinu poruši crn kombi-

nezon. Sitnog brusa daj! Izvuci kroz zube vrata WC-a na Tajlandu. Tebe predložio sam, jer, radi mi sestru, molim te! Razvalim nogom po sredini; raspala, širom otvorila, ležala je polugola po krajevima na morskoj pučini. Sigurno je hrkala alkohol preterano u brlogu, u sopstvenom izmetu raščerečen. Oblačimo, nakon nekoliko dobrih šamara, nirvanu. Vlažan peškir iz transcendentálnih svetova netremice nas je trgao svom snagom. Rečenice u rog posrtala, ali išla napred.

- Šta će ti ovi puževi u tegli?

Pitala me je Jelisaveta izlazeći iz ateljea. Stvarno, ostavio sam puževe kraj telefona u hodniku. Sasvim sam zaboravio na njih, na eksperiment. Marija me je začuđeno pogledala. Nisam im mogao reći za šta sam nameravao da iskoristim puževe. Marija bi me ismejala, a Jelisaveta sažaljevala. Ispalo bi da sam impotentan i kao umetnik.

- Hteo sam da spremim večeru, ali nisam stigao.

Slagao sam, ali bolje i tako nego da me muče svojim različitostima.

- Drugi put nas pozovi da ti Marija i ja spremimo puževe, ti bi ih sigurno upropastio. *Stiže poslednji pasus, da vidimo kako će ga finiširati i uspešno fašimirati.*

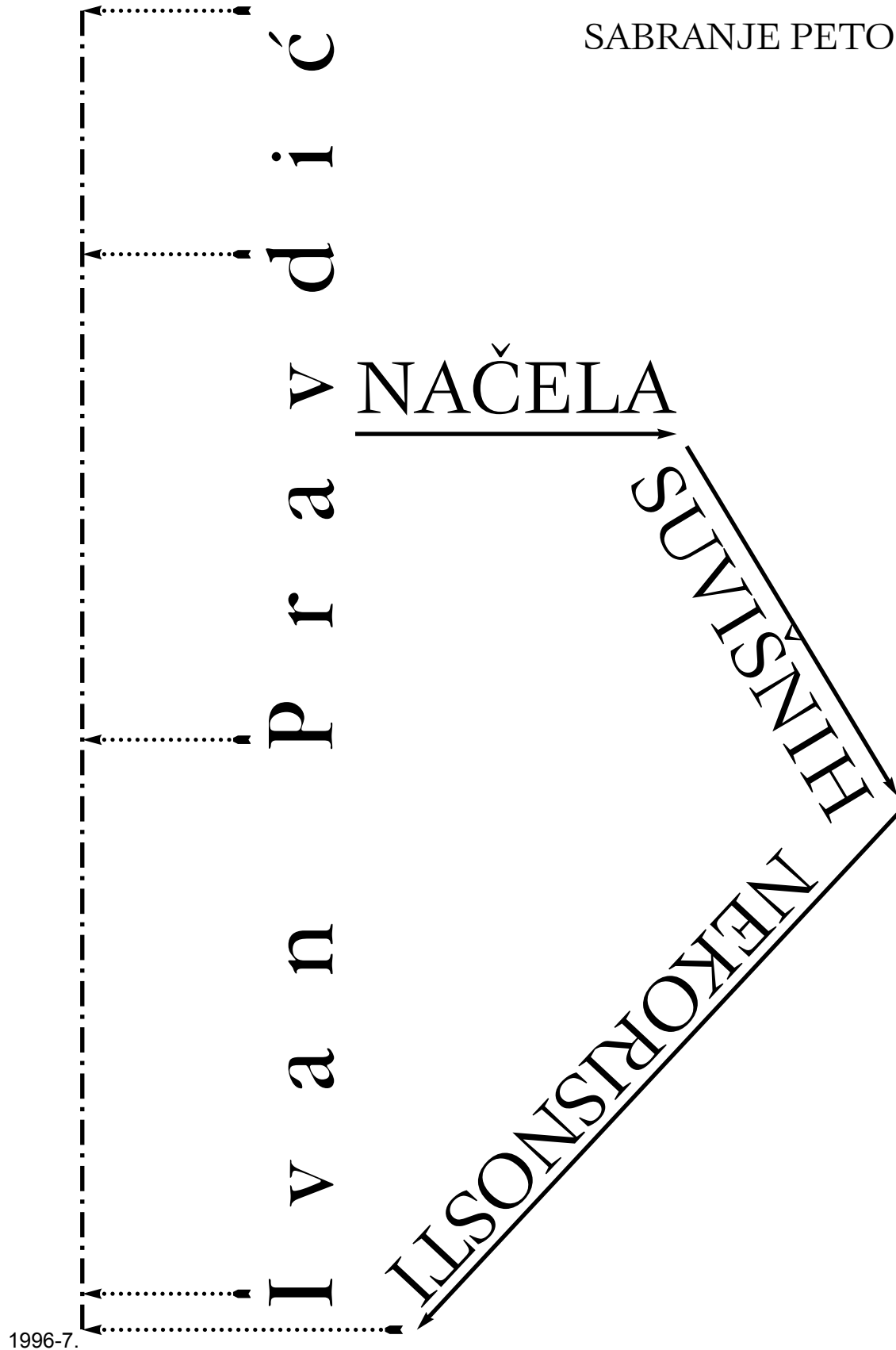
Marija je već bila pošla za Simeonom, koji je bio duboko u aleji, nisam ga video, ali sam čuo pisku kravljeg roga. Zatim je i Jelisaveta pošla put aleje, bez pozdrava, nagazivši, sasvim slučajno, puža na asfaltu.

Kao i početak, i kraj ostaje bez male doskočice koju Englezi, mada ne svi, ali, eto, i neki Neenglezi, nazivaju punch-line. Taj nedostatak, bojim se (još jedna anglo-saksonština) nije jedini, jer valjanu završnicu ni ja ne umem, u trenutnom slučaju, valjano da napišem.

Septembar 1991.

Sa svim mojim upadicama, nova priča je malko kraća od hrpe slovnih ispada koje sam dobio na drugarsko prekucavanje. Bolje bi bilo da se od početka pisala priča o čekanju, tek da bi se imalo opravdanje da se ne iskorišćavaju sve ponude za književno razigravanje. Ako se i hoće biti Penelopa, neka se biraju lepši prosoci, oni raznorodniji i zanimljiviji. Jedan od osnovnih bioloških zakona glasi da će svaka ženka izabrati što različitijeg, redepojavnog i zanimljivijeg mužjaka, baš da bi se taj biološki eventualitet isprobao. Da nije bilo mog prekucavanja, kao retkopojavnog čina, do uspešne oplodnje književnosti možda ne bi ni došlo. Ovako, bilo pa prošlo.

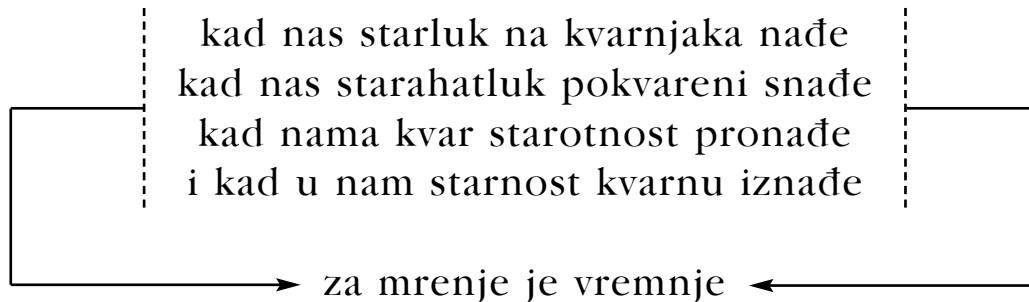
Februar 1997.

POEZIJA NE MORA DA SE RIMUJE,
ALI MORA DA SE POSVETI LEPOJ ŽENI

ljubo moja bidni mi nevesta
srećo moja pređi na drugoga
jebajmo se dok ne padnemo u nesvesta
sam pravi muškarac
a hoć li ja to za tebe bit
il za nekoju drugoju
nije s time bitno
jer sam pravi
homoseksualac nisam
nema više ni velikih pедера
želim da ti poručujem
i sve ono što već znaš
znam da nisi tu
i ne treba mi ovo podsećanje
da mi nedostaješ
u srce mi vjekmatraješ
dolazim na tebe kao na daću
evo, evo, sad ću

od starosti imunog sistema
od starosti bubrega
od starosti pluća
od starosti sreće
od starosti dobre volje okolnika
od starosti volje za životom
od starosti života
ČOVSVAKAKUVEKMIRE OD STAROSTI

.....
i na stoitridesetiprvoj stranici jarosti

brate, al sam nervozan
 mnogo sam nervozan, bre, nervozan
 ko pandur kordonski svi kome se smeškaju
 i debiloidno nutkaju čokoladicama i cigarutkaju
 i jedva čekam da puknem
 i zarivam pendrekčinu u strahom promekšane kosti
 jer sam pandur
 ali nisam pandur
 žbirno oslobođen batinama
 ni cajacni drot što je skot i na naredbu skok
 ne ker
 jer teško teškobu švoju potiskujem
 nerve vozam, razdražljivo tištim
 od tlapne muke neparulonačno pištim
 vrišti mi anksciometar
 al ti pored mržnje šaljem
 kao bratu po mukamaljem
 instantnih savetnih preporuka
 mantrinih čantrinih
 jer bolje preporuka nego izgrižena ruka
 i stomačna od loših rima muka
 voli svoju neurozu kao samog sebe
 oslobađam te svih pritisaka
 poervozom na okret hartije što te saka
 osvojiću ti momka

samo nek svih problema ne preostane ni zaborav samo
 damo da damo ti savet da se jebeš damo
 spoznaj neurozu svoga tebe
 saživi se sa svojom neurozom
VOLI SVOJU PSIHOZU KAO SAMOG SEBE
 psihoza nij ni kakva groza
 jer brate, mene samo ljubav voza

133.
saglasje

masovni potrošač zaproizvođačno imaginaran
jednosmerno informatički hladnohranjen
povoljno još samo za afganrička plemena
nebesku srpsku rasu
što bi da upadne i u kosmonetarnu kasu
decu sa prostora prethodne Jugoslavije
čemu prethodne
i domaćice/građanke svih zemalja - ujedinite se
u tuposti jer samo tamo i možete
elektronski interaktivno još kao server putujem
dal u iksiksi vek
il možda u iksiksii
jer bolje i iksiksi i iskiski
nego prutara govnapara šljivovica viski zlosluhom slutim
da li će nas svojom zadatom svedenošću ograničiti
katelepatno krećući ikonički jezik
direktnu razmenu mentalnog materijala prioritetiram
kada, pošto nam govor potreban neće biti
svi lepi će ljudi peviti
i doživljavaćemo kinestezno sadržaje glava drugih
u vremenima dolazećih, dugih
a šta ću ja koj do sada pesme gudih
entropično pesme entropično pesme entropično pesme
entropično pesme entropično pesme
ne može van papira
(kontradesno) ni levo levo levo levo levo levo levo levo
levo
ni kontralevo desno i desno je tesno desno desno
desno
i stvaralavno imanentno i stvaralavsko morfološki
MIRISOM VIDIM DODIRNI ZVUK KUŠAJUĆE MISLI
da li duh dodirne čula
e, prestarelo Šarle, barle, Šrale i druzi saglasivnosti
neka bude brale, barelu kosmičke stvararelativnosti

miropomazujem ti grudi prosutim semenom
da slučajno naše uživanje ne prevaziđe ego-svrhu
ne dopadam se piscu biblije čiji je krvavi bog
ubio zbog tog nesrećnog hedonistu
opterećen og ničim do strašću
taj nije bio prepodobnik bogo-uuu-gadan
da bogobojažljivo nepostojećeg u sebi pita
da potrebno li je istorijskom crevnom traktu
da proguta hostiju ne bi li iskenjao
kompjuter najnovije generacije
input molebstija amputira li prisutnost svetog duška
u intelovom procesoru
pustimo o sad na t

kibernetiski guru mi je dao mudrost

MANJE RADI, VIŠE ZARAĐUJ

još manje radi al i pride zaradi
nek plaćnu ti da ništa ne radiš
da na krajšnom kraju
nišvišneradiš a pomalko kradiš
da im bude stalo da plaćju da plaću zbog tebe

MANJE RADI, VIŠE ZARAĐUJ

jer ni ravnoteža više nije optimističkalna - raznoteža
dobije višak raskrupnastiji od pružijavašluka
dekadencira kreativnost

MANJE RADI, VIŠE ZARAĐUJ

jer kad umetehneici postase reklamerni marketingaši
stucavam svoju dopadljivost produkcijom mržnje
da li davanjem negativnosti punim se blagodetima
novim mazohizmom - povampirenim sentimentalizmom
voljena čitateljko, znači moram da te samu ostavim
do sledeće pesme iz koncepta sebi štetavim, čuj

MANJE RADI, VIŠE ZARAĐUJ

NAJBOLJE JE PROBUDITI SE BUDAN

hoću da se probudim budan
da budem buda budan samoprobuđen u svesti
svesno svesiznađen
svesamopomiren sa ponirućom činjenicom budnosti
neuturšijisan anksioznojano ponorom iz kog ispah
mirišljav i svež kakva je i zora u tradicionalističkoj literaturi
bez goniča koji vrebaju iz potrebnog sna
i neizbežne jave javnosti nedadne da
prateć bezobaveznosanskoseb
doprinosam sam
i tera da životu soldatuliram, neću
hoću ja da soldakapituliram
neću da ubijam tuđu uniformu grdnogrđu
ne da ne mogam

135. stranica

mozgam
→ mogu zubuvrat zagristi
srkrvati toplomlazni mazni objekrvrat
da krvočav ustno klokoćam
isparenjsko uživam dražanim izunutra sinusima
ipak neću ubijati tuđu uniformu jer svoje nemam
ili da bolje izunakazno sročkončam
govnoranskim nasleđem - doušničkim jezikom nacije
jezikom posisanim s mršave sise srpstva
sise sa ugrađenim prstima koji pritiskaju nos
jezikom samogušonanije jezikom koji mi zapada u grlo
svoju uniformu potkožno nosim
vidiš li je koje li je boje
kako li mi ogranepolete stoje
khrhrkrljam khrhrkljam jezik srpski kao svoj
budim se još neprobuđen u srpskom jeziku
ko bubreg u loju
sebli pijem jutarnjom prerađenu mokraćoju

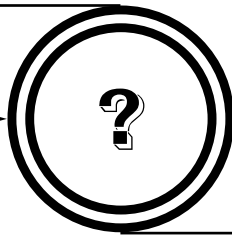
proleće je stiglo u naš grad
ad sa suncem su na prljavštinom obasjani pločnik
izmileli građani i prosjaci
hej, prosjaci, gde li su vam mesije
hej, hej, građani, vama ni mesije

ni sa burekom tepsije pomoći ne mogu
SVE SU BITKE DOBIJENE ALI IMA IH JOŠ
NEKOLIKO KOJE BI VREDELO IZGUBITI

oduvek sam tvrdtvrdio
da vera mora i može
da pomera i najveće planine
ali sam se uvek na vreme setsetio
da je bolje da Muhamed priđe bregu
neg breg Muhamedu
verovali ili ne, smrt nam stiže
bezakašnjenjiže na različiteg načine
užitak nam slama i sem ostajčiteg bola strahujem

da umrem na tuđe vreme, veltšmercirano ah
može li se sida prenositi
pod a - amerika - nekrofilijom
pod be - besanica - korpofagijom
pod ce - cerebralije - vampirisanjem
pod de - ajde, de - i tako dalje
ako zarazite čitavu populaciju sidom
imaćete posle dve generacije otporne jedinke
i rešen problem globalne prenaseljenosti
i gladi za koju te zaboje jer možeš i knjigu da čitaš
štitaš li se mentalnim kurtonom od virtuelnih virusa reči

znaš li da kao što je hiv izazivač side
tako su i ljudi izazivači mizantropije
ali tebe ću sentimentitalno lagati jer me ne vidiš
iakontinuitetitalno sam tu
o, odlazim, mene ovde više neće biti
sni, sni lepe snove, a ja ću tebe sniti

ne mogu da se smatram centrom sveta
jer ja to jesam ←

krao kritički kriterijum merkam merkantilno merilo
postojanja sebe
samoosuđenik za samog sebsjebenik
samosam samski sam

→ tebi ću poruku da dam
NEMOJ ŽURITI, JER NEŠTO I
NE MOŽE DA TI SE DOGODI
AKO NISI PRISUTAN

tustvovanje označava ovdesvetstvo
sadnečitalac ove pesme ne postoji
postavljam ti tri retorska pitanja
ju-hu, poezijo, gde si?

tu si?
a gde tu?

na 137. stranici →

ocenjivanje kvaliteta zasnovano je na
uočavanju obilja veza i njihove pro-
gramirane harmoničnosti (+ dis/anti)

nacrt teorije, kao i svake druge, sklon
proširivanju i dogmatiziranju

SVAKA STVAR KOJA SE DOGODILA
JE NAJBOLJA MOGUĆA, JER S OBZI-
ROM DA SE DOGODILA, NE MOŽE
SE POBOLJŠATI

kvantno pesme - osnovna jedinica

koja je ograničena svojom zanimljivi-
vošću (pomerljiv pojam od sintaksi-
čki zatvorene celine do kukice i crtice)
zanimljivost čini imanentna polivalen-
cija prihvatna na stvarnost i obavezno
mora u prvom planu imati:

seksološko (akko slavi eros ili ismeva
suprotni stav)

političko (akko je kritika i sprdnja sa
stavom, bez obzira kakvim,
akko je doskočica)

ontološko (akko u sebi sadrži jezičku
igru - fono-sema-sinta)

poetološko (obzirom da i nije baš za-
nimljivo jer je usmereno
samo na sebe, akko ima
igru ontološkog tipa i ak-
ko se zatvorenost razbija,
banalizuje i parodotvara)

asocijativni naplivi

fonetski, semantički,
morfološko-morfo-
genetski, sintaksički,
logički (od deduktiv-
nih do polivalentno
analognih koji uklju-
čuju emotivne ispa-
de i proizvode meta-
foru

eventualitetno pesme je mogući algoritam

za pobeđu, pošto nam je jedino ona i zagarantovana
i propast našim neprijateljima jer im jedino to i sleduje
zdravi nazdravimo

odigrajmo poštodavanjem
odu frižiderskom svetilištu trbuha
od večitskog usputarnog čalabrca
do katarznog iskenjivšeg rituala

sa asesinskim asanama češkroznos mozga
obradovavanja klozetske šolju

!najekonomičnija je meditacija dok spavam!

siti i besni, zapesničimo pesni

hej, pičiću jebičiću, dođi meni amo
evo, imam lepi kurac, pomiriši samo

željni zaželjimo

da gojaznu gojimo decu da jih gojzgajimo
kao naše stomake naše najbolje prijatelje
jer kad je njima dobro i nama je dobro

!hrana služi da se jede!

[taj je jeo šta je hteo tanjir ceo i tepsije veći deo]
strašno strašno

sve sem integralnih žitarica i morskih algi je kancerogeno

sve ukusno je kancerogeno

ish-hranom generišimo rakove akko je to cena
samo da askeze nema

da se najzadno doživi nesmešena čaša meda

endorfinskom radošću čežnjim sebi

tebi šaljam ekstazne talase uživancijebi

DA NAM BUDE TOLIKO DOBRO

DA NAM KONAČNO POZLI KOLIKO ĆE DOBRO

DA NAM BUDE

ali neka nam već jednom situacija takova svane

neću da svagdujem svenuven

nadmeđuyen stomak gleda sebe kroz pupak

?gde sam?

str. 139

Posle jedne književne večeri na kojoj sam govorio da nam je poezija usrana, da nam je vreme usrano, i na posletku, da nam je država usrana, prišla mi je jedna tinejdžerka, čak ne ni ružna, i rekla mi je da joj se izvinim. Ja sam počeo da vrtim po glavi da li ja njemu od nekud poznajem, da možda nekad ranije, ali da se ne sećam, da joj nisam kakvu glupost napravio. Ljubazno sam je pitao zbog čega bih ja to trebalo da uradim. Ona mi je nadmeno odgovorila da sam joj uvredio domovinu zato što sam rekao da je usrana. Pa, molim te lepo, jesi li ti normalna? Reci mi, kad si se poslednji put jebala, da li si se uopšte ikad prcala? Jel' si se nadražila i pičku navlažila? Oćeš da odemo u vece da te tamo kresnem? Jel se to pališ na fekalije? Oćeš u dupe da te jebem, šta?

tako treba sa patriotama

i bolje sa rakom na plućima nego sa zemljom u grudima
bolje biti sa srčanom manom nego sa domovinom u srcu

**BOLJE SA TUMOROM NA MOZGU
NEGO SA OTADŽBINOM U MISLIMA**

i ti sa zastavom, n-bojkom, barjakom, čime već
nabij je sebi u guzicu pa onda tamo maši
da li je vama bre svesno ko sam ja.....

►141141141141141141141141141141141141141141141141141◄

o, gde je ta devojka ka kojoj mi kita hrli
za kojom mi kurac skače i za kojom seme bacam
koju bi kurnca kožica oko glave da zagrlj
i zbog koje neću zarimovati na a-cam

tu si

kad mislim na tebe padne mi šećer
al mi nešto drugo ne pada
ne pada mi erektna nada
nada da joj uzrok prođe

i da više nemam snaga da te imam
da, mesto ti mene, ja moram tebe da primam

!mama!

ŽIVETI SE MOŽE, UŽIVATI SE MORA

to si me učila samo kad si me terala da pojedem sve iz tanjira

svira mi moja radost svira

hoću li ja mlađahan ko
pupoljci tvojih grudi
vernu nimfomanko ko
supruga da me budi

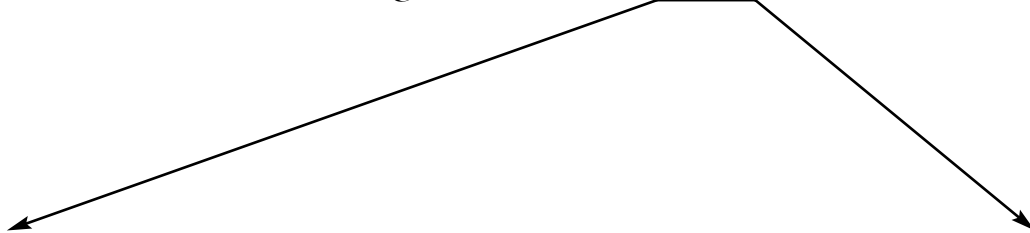
bolje s rakom nego s brakom

poručujem danas svakom sa bračnom štakom

kuda, reci kuda

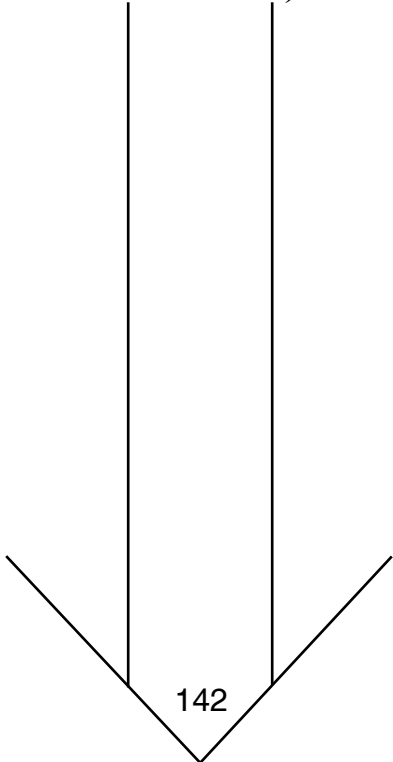
(ono kao tebra njesra mojne rešse jebo terma)

tamo gde me vuku muda

KOKA-KOLA - MODERNO PIĆE

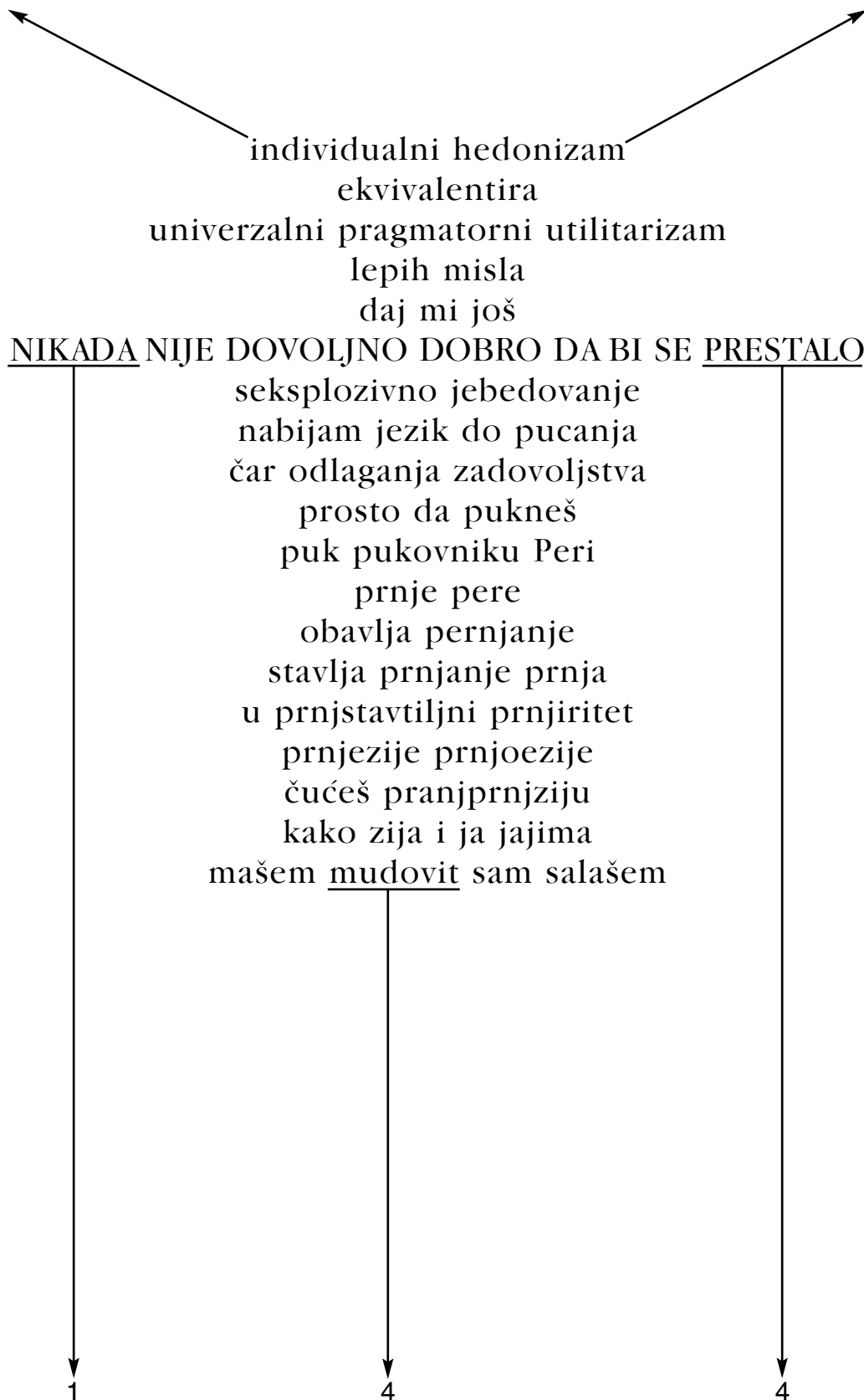
pićim l moderno m
posl postmoderne m a kakvi
prethodarni sufikas oblažava l što?
proistični prefikas što istuje l to?
ah proistični (izmoderni)
(post) prefikas zakasnasti
za nastavak pesme nije noge nego
prethotarni sufikas
predhodarni suvisok
bredhodarni sufikseks
na budće pukće pokaziva
ranošću svojim svoja
kasnošća proziva zovom
zazivnanticipativne šištne
da koka-kola je to

142

da, ta, postmoderna, ono kao, nedovoljno semantizacijski je to bilo,
ali koka-kola je super navlaka

u laži te hvatam
 jer u suprotnom ne bi ni lagao
 pošto je pošteno, mada je vreme zrelo za dvehiljaditu
 ma kakvi
 ko još ubrojevno gleda
 nebojno se ne da nedosadansi
 dosadnosni izbrajansira niz
 1, 2, 3, 4, 5, 100, 101, 102, 103, 500, 501, milion
 napredak kuda, na pretka, nepismenog Srbina
 samo 83 pretplatnika za novine Laze Kostića
 čak u dve srpske zemlje
 bolje da se za srpska groblja prodavalo
 privredni prosperitet kleptokratije
 večnog prelaznog oblika
 ka civilno nestilizovanoj uniformnosti
 osnovna jedinica građanstva
 → fizičko lice - biračko telo - topovsko meso ←
 mir ko i slav ko
 svi za pošto košta samopoštovanje
 bratanstvo-slobododajpicost-jednakostukurcu
 aman, evo amandman na ameripički Ustav
 svi ljudi se rađaju različiti
 kako da sagnem topografiju Srbije, raketama
 pandemonijum grdila u demokratskoj vlasti narodom
 bolje stoci dajte, manje će zla napraviti
 u dolazećem populizmu mlakonja
 čak ne ni nepostojećih osrednjaka
 ja sam statistički ispustaka i greška u sistemstomaka
 jer svi u množini jednakosti su
 susam počinjem da persiram
 personama psihozne mi psihe
 ŽIVI SMO, ZDRAVI SMO, SVE U KURAC TERAMO

sperma mi je udarila na mozak
oće oči da mi ispadnu
dodi, mila
na dvanaest runda nežnosti
na teping i peting, na brundaveting poljupce
što poput supernova pucaju
dok se mladi tucaju
i bale se niz tela slivaju
u svim sekretima plivaju
zdravi kad se prcaju

materice mi ti se kunemo, mi ti se kunemo
da sa tvoga puta ne skrenemo, puta ne skrenemo

dodi na jebanjac za koji je planeta mestašce malo
od topole do topole tolkog žene vole
od topole do topole tolkog žene vole
kitu traže, kitu traže, pičke da navlaže
kurac traže, kurac traže, da im bude draže

nek ne buni te

moja ljubav da ti ga što pre smestim
ko to kaže, ko to laže da ti je pičorak mali
ko to kaže, ko to laže da ti je pičorak mali
nije mali, nije mali, svi su te jebali
nije mali, nije mali, svi su te jebali

biću nežan / neću ti ništa / samo da te gledam /
samo malko da te dodirnem / tako si nežna i fina
i opet će, i opet će, ako kur da sreće
i opet će, i opet će, robovati neće

ne cmizdri, molim te, nemoj, ljubim te, volim te
nisam ja od kamena mada može i tako tvrd da mi bude
govorim more pička vam materina bre jezikom srpskim

MOJA KITA PRAŠTA ALI NE ZABORAVLJA

dudlajte je Srbi s jezikom i ne štrojte

5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1

nepostojeći je uzet u usta na 146. stranici

LJUBAV JE ŽIVOT JE BOG JE RASKOŠ

kad budem velik
i zaradelik novca
ću ženu si kupim
ću kola mesto ovca si kupim
ću ženu ki me voli da pazarim
bazenom će ozarim
i decu bazeću
da svi me vole
i ja njima
ljubav zvratim
da nežan bih joj bio
ću i penis da skratim
samo da kintu ne vratim
i dragošću vrlinostivom
fintu ću blagostivom
sebi finansijskom bogu
da u dupe nabijem
moralnu nogu

gledam -----
----- lik ←-----
-----> svoj -----
----- u zenici ←-----
-----> na ogledalu

šta li je to
šta to moje oči vide
kog li se prizora
sa mentalnog prozora
moja čula ne stide
vidim tehno-predeo
ne, ne vidim tehno-predeo
eh, da videh tehno-predeo
eh, da videh tehno-predeo
ne bih sam u jednom sedeo
kad spustim čelo nadokno
da duge mi trepavice podobrvlje golicaju
kažem sebi da me čuju
TEŽAK JE ŽIVOT

ne punim gaće pred tobom maće
ko što ih ne punih ni pred kimčim
pun mi je pih za takve ko što si ti
a ti u moj stih
ne puni oči suzama
znam da se vlažiš i dole
ako ne i brže
znam da ti vagina ko pokohotna kobila rže
neću ti dati
najzaistnije ne, nema šanse
nereagovan sam ko u pesku noj
ne moram ni zatvoriti oči da bi nestala
i tvoja sekretopičzna požuda prestala
neću ti dati moj
pa makar i na svojmoju štetu
da dugajim razlog najdubljeozniji na svetu
principijelno načelam suvišnim nekorisnostima
g. Principovo čelo suši neki Rista ima
!ma!

→ ŽIVOT JE VEOMA KOMPLIKOVAN ←

neću ti dati jer već si otišla
brže ošla nego li si došla
tra-la-la-lansclenduje mi tužsuzla samnoguzla pevošla
suze moje nepevane
pesme moje neplakane
ljube moje negužene
guze moje neljubljene
sve što vire izbočine i sve mislorupe udubljene

BOLJE SE LA VIE NEGO SE LA MORT

jer bolje je bit živ nego mrtav

da bi živ paduh

tmrtav doma dođuh

trtav bolje i trtav nego mrtav

mrćvost ćeš ćerati

i za života i za smrti

a živost tek životom

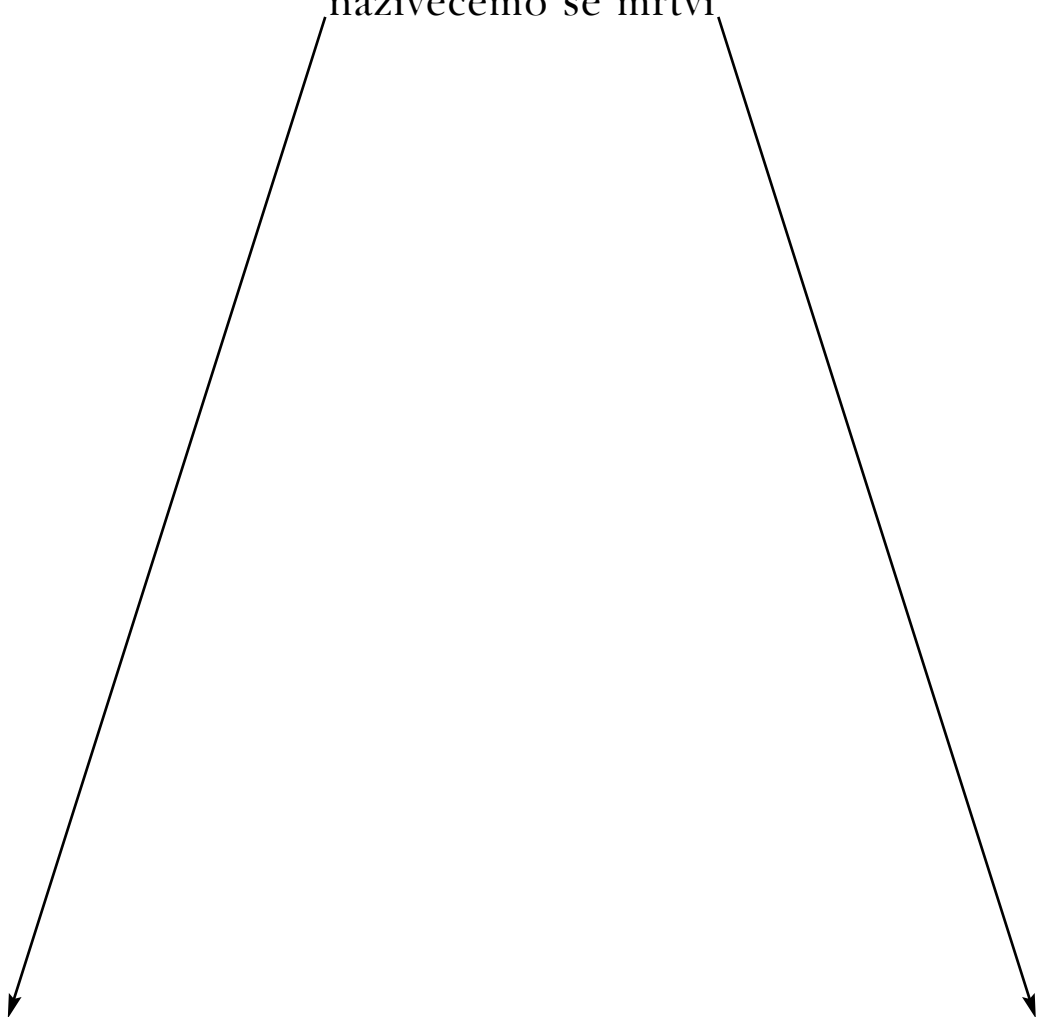
pun esencije egzistenlaj

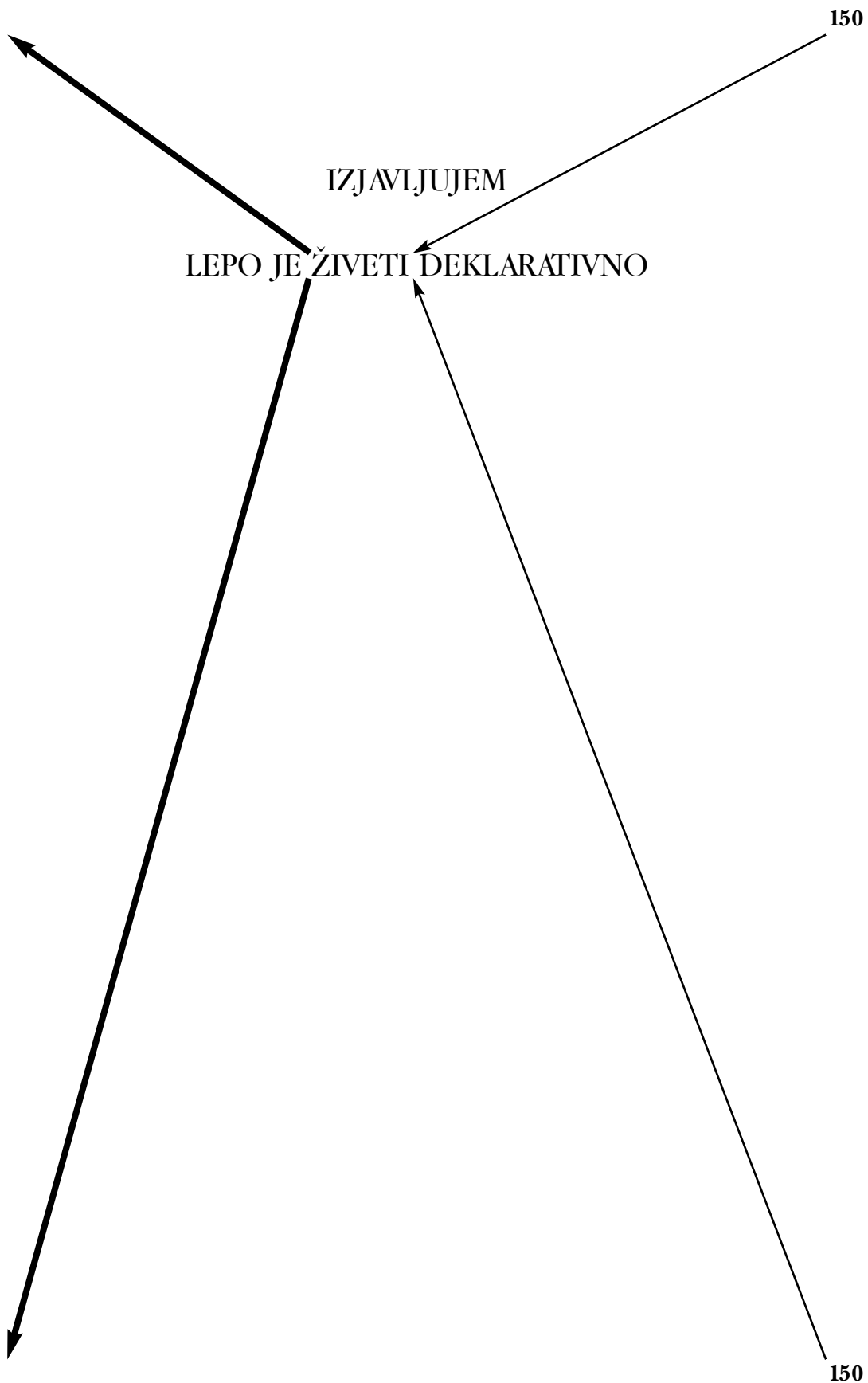
1 ← ————— živi bili zdravi —————→ 1

4 ← ————— živi bili zdravi —————→ 4

9 ← ————— živi bili zdravi —————→ 9

naživećemo se mrtvi

OPROSTI SVOM KRVNIKU

o
pros
ti
svom
krv
niku
pokori
ž e l j i
e
lj
v e s e l j u
p r u ž i ž r t v u
o o
m m
o o
r r
i i
m m m m m m m
delji žeđ
rastvori k^r_ž u

faleć mrtvu

govorim

rečsreć krtu

ruļu ritnem

smetalaca vrlem prav

hulje hitnem

dangom bangavom

mlatnem

glav

sav

prolijem

tečnost

pišč

kjomačno

curi

v

e

č

n

o

s

t

hram

bri pri rodi

žbrd

drg

g

dbeda

vec

još*ī*oš*ī*oš

klika

pobeda

za ljuda

groš

žolta

re

kinta

sve il ništa

blata za pesnika

vredi bede

da ne vide godi

pesme kraj

smiraj jata pomračuje sunce

minuli bodi tvrdo svrbe bride

$$\mathbf{brrrrrrr_ujjjjjj}$$
$$\mathbf{r}\mathbf{r}\mathbf{r}\mathbf{r}\mathbf{r}\mathbf{r}_o\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j} \quad \mathbf{k}_o\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j}\mathbf{j}$$
[illegible]

iSSSSSSSSS_{ukanih}

prickavica

crvensjajtopledaj bliže

junoše traže

smažu

mete psuju

ko pod kujem stara nakitara

ujede vrede da grozduju

masovne pomame gladi igraju

a kad nisu mladi

hranioca otimaju

roj pojavom

konkurentski kidišu

šte

ta sladom odišu

napetošću znojavom

benigni dok

momci

sisku

cvetnu sluz

ne fermajuć ni

k i š u r i c e

curice

boc

ko
oblak
prevrebaju
ne^sla^vni^h
pecaroša
čunku

vike živaca

u
guz
kroz
meso
maljavih
pod
kožurice
blisku
zanesenih
seksom
po
krakama
golim
napoljestivaca
alavih

bez plena trunku

se pritisnjavaju
ne zaminjavaju

prate

dušae krivaca

tošae

namernike

svetiklošarae

zanimavaju

umetnike

rane

čim ih stane

žed loš umor

poljub

odmah svare

ostave nam

vike
kuke
bruke

crvenpečatne dare

ispljuvaka pune

da nas ne ukvare

njupa se

rupa se d

u

b

i

u p o r a m a l j u d i

pijaju i klijaju

božjeg vina sestrice

ubijane

knjigama

jastucima

vrećicama

masakrirane

krpama

pivskom

flašom

šmljac krozid

genocidirane

ddtom

gnječene

prstima

lovljene

časama

spaljivane

svećama

pržene

na roštilj zamkama

reklamirka noma
od

vid čudi

svitom ubica

najopasnijim

strpljenjem ludim

čeka
da
dah krila
zuj gladi
zatreperi pore
hladi paperje
ukovitla dlaka uši
p r e d e ć

zasedom sruči

dlan

zvizne sebe

sam

gubeć tako sane mirne duge

samo dab ubio druge

ica musavica

generacije jesenje

već dresirane na otrove novosezonske

gledeć sene

te smrti kudi

bez reda

i smisla

duša bi joj svisla

bez rezonskega gleda

pamet prokisla

mudrastarkomaricu slušajuć

da predetinisano je

bićeš li predestinisan

il ne

snać

će li te

smrt

sigurno **hoće**

a kad

i gde

bez želja

laki život

sad

od opasnosti

vrvi vrela

skot parazit

na ringišpilu krvi

jadne komarice pod svakim razbrljom nasilja tela

zbilja hte

če ne vidite

ciljsmisao

života komarca

jer ni svoga

ne vidite milja

ne govorite na **zdravlje**

prđite jela

serete

troškarite

zečje kravlje

svačje gaće

žvaćí govno

da hrani **krv**

slavlje mije

na pod vodom

strepí crvić rije

rić mić grić vić fić srić grč

hrani vrč

uživnjo krepí

brani ga briga

kad vidiš protivnika

šta ništa nije drugo

nego tvoja

boja

slika

vika

oko čega

oko

stega

kamena i brega snega sunčam

setila da skijam

letim

živim

otkrivam

letila

lučam

stucvem

kus mled plus mek

i štek za koji

vek svog kletila štucnem

nek krvolok dođe

skok pobrok

kod mog

homokrvoprospgigantisa

odvažila mrenje

letilailetilailetila

ni stajala ni odmarala

svagda

gde glad joj šiklja

uslišenje

ždere redom sve

nacije

polove

rodove

ekipe

klanove

plemena

članove

pankere šumske

po stopalima golim

padali su s vriskom

obučeni i goli

volim pičkin dim

skrvukusom soli klima

dičim da razdoboli časak

molimo se milja toni

proliv toli svima

holi makaroni klasa prima

krče crevaca

srče krišom

skrivena pod nišom

puštala

se

da

pada

sa

plafona

b

e

š

u

m

n

o

na žrtvu

života rada

sledila je talas potsvesti

dlan ubica baca

al sklizava uvek

pre tvrdoga smljaca

komarica icka ca

krvca rumena ha ha

nek se lije nek se pije

ko smije nek uspije dvije trije

šmek

dobar tek

a ljudi što **klopa**

u sobe i kuhine

špajzategle

u kupatilu ekosferi stiže

šmrče se kineska kreda

na bojlerskrilu štek

tuj anemrična bubica

smorene svesti

bleda

bez jela

što može vek

do liže

otpatke

kože

po kadi

skorene

gad

bez letnje

je sranje

život

smetnje

posrtanje samo

strad

tu savrstnjake spiraju tuš i šolja

ne teše

rad ne žali

bolja

sudbina

beše

jer smrad

kad

šiknu vaser

O d e e e e

svemir

mali

o

t

v

o

r

i

s

e

bez svetlosti

žal sudbinu kali

starvinarem

skren na plen

njen plan skovan

da pitak meće

prickavckin britak vrisak sreće

jer saveznik debel hrančivać

mać slać rastemast ljgać

vesel sa litrima krvi

otvorio je vrata

pomoć dijeti

svakih pola sata

komarckinom njupstvu

bez da slasti vrać

mala

hasa li hasa

enerdži talasa

rasa

bela

pevala je lipo

ka**p**

p_o

ka**p**

p_o

ka**p**

ka**p**

hapala je

tekalo

je

klokalo se

salo

komaralavickinom

civkom

lako buši tela vreću

vakumira jela

vrela plazme

stomaku mazne

brizne smela

sklizne sreću

10 kila zamašćena krila

komarice mila

šta sad

isis celog hranioca truplo drema

viš nema

tu smo

kraju

glad i želja ugledaju

najSjaju

najpulSi[•]raju

ću

ja

godicu

kruću naj prstima prostora

raspali se trunka

zablistavu oči

skoči na

mlečne guzice

trbuh topli rodni

lice za sjalo

žilice crvene ponornice

krateri već bodni

put mesečunku rutu volju dalo

mesec

mršavi i d e b l j a mršavi i d e b l j a mršavi i d e b l j a

na putu tamo

ona samo mrša

suzice salo roni

metabolizam leprša

spazam istoči orgazam

topili je fotoni

gravitacija

jonosferska penetracija

trun po trunka akcija se gubila

snaga napuštala

al sam mescu stić ljubila

setno ptići poplašeni posisala

krša ceo tovar putnika u avijonu

skrne

ko bombonu srala kosti

aluminijum posni dupetom vrne

oružje terorističke namere

ždrala bez rezerve

za dezert kutije crne

aerosoli i vanzemaljci

svi pobegoše doli majci

danju je topilo

zasleplo žvcima sunce

po četir unce slabala

mahala krilcima mahala

mršavog trupla extenziju

nabola u vormhol dimenziju blisku

šnjupla tela p

a

d

a

vrisku

dalga od acesem alatso ej aksmotnaf akcob anejiban u večivokšob retark

zork cesem okerp eviljdiven enarts aliriš es amerp molec urimevs

napredna živcmikrivca

šljivca

pre neg što stvarnost da mi

da sam prek

i drečim

skičim ko sam

bez išta

za ničim

sličim

govnu ponosa

bosa basma o poljem

zasit gladi svete vri

pod slnčcev krunc

štuc vi did dirni

dimi teklu o no

zar soli voda metal prete

eritro tok

građanstva drečav skok

u kovitlac planete vine

virtloge mnoge silne svirala

bušla atmokožu staru

aterirala međ žertve na oltaru čovečanstva podnete

crnome caru

u retorti biolego instituta

geni krvopijstva u letu bombarduju epruvetu

niko ne kunta

pleše se na smotri

n a j k o m a r o b u v l j i j i h

nasledstava sletu

sportom modernim

u kovitlacu

genetskog inžinjeringa

difuzije stiga

grupnjak hromozoma

manje briga

bljak

nem pred naukom

nema stida

rak

rida porođajno komaricin abdomen

sjajno snošec u mukama jaju hrli

pincetnim dlanom prihvata stručnjak vrli

štaj u jaje jetu

kakva novost dilj svetu

alakrvolokavbuv

rezultat

tvrđi oklop i bolji skok šira surla veštji skrij hitin koža tvrdnja

buvarica hromozomca osamdeset tri bez para žudnja

otkud ja pa sve to znam

e

nisam bio sam

tud na masakru

na bugarsko turskoj granici

iz ujeda 120 na mome telu

hromozomi za genetski dodatak

bome iscedeni su iz izbuvljaka

kad sam tolko sladak

od tad telepatskom vezom

sa monstrumom nosim krvno breme

i njegovom genealogijom

do kraja poeme

buvmar guta

ne diše

decu kidiše

tete seke starce proklinjuć buvmarce

luta

dok sudba

kud ne dovede

sve više

da dvoboj

tud

gde

gladno srce guta spoj

života raznoboj svira

u

s

p

r

a

v

a

n

ko soliter

oka prš ljepotan

krvni gilipter

car vampira

ko je glavni krvopija

zar

suoči se sa strahom

ništa

od nepoznatog

šeni

ne ti meni besni drakula

si se maskirao ko bula

si me čula bre

ti ćeš meni

ko sme

da ne

mre

alabuv

skoči

pod nosom

svrabežnom

genitalnom kosom

skriva se

i gricka

iza kolena

pod mišku

znojevi tu pišku

oko

struka

creva liju

između korena prstiju

uuvo

hej buvo

hOĆe po kurcu

creva sitna loće

u bubreg jetricu

i još će

jaoj mi ga majci

muka vampirska

krvari ga uživanjem

ukrvistopilise

šupljočnjaci

naapetitirali buvcarcu

svim žrtvima

istorije

netopirnima

mrtvima

sanja

filmova staža

utepanom tepeš vladi

posisana

sva znanja

nezajaža

u poslednjem činu

susreta najdraža

gravitacija krvne gladi ne vene

sudar
sinu

sjajem čara

da sve žene

ćeri blesa

u krugu 200 kilometara

blenu Ekstazu vinu

od tam su gdes njišu suha mesa

dobile menstruaciju SVE

bilo da imaju

godine dve

ili su već duboko

menopauzirale

prosperirale

vrele babe

urlale

od sreću

verale

na prve mladiće

i još mlade

tek što brk

im ničē

da zrcaj zo

zadrhtrentrudne

seke i tetke

slade kure

useb meću

trpaj

brzo

dok se osećanje nije smrzlo

usahnula kitka

oladila metke

zakraj bitka majke i ćerke

kroz

komaroz

surlu

luping

mutanta

jedi

celu

mamu

guta

vareći

je

sokovima

plena

cevka pukla

raspe rupa

utrobu svoju

predaje

sisaljci majci

puca anihilacija supa

sujetapetitber

fer je veri skeri

ubрати semafor dovoljstva trula

za sebe sam

dan

za zažavrala čula

stradanj

sahranjujuć seb

podanj krivca drvca

u lešu svog deteta kojeg ubi

kumi komarička

sudba ludi

ciči boli

cicka vricka jad

prickavcem

kad brbolj krvljca

toli

glad

je

s a d

+

stiže baka ruke širi
lija u naručje hrli
životinju blago grli
taj par stari vetar piri
cvrkut žaba rika glista
na ovom se svetu dobro
dobrim uzvraća zaista
odvedoš je kući bodro
dadu mleka miljno zaspu
na krevetac lija skoči
izmljacka bebinje oči
mozak po jastučku raspu
gricnu dete za gušu
i Bogu pošalje dušu
da nevina paklu pokuca u letu
žalcka bocka lažga kraća
dobro se na ovome svetu
nikad dobrim ne uzvraća

PROLOG

palacaj palacaj
bogumilsk jezik odsec
i drugar tvoj
i svaki tužni prec
što ga nepravda snađ
tuga zločin beznad
izdaja spletko krađ
zajam inflacija
cinkaroš komšija
poleti do nebeski sferi
i Bogu kožu s leđa oderi
ušas čupaj zuba vad
nokti kidaj eto sklad
u Srbiji nema rad
zat poteci reci bombona
novoj deci roze
da s i ona zgroze
i zard bar pet miliona
mala cena pala cena
stvar pohasala mac
prst u grlo i sebi i drugom
bljuj istine pa opet pac pac